

NAŠ ČASOPIS

GLASILO OBČIN VRHNIKA IN BOROVNICA

LETO XXII, ŠT. 209

FEBRUAR—MAREC 1995

Megla in lokalna samouprava

Nova lokalna samouprava nam prinaša marsikaj takega, kar smo hoteli in še marsikaj drugega, česar sploh nismo hoteli. Če nič drugega, gre spet za nekakšen ustvarjalni nemir, ki je nastajal v letih, ki bi jih najraje pozabili, čeprav smo si tedaj sezidali hiše, nakupili avtomobile, pralne stroje, pomivalne stroje, centralno ogrevanje, ploščice v kopalnici in ploščice na dvorišču, sezidali smo nove hleve z modernimi privezi, nakupili smo si traktorjev za delovnik in za ob nedeljah z vso železno kramo vred, ki jo bomo kdaj potrebovali ali pa tudi ne in tudi živina nam je rasla. Ob tem smo se globoko zadolžili.

V Borovnico to nedeljo prihaja detektiv Megla. Ne vem sicer, kako so predniki gledali na to, da se je avtor satire oziroma veseloigre norčeval iz strankarskih razprtij, ki so se jih sli domačini Borovničani in da jim je naprtil tudi krajo državne blagajne razpadajoče države. Ne glede na to, da se bo ob igri v Borovnici spet vnel prepir, kdo je kaj vzela, ali je bil Peter in ali je bil Pavel deležen milosti prvobitne akumulacije kapitala, saj ga je vzel tam, kjer je kapital bil, kar se dela tudi danes, ko se na veliko krade državi, gre v tem primeru za novo sporočilo igre, ki je kot nalašč za današnje čase. Povezano pa je z lokalno samoupravo.

Ljudje so imeli državno blagajno v posesti, lahko bi si zelo lepo uredili življenje s tistim, kar je bilo v njej, vendar je država rekla jok in je hotela blagajno nazaj. Ker je hotela to na vso silo in brez vsakih predsodkov, je poslala po blagajno posebno veččega državnega odposlanca, v tem primeru detektiva Meglo, ki naj bi blagajno poiskal in jo prinesel nazaj. Železje bi lahko pustil kar tam, bistvena je bila vsebina, ki bi jo moral prinesiti državi. Nastopi seveda bistveni element: nekdo je blagajno skrnil in se z njo zasebno okoristil, tako da so se izvoljeni prebivalci kraja prepirali tako, kot da zaklad imajo, v resnici pa ga sploh niso imeli. Kar je za lokalno prebivalstvo najbolj tragično: njihovi prepiri o tem, da se prepirajo za nekaj, česar nimajo pa mislijo, da imajo, so nevedni vloge, ki jim jo je lokalno prebivalstvo zaupalo.

Problem je v naslednjem: država dejansko spušča papirnato meglo (pa ne detektiva) s svojega vzvišenstva v krajevno močvirje, kajti zaveda se, da se bodo ljudje zelo radi začeli prepirati o pikah in vejicah v tako imenovanih lokalnih listinah, kot so občinski statuti in vedno preslabotni občinski proračuni in druge silno pomembne stvari, brez katerih občine sploh biti ne more. Ali sploh še pomnite - starejši to dobro vedo - kako smo včasih na vsaka tri leta sprejemali kakšno novo ustavo, zvezno, republiške, delavske ustave, male ustave itd. in je bilo vse silno pomembno, tak ali oni plan, ki je podjetjem v državni lasti kazal svetlo prihodnost, bilo je veliko govorjenja in spodbudnih ter zanosnih besed, stvari pa so pravzaprav tekle, kot so si inženirji vsega tega zamislili. Če bodo namreč ljudje po naših novih občinah, ki smo jih izvolili, in zdaj še vedno mislimo, da smo izvolili najboljše, pristali na to, da bodo ves čas čakali od osrednje državne oblasti, ki ves čas na teren pošilja nove in nove papirje in nove in nove vzorce za spreminjanje in dopolnjevanje temeljnih občinskih dokumentov, tačas pa nove občine niti zaživeti ne morejo, kajti trdijo, da ni papirjev, ki bi jim to omogočili, bo lokalna samouprava bolj klavarna, župane in druge občinske funkcionarje pa bodo ljudje začeli počasi postrani gledati, ker da so neučinkoviti. Mislim, da bi moralo biti drugače: gospodar lahko vpelje red v svoji hiši po svoje in navzven gleda samo na to, da ne krši državne postave.

Kosti za glodanje so nam vselej pošiljali več kot preveč, končno bi bilo od države pošteno, da nam pošlje tudi kakšen kos mesa.

V današnji številki Našega časopisa vam zato predstavljamo več krajev kot doslej, ker nas zanima, kako si ljudje urejajo stvari po novem. Pogovarjali smo se z županoma sosednjih občin, Leopoldom Oblakom, ki vodi občino Dobrova - Polhov Gradec - Horjul in brezovškim županom Dragom Stanovnikom. Da se ve, kako pri sosedih gledajo na občinske zadeve. Sicer pa razen tega namenjamo več prostora tudi krajevnim skupnostim Črni vrh, Polhov Gradec, Dobrova in Horjul, kajti prepričani smo, da so ti kraji s svojimi zgledi že doslej dosegli marsikaj. Ne nazadnje pa je tudi iz Vrhnike in Borovnice vse polno domačih novic, ki ne zaidejo v velike časopise. Lokalna politika namreč niso odmevne afere, ampak potrpežljivo vziranje pri majhnih in človeku približanih stvareh.

TONE JANEŽIČ

Pustovanje za najmlajše

Kot marsikje drugod so letos v dvorani TVD Partizan v Borovnici vzgojiteljice iz vrta za vse borovniške otroke pripravile veselo pustovanje. Vse je prepevalo, plesalo in valovalo v ritmu in petju.

Vabilo ob prazniku

Občina Borovnica vabi v nedeljo, 5. marca ob 17. uri na slovesno proslavo krajevnega praznika, ki bo v večnamenskem prostoru osnovne šole v Borovnici. Po slavnostnem nagovoru in podelitvi zahvalnic bo nastopilo Slovensko ljudsko gledališče iz Celja z veseloigro Detektiv Megla, ki jo je spisal borovniški rojak Jože Kranjc. Vstop prost. V petek, 10. marca ob 14.30 bo delegacija iz Borovnice položila venec k spomeniku v gramozni jami v Ljubljani v spomin na obsojence iz preserskega procesa.

OBČINSKI SVET
OBČINE VRHNIKA

Številka: 1/3-vab-010/95
Datum: 27. 2. 1995

Na podlagi določil Statutarnega sklepa, sprejetega na seji Občinskega sveta dne 22. 12. 1994 in Začasnega poslovnika o delu občinskega sveta, z dne 15. 12. 1994,

SKLICUJEM

3. sejo Občinskega sveta Vrhnika, ki bo v ČETRTEK, 9. 3. 1995 ob 18.00 uri v dvorani Doma Karla Grabeljška na Vrhniki.

Za nemoten potek in delo občinskega sveta predlagam naslednji

DNEVNI RED:

1. Ugotovitev sklepčnosti
2. Potrditev zapisnika 2. seje občinskega sveta z dne 9. 2. 1995
3. Osnutek odloka o proračunu občine za leto 1995
4. Predlog odloka o razglasitvi dreves za dendrološke naravne spomenike
5. Predlog odloka o razglasitvi Jurčevega šotišča za naravni spomenik
6. Sklep o določitvi vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč na območju občine Vrhnika
7. Informacija o Domu Karla Grabeljška
8. Mnenje občinskega sveta k imenovanju direktorja Komunalnega podjetja
9. Razpis programa javnih del v občini za leto 1995
10. Odgovori na vprašanja članov sveta in postavljanje novih vprašanj, mnenj in pobud članov sveta

PREDSEDNIK
OBČINSKEGA SVETA
Brane Jereb, i.r.

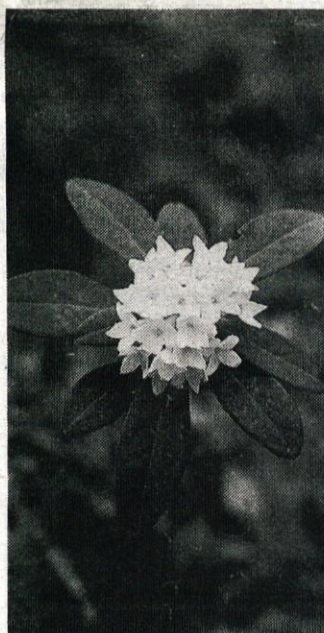
Zvončki že kukajo iz tal

Podoba je popolnoma pomladanska, saj je vendar mimo pust, ki je preganjal zimo. Zvončki so pokukali iz tal in mi tega dogodka pri Bistri nismo zamudili, čeprav niso zvonili glasno. Kakor človek obrača, za zimo zmeraj pride pomlad, in za prvimi znanilci pravo pomladansko cvetje. Seveda smo najbolj veseli prvih znanilcev.

PREDSTAVLJAMO SOSEDNJO OBČINO
DOBROVA — HORJUL — POLHOV GRADEC

Župan na dolge proge

V današnji številki Našega časopisa smo nekoliko razširili ponudbo krajev, ki jih predstavljamo. Izven ljubljanske občine so namreč ostali nekateri kraji in iz njih so nastale nove občine.

Zanimalo nas je predvsem to, kako se znajdejo na začetku in kako uradujejo, kaj ljudje od njih pričakujejo in tudi to, kako so si zamislili, da bo šlo po novem.

Sosednji župan Leopold Oblak, ki je doslej skrbel za rodni Šentjošt, potem pa se mu je področje delovanj po volitvah močno razširilo, je postal nekakšen županski dolgoprogaš. Predstavljajte si ga, kako se vozi iz visoke police, s katero gleda navzdol, na Dobrovo, kjer mu prav zdaj urejajo župansko pisarno.

Tako boste našli na straneh od 14 naprej marsikaj zanimivega o vrhniških in borovniških sosedih. Blagajana je tista rastlina, po kateri so znani ti kraji. Zato je na sliki ob temle prispevku.

Bralkam, ki v marcu praznujejo, voščimo za dan žena in materinski dan.

Uredništvo
Našega časopisa.

Ali še kdo kaj hrani?

Gasilsko društvo Borovnica naproša vse, ki še imajo spravljene listine ali fotografije o razvoju gasilstva v tem krtaju, naj ga odstopijo društvu, da bo z njim moglo jasneje predstaviti svojo zgodovino. Žal so viharni časi marsikaj odnesli, prebivalci pa še vedno marsikaj hranijo, kar bi bilo dragoceno za krajevno kroniko minulih dogodkov.

PGD Borovnica.

Lepo izdelane opozorilne table opozarjajo tako krajanje kot obiskovalce KS Drenov Grič — Lesno Brdo na pravila obnašanja v naravi.

VRHNIŠKI OBČINSKI SVET

Glede odpadkov še nič določenega

Druga seja vrhniškega občinskega sveta se je začela s pripombo svetnika Igorja Novljana, da je dnevni red preobsežen. Ker so bili svetniki ekspeditivni, so potem sestanek naglo končali. Veliko zanimanje je sprožila informacija o dejavnostih na področju ravnanja z odpadki. Direktor inštituta za ekološki inženiring iz Maribora, ki je pripravil študijo, je povedal, da še ni nič določenega z deponijami, temveč gre predvsem za možne lokacije, izbira pa je stvar dolgega in potrpežljivega izbiranja in prepričevanja.

V razpravi je bilo slišati, da bi se morali na državni ravni dogovoriti za regijske deponije, vsekakor pa bi s sortiranjem in racionalnim ravnanjem z odpadki lahko stvari precej spremenili. Slovenska vlada bi morala pripraviti svoje dokumente in zakonske akte in s tem seznaniti ljudi. Vprašanje je, ali bodo vsi projekti, ki jih zdaj delajo za področje ravnanja z odpadki, tudi uresničljivi in ali ne gre pri tem za razsipanje denarja. V glavnem so se svetniki strinjali, da bi glede regijske deponije morali sodelovati z občino Postojna, kjer je po enem izmed projektov predvideno regijsko zbirališče. Skratka, o ničemer še ni odločeno.

Svet je sprejel odlok o zazidalnem načrtu za klavni in predelovalni objekt, ki ga bo zasebnik Marjan Kavčič z Drenovega Gri-

ča postavil na Vrhniki, natančenej v proizvodni servisu cona Tojnici v Sinji Gorici, tam, kjer se potok Tojnica izliva v Ljubljano. Klavnica bo zgrajena po vseh sodobnih predpisih, dostopna bo z vrhniške Opekarske ceste. Projektant je zatrdil, da bo vse urejeno tako, da ne bo motilo in onesnaževalo okolja, zlasti ne Ljubljane.

Občinski svetnik Slovenske ljudske stranke Leon Gostiša je v tem primeru izrazil vsaj presenečenje vrhniških združnikov, saj je na Vrhniki že združna klavnica. Vprašal je, ali bo torej dela za obe klavnici. Skoraj v en glas so njegovemu mnenju nasprotovali občinski svetniki, ne glede na strankarsko pripadnost, ki so iz Drenovega Griča, saj bodoči investitor tam to dejavnost opravlja že zdaj in trdijo, da v manj primernih prostorih. Zato se kar strinjajo, da se preseli kam drugam. Drugi občinski svetniki so sodili, da ni mogoče preprečevati investiranja v dejavnosti, ki ne bodo motile okolja, čeprav morda pomenijo konkurenco obstoječim obratom. Zato so odlok o zazidalnem načrtu za klavnico, o katerem je tekla javna razprava že od lanskega oktobra, sprejeli z veliko večino. Med odloki, ki so še ostanek delovanja prejšnje vrhniške občinske skupščine, so se v novi občini srečali tudi z razglasitvijo Jurčevega šotišča za naravni spomenik ter z

razglasitvijo nekaterih devas za dendrološke spomenike.

S prvim odlokom naj bi ohranili naravno šotišče pri Bevkah, odkoder nekateri še zdaj odvažajo šoto. Za sprejem tega odloka se zlasti zavzemajo Društvo Rosika (imenovano po zaščiteni mesojedi barski rastlini), Zveza kulturnih organizacij, ohranili pa naj bi ga zato, da bi ga imeli predvsem za vzgojno učne in naravoslovno turistične namene. Omenjeno šotišče je tudi ostanek nekoč večjega visokega barja. Blizu tega šotišča je tudi še zaščiteni naravni rezervat in spomenik visokega barja s posebnim vodnim režimom Mali plac, pomembna postavka v vrhniški turistični ponudbi šolskih ekskurzij. Trdijo tudi, da bo to Jurčevo šotišče pribežališče za poljsko divjad, ki v okolici zaradi kultiviranja površin izgublja naravno okolje za razvoj.

Podobno je sprejet tudi osnutek odloka o razglasitvi nekaterih dreves v sedanjih vrhniških občini za dendrološke spomenike. Torej teh dreves ne bo mogoče posekati, obsekavati ali kako drugače poškodovati. Imetnik drevesa, ki bo zaščiten, je upravičen do nadomestila ali enkratne odškodnine v višini vrednosti lesa na panju, če bi zaradi tega zašel v gospodarske težave. Zaščiteni drevesa bodo označena. Gre za 23 dreves v vrhniški občini. Lastniki so podpisali,

da se s tako zaščito strinjajo.

Glede odloka o ravnanju z odpadki v občini Vrhnika je bilo med drugim v razpravi opozorjeno, da je po osnutku odloka za odvažanje gošče iz greznic zadolžen le pooblaščen izvajalec. Kaj to pomeni za kmete, so spraševali. V glavnem pa so menili, da osnutek še ni dodelan, v njem ni določeno, kaj bo z greznicami, pripravljalec naj pripravi tak odlok, ki ga bo mogoče tudi izvajati. Razpravo o odloku naj bi podaljšali za dva meseca. Občinski svet je res tako sklenil, in zdaj javna razprava traja do 24. aprila. Osnutek odloka je bil novembra objavljen v Našem časopisu.

Sploh pa bilo izhajanje Našega časopi točka te seje. Poslej bo izhajal tako, kot je doslej, vendar se sproža vprašanje, ali ne bi kazalo povprašati ljudi, ali bi zanj plačevali tudi naročnino. V eni naslednjih številkih pa bomo v Našem časopisu objavili anketo o tem, ali bi ljudje za to, kar berejo, kdaj plačali tudi naročnino. Za v.d. odgovornega urednika za prehodno obdobje so potrdili dosedanjega urednika.

Občinski svetniki so imeli tudi nekatere predloge: Igor Novljan je predlagal, naj bi v času med sejmi občinskega sveta poseben kolegij, sestavljen iz članov sveta, poskušal racionalizirati delo sveta tako, da bodo tudi seje vsebinsko bolj intenzivne. Vinko Bizjak se je zanimal, ali bo kaj z graditvijo nove osnovne šole na Vrhniki. Predlagal je naj sekretarka občinskega sveta med svetniki opravi anketo, ki naj pokaže, kdaj bi bil najprimernejši čas za seje občinskega sveta.

Herman Bole sodi, da na sestankih sveta manjka začetne informacije, želi si preseka tega, kar je bilo objavljeno pa ne izpolnje-

no. Svetniki so njegov predlog podprli z aplavzom. Zmagoslavje je vprašal, zakaj na dnevnem redu še ni problematike prostorov glasbene šole, o čemer se je prav tiste dni po Vrhniki veliko govorilo.

Tomaž Grom se je zavzel za čiščenje Vrhnike, ki zdaj kaže žalostno podobo.

Na koncu je bilo sprejeto, da bosta narediti seznam doslej neresenih zadev, ki se vlečejo še od občinske skupščine prejšnjega sklica, svetnikom pa naj bi ugodili tudi z informacijo o tekočih zadevah, ter jih seznanili z dolgoročnimi načrti.

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 — Odločba US RS, 45/94 — Odločba US RS in 5/94) in Statutarnega sklepa, objavljenega v Našem časopisu št. 208 — januar 1995, je Občinski svet občine Vrhnika, na seji dne 9. 2. 1995 sprejel

SKLEP O SPREMENBI STATUTARNEGA SKLEPA

1. člen

Spremeni se 13. člen Statutarnega sklepa, tako da se glasi:

»Občina uporablja pri svojem delu naslednje žige: — žig okrogle oblike, premera 35 mm, z občinskim znakom na sredini, na zunanem obodu je napis Občina Vrhnika, pod znakom pa je napis:

— občinski svet
— župan
— občinska uprava
— žig okrogle oblike, premera 15 mm, z občinskim znakom na sredini, na zunanem obodu je napis Občina Vrhnika, pod znakom pa je napis občinska uprava.

Število žigov, njihovo uporabo, način varovanja in uničenja določi župan.«

2. člen

Ta sklep velja z dnem, ko ga sprejme občinski svet Vrhnika.

PRESEDNIK
OBČINSKEGA SVETA VRHNIKA
JEREB BRANE

8. člen

(nenevarni odpadki iz proizvodnih in storitvenih dejavnosti)

Z nenevarnimi odpadki iz proizvodnih in storitvenih dejavnosti se ravna kot z ostalimi komunalnimi odpadki, s tem da morajo povzročitelji obvezno skleniti pogodbo za odvoz odpadkov s pooblaščenim izvajalcem in pogodbo za odlaganje odpadkov na odlagališče.

V pogodbi morajo biti natančno določene vrste odpadkov, ki se odvažajo in odlagajo na odlagališču.

Upravljalca odlagališča je dolžan zavrniti sprejem odpadkov, če njihovo odlaganje ni predvideno s pogodbo.

Izvajalec odvoza odpadkov in upravljalca deponije sta dolžna zavrniti sklenitev pogodbe za odpadke, za katere obstaja sum, da so nevarni.

Povzročitelji iz proizvodnih in storitvenih dejavnosti le izjemoma lahko sami odvažajo odpadke na odlagališče. V tem primeru morajo skleniti pogodbo o odlaganju odpadkov.

Župan da soglasje k pogodbam o odvozu in deponiranju odpadkov iz tega člena odloka.

9. člen

(gošče)

Gošče iz greznic se odvažajo na odlagališče oziroma na čistilno napravo. Gošče lahko odvažajo le izvajalci, ki predhodno pridobijo soglasje Komunalnega podjetja Vrhnika. Usedline iz peskolovov se odlagajo na odlagališče.

15. člen

Zbirna in odjemna mesta določajo izvajalci v soglasju s povzročitelji in lastniki zemljišč. V primeru spora o zbirnih in odjemnih mestih odloči občinski Oddelek za komunalne zadeve.

Javna zbirna mesta določa občinski Oddelek za komunalne zadeve.

21. člen

Režim obratovanja odlagališča se določi s pravilnikom, ki ga sprejme občinski svet.

S pravilnikom mora biti določen način sanacije oziroma rekultiviranja odlagališča med in ob koncu obratovanja.

Režim obratovanja mora upoštevati naslednja načela:

1) Dostop na odlagališče je možen le v obratovalnem času, ko je prisoten dežurni delavec. Če povzročitelj sam pripelje odpadke, dežurni delavec evidentira vstop na deponijo, kontrolira vrsto pripeljanih odpadkov in določi mesto, na katerega se odpadki odložijo.

2) Upravljalca deponije mora zavrniti sprejem odpadkov, če povzročitelj oz. tisti, ki pripelje odpadke na odlagališče, ni iz občine Vrhnika oziroma iz občine Borovnica.

32. člen

Obstoječe odlagališče na Tojnica lahko pod enakimi pogoji uporablja tudi Občina Borovnica. Souporabo odlagališča določita občini s pogodbo, ki jo skleneta na naslednjih načelih:

1) odpadki, ki so zbrani na območju Občine Borovnica, se lahko odložijo na odlagališču, če izpolnjujejo pogoje, določene s tem odlokom in s Pravilnikom o urejanju odlagališča,

2) v primeru, da odvoza odpadkov v Občini Borovnica ne izvaja Komunalno podjetje Vrhnika, Občina Vrhnika določi ceno odlaganja,

3) Občina Borovnica plača sorazmerni del stroškov urejanja in rekultiviranja odlagališča tudi po prenehanju obratovanja,

4) če Občina Vrhnika uvede plačilo odškodnine naselju, ki je prizadeto zaradi bližine odlagališča, Občina Borovnica zagotavlja sorazmerni del sredstev.

33. člen

Občini skleneta pogodbo o souporabi odlagališča v roku treh mesecev od uveljavitve tega odloka.

Andrej KOS

(Predlagane spremembe so izpisane s poudarjenim tiskom)

INFORMACIJA O AKTIVNOSTIH NA PODROČJU RAVNANJA Z ODPADKI

Aktivnosti, ki so jih na področju ravnanja z odpadki izvajale nekdanje občine, so seveda potrebno nadaljevati, ne glede na spremembe v lokalni samoupravi in v državni upravi. Dejstvo, da se je Slovenija razdelila na 147 občin, bo verjetno vsaj kratkoročno prineslo nekaj novih problemov tudi na področje ravnanja z odpadki. Če se prejšnje občine praviloma niso mogle dogovoriti za skupno reševanje ekoloških problemov (npr. regijska odlagališča), bo to pri tem številu občin še toliko težje. Nove občine se bodo vsaj še nekaj časa ukvarjale z lastnimi organizacijskimi problemi (razmerja med županom, svetom in upravo, prostori ...), nekatere komunalne sisteme, ki sedaj »pokrivajo« več občin, bodo »načeli« občinski interese, država pa očitno, kljub sprejeti osnovi zakonodaji (Zakon o gospodarskih javnih službah, Zakon o varstvu okolja) še ni našla zadosti strokovne in politične moči, da bi področje ekologije zares vzela v svoje roke.

V takšnih razmerah se je s problematiko na področju ravnanja z odpadki soočil tudi Svet občine Vrhnika. Za razliko od marsikaterih druge občine, je na Vrhniki uspel že »prvi start« nove oblasti. Občinski svet se je praktično takoj pričel ukvarjati s praviimi problemi, brez odvečnega politiziranja, za resno delo pa se je seveda s problematiko najprej potrebno seznaniti.

V Našem časopisu smo o ravnanju z odpadki in o aktivnostih za določitev novega odlagališča (oziroma centra za ravnanje z odpadki) že večkrat pisali, v nadaljevanju pa povzemamo informacijo, ki je bila posredovana na seji Občinskega sveta.

ZBIRANJE ODPADKOV

V okviru sprejetega koncepta ravnanja z odpadki je Komunalno podjetje Vrhnika v letu 1994 pričelo poskusno ločeno zbiranje odpadkov iz gospodinjstev v Dragomeru in v stanovanjskem bloku na Krožni poti na Vrhniki. V ta okvir sodi tudi učinkovitejšo urejanje deponije na Tojnicih in uvedba odvoza z nekaterih novih območij (Podlipa, Žaplana).

REGIJSKO ODLAGALIŠČE

(Nekdanja) občina Vrhnika je sicer vključena v aktivnosti za določitev regijske deponije (kraško-notranjska regija), vendar je izid teh aktivnosti povsem nejasen. Dve možni lokaciji sta sicer strokovno določeni (Oreška brda v občini Postojna in Ošljak v občini Ilirska Bistrica), vendar se aktivnosti ne nadaljujejo v smeri vključitve lokacij v plan in izdelave lokacijskega načrta. Glede na to, da je vrhniška deponija praktično polna, je potrebno z aktivnostmi »doma« nadaljevati.

NOVA LOKACIJA ODLAGALIŠČA

Strokovne naloge za pridobitev nove lokacije odlagališča izvaja Inštitut za ekološki inženiring iz Maribora. Kot rezultat uporabe metodologije, ki jo je potrdila Skupščina občine Vrhnika in podatkov dolgoročnega plana občine ter drugih strokovnih podlag (npr. geološke karte), so bila določena širša območja, na katerih bi lokacija lahko bila. Ta območja so naslednja:

- dve območji južno od avtoceste (Veliki mah, Kostanjevica),
- območje severno od avtoceste (ob občinski meji, od Drenovega griča do Dragomera),
- dve območji na začetku Podlipske doline,
- manjše območje pod Jerinovim gričem v zahodnem delu občine in
- manjše območje v bližini gradu Bistra. (karta z vrisanimi območji je že bila objavljena v Našem časopisu)

Strokovna primerjava širših območij je že bila opravljena. Občinski svet bo rezultate obravnaval na seji v mesecu marcu. V tej fazi bo potrebno določiti lokacije, na katerih bodo izvedene terenske raziskave (geološke, geomehanske, hidrogeološke ...) za prve dve ali tri lokacije. Na podlagi na terenu zbranih podatkov bo za izbrane lokacije ponovno izvedena medsebojna primerjava, kar bo osnova za oblikovanje predloga optimalne lokacije.

Določitev mikrolokacije deponije na občinskem svetu formalno še ne pomeni zadostne podlage za poseg v prostor. Lokacija bo morala biti vključena v dolgoročni plan, izdelati (in sprejeti) pa bo potrebno tudi

lokacijski načrt. Oba dokumenta, tako sprememba plana kot tudi lokacijski načrt, sprejema občinski svet, po dvofaznem postopku, z obvezno javno razglasitvijo. Postopek bo torej še naprej tek »na očen« javnosti, poleg formalno predvidenih razgnetev pa bodo potrebne še druge oblike javne presoje predlaganih rešitev.

KONCEPT RENTE IN ODŠKODNIN

Vzporedno z navedenimi aktivnostmi pri iskanju nove lokacije odlagališča in pri ravnanju z odpadki bo potrebno izdelati tudi koncept rente in odškodnin. Dejstvo je, da ima odlagališče odpadkov tudi pri sodobni tehnični in tehnološki zasnovi določene obremenjujoče vplive na okolje, kar bo morala skupnost prizadetu območju nadomestiti. Pri tem ne gre zgolj za bodočo odškodnino (za bodoče odlagališče), ampak tudi za rešitev aktualnih razmer pri sedanjem odlagališču.

Občinski svet je na prejšnji seji obravnaval splošna izhodišča za določitev rente in odškodnin. Predlagatelju je naložil, da splošna izhodišča po eni strani konkretizira (torej da natančneje določi vrste negativnih vplivov - npr. obremenitve zaradi prevoza, zaradi smrada ... - in območje vpliva), po drugi strani pa določi kriterije tako, da bodo uporabni tako npr. za krajevno skupnost Sinja gorica kot tudi za območje, na katerem bo nova lokacija.

ODLOK O RAVNANJU Z ODPADKI

Odlok o ravnanju z odpadki v občini Vrhnika je bil pripravljen že v prejšnjem mandatu. Občinska skupščina je osnutek obravnavala in ga posredovala v javno obravnavo; gradivo je bilo objavljeno tudi v Našem časopisu. Odlok je bil v fazi osnutka posredovan tudi novemu občinskemu svetu, ki je javno obravnavo podaljšal do 24/4-1995.

Na seji občinskega sveta je bila podana ena sama vsebinska pripomba, ki se je nanašala na ravnanje z goščami iz greznic in z gnojevko. Predlagatelj je ponovno preveril rešitev (po kateri lahko izvaja praznjenje greznic le izvajalec, ki ima pooblastilo), in sicer je pridobil mnenje Komunalnega podjetja Vrhnika in sanitarnega inšpektorja. Ugotovljeno je bilo, da je nadzor nad praznjenjem greznic potreben zaradi tega, ker je sestava fekalij nevarnejša od živalskega gnoja oziroma gnojevke.

Predlagano besedilo odloka torej omejuje le praznjenje greznic in to le v tem smislu, da je za izvajanje dejavnosti potrebno soglasje. To določilo se ne nanaša na ravnanje s hlevskim gnojem in z gnojevko.

Preostale predlagane spremembe se nanašajo na rešitve, ki so potrebne zaradi spremembe občinskih organov in pa zaradi dejstva, da sta ustanovljeni dve občini, ki naj bi obe uporabljali isto odlagališče.

Predlagatelj tudi meni, da je potrebno izbrati tisto varianto ravnanja z gradbenimi odpadki, ki je v skladu z zakonom. Zakon o graditvi objektov namreč v 50. členu določa, da je za »nasipavanje zemljišč v obsegu, ki vpliva na uporabo zemljišč in objektov ali naprav v sosesčini« potrebno lokacijsko dovoljenje.

Občinski svet je naložil predlagatelju, da besedilo tistih členov osnutka Odloka o ravnanju z odpadki v občini Vrhnika, za katere predlaga spremembe, objavi v Našem časopisu.

6. člen

(gradbeni odpadki)

Gradbene odpadke je, razen v manjših količinah, prepovedano odlagati na odlagališču.

Za odlaganje gradbenih odpadkov je odgovoren povzročitelj. O mestu odlaganja gradbenih odpadkov odloči Upravna enota Vrhnika v lokacijskem postopku.

DIREKTORJI PRI VRHNIŠKEM ŽUPANU

Med brezposelnimi ni »strokovnjakov« za vrhniška podjetja

Zadnji dan januarja je vrhniški župan Vinko Tomšič pripravil srečanje za direktorje vseh večjih vrhniških podjetij, da bi se obojesnansko seznanili z uvajanjem lo-

jali z Drnovškom; — največji problem pa je prepočasno razreševanje čistilne naprave; sredstva imajo rezervirana, rešujejo pa glede na možnosti se-

galne samouprave in delovanjem občine ter s problematiko gospodarjenja. Razgovora, ki je bil prvi tak po dolgih letih, so se udeležili Anton Debevec (IUV), Friderik Kovač (LIKO), Grega Erman (Kovinarska), Miro Obreza (Antene), Stojan Jakin (Komunalno podjetje), Igor Novljan (Primis), Ivan Samotorčan (Evgrad), Marjan Kržič (Kmetijska zadruga) in Dare Horvat (Obrtni center).

Župan se je najprej vsem direktorjem zahvalil za dokaj uspešno vodenje podjetij, ki so nosilci gospodarjenja na Vrhniki. Glede na vse probleme smo na Vrhniki lahko zadovoljni, da ni bilo večjih socialnih problemov in večjih odpuščaj delavcev. Nekako se je za vse le našla rešitev. Res pa je, da je bilo obdobje po osamosvojitvi za gospodarstvo eno najtežjih, saj so podjetja ostala osamljena brez kakršnih državnih in občinskih podpor. Gospodarstvo se je moralo samo znajti v labirintu raznih problemov, nesoglasij in predvsem pomanjkanja trga. Sam kraj oziroma bivša občina pa sta bila zelo odvisna od dobrega poslovanja podjetij, kar je mogoče opaziti tudi pri pridobitvah raznih objektov in samega napredka občine.

Nato so posamezni direktorji predstavili svoje videnje na problematiko gospodarjenja v Sloveniji in opisali težave, s katerimi se srečujejo pri poslovanju svojih organizacij.

Anton Debevec (Industrija usnja Vrhnika):

- zaposlenih je približno 2350, doslej delavcev niso odpuščali;
- povezujejo se s Konfekcijo Logatec;
- proizvodnja teče brez večjih problemov, izvozijo 95% celotne proizvodnje;
- precej dohodka so izgubili zaradi nerealnih tečajnih razlik (približno 15 mio dolarjev);
- izpad so reševali z notranjimi rezervami;
- zadnji meseci potekajo nekako normalno, problem je z uvozom surovin iz vzhodnih držav, zato morajo uvažati več kot 50% svinjskih kož iz Amerike;
- plače so po kolektivni pogodbi, vendar glede težavnosti dela premajhne;
- o problematiki usnjarske industrije so se že dvakrat pogovar-

danjega časa.

Friderik Kovač (LIKO):

- sedaj je zaposlenih okoli 700 delavcev (300 v Borovnici, 400 na Vrhniki), pred leti pa je bilo že 900 delavcev;
- proizvodnja so dopolnili z novim pohištvenim programom;
- trenutno nimajo večjih pretresov;
- plače so po kolektivni pogodbi;
- konec leta '94 pričakujejo

na pozitivni.

Ivan Samotorčan (Evgrad):

- delujejo kot delniška družba pri Gradbenem podjetju Grosuplje; ki je drugo največje gradbeno podjetje v Sloveniji;
- že tri leta poslujejo pozitivno, uspešno bo tudi leto 1994;
- doslej delavcev niso odpuščali;
- želijo zaposliti nove gradbene delavce, vendar le-te težko dobijo;
- plače solidne, vendar tudi z njimi ne pritegnejo novih delavcev;
- dela imajo precej in je leto 1995 kar zasedeno;
- sami naredijo na raznih investicijah 1/3 gradbenih del, 2/3 pa razni obrtniki in kooperanti.

Miro Obreza (Antene):

- z izgubo bivšega jugoslovankega trga so nastale resne težave, zato so morali številno zaposlenih zmanjšati za polovico; sedaj je 60 zaposlenih (in 10 začasno);

- proizvodnja v letu 1995 ne bi smela biti problem tudi zaradi stečaja Elrada;
- več kot 50% proizvodnje izvozijo na evropske trge (17 držav);
- plače so skromno nizke, vendar upoštevajo kolektivno pogodbo;
- največji sedanji problem je tečajna politika, ki še vedno ni stimulaturna;
- stroški proizvodnje in materiala se hitreje povečujejo kot cene anten (aluminij se je podražil za 50%);
- država se vse preveč mačehovsko obnaša do kriznih podjetij;
- pričakujejo pomoč občine, predvsem prek poslancev in svetnikov napram državi in vladi.

Grega Erman (Kovinarska):

- menijo, da so hudi časi mimo, saj se krivulja uspešnosti dviguje;
- sedaj je zaposlenih 125 delavcev (bilo jih je tudi že samo 75 od bivših 200);
- glede na povečanje proizvodnje morajo na novo zaposlovati, vendar ne dobijo ustreznih kadrov;
- več kot 90% proizvodnje izvozijo, zato jih bremenijo neusklajene tečajne razlike;
- v letu 1994 bo rezultat pozitiven; proizvodnja za leto 1995 pa je več kot 100% zasedena;
- spoštujejo kolektivno pogodbo pri plačah, višati pa jih ne

- morejo, ker so blokirani;
- zahvaljujejo pa se občini in državi za finančno pomoč pri sanaciji podjetja.

Dare Horvat (Obrtni center):

- delo imajo za pleskarje, medtem ko za električarska dela nimajo zasedenih mest;

- srečujejo se tudi s težavami pri pridobitvi delavcev — pleskarjev;
- plače so minimalne, ker imajo nekaj dolgov za nazaj;
- pričakujejo pomoč vrhniškega gospodarstva, da bi jim omogočili pridobitev pleskarskih in električarskih del.

Marjan Kržič (Kmetijska zadruga):

- zaposlenih je 105 delavcev (v mlekarni, klavnici, trgovinah in predelavi);
- težave so z izvozom mleka, ker ne morejo konkurirati z izvoznimi cenami;
- na domačem trgu je cena mleka zagotovljena;
- v letu 1994 pričakujejo nekako pozitivno poslovanje;
- problemi s kadri, saj pravih ne dobijo;
- prispevki so še zmeraj preveliki, zato bodo morali iskati notranje reorganiziranosti;
- napoved za leto 1995 je pesimistična, saj so precej odvisni od ukrepov vlade;
- pozitiven rezultat jim prinašajo trgovine.

Igor Novljan (Primis):

- zaoplenih je 24 ljudi;
- zadnjih nekaj let so pozitivno poslovali, kar pričakujejo tudi v letu 1994;
- za leto 1995 so dela zagotovljena, vendar so problemi pri neuskkljenih cenah;
- precej sredstev so namenili za posodobitev tehnologije (cena projekta hiše od 8000 DEM na 3500 DEM);
- srečujejo se tudi s težavami pri pridobivanju ustreznih kadrov, saj z Zavoda za zaposlovanje ne dobijo pravih;
- veliko delajo za območje občine Vrhnika, se pa v zadnjem času privatizirajo (v delniško družbo).

Stojan Jakin (Komunalno podjetje):

- zaposlenih je 74 ljudi (v letu 1981 že 110 zaposlenih);
- ljudi niso odpuščali, ampak je bila to naravna selekcija;
- zaposleni so predvsem domačini, ki imajo večji obseg dela;
- tudi oni večkrat iščejo delavce prek Zavoda za zaposlovanje, vendar ustreznih kadrov ne dobijo;
- v letu 1994 bodo pozitivni ne glede na že 9 let zamrznjene komunalne cene, ki jih določa vlada.
- Tajnica občinskega sveta Sonja Pirnat-Keršmanc in vodja upravne enote Andrej Kos pa sta vse prisotne seznanila z novo lokalno samoupravo in organizacijo občinske uprave.
- Župan Vinko Tomšič je direktorje na koncu seznanil še z nekaterimi načrti za bližnjo in daljno bodočnost Vrhnike:
- gradnja nove šole naj bi bila prednostna;
- pokazala se je potreba po obnovi Cankarjevega doma;
- nadaljevati je treba z iskanjem nove deponije in uresničiti projekt čistilne naprave;
- želja je po prizidku knjižnice;
- že v letu 1995 pa nas čaka tudi plinifikacija Vrhnike.

Leto se je izteklo, kaj pa sedaj?

Z veseljem sem prebrala uredniški zapis z omenjenim naslovom v zadnji številki glasila Naš časopis. Do sedaj so nam zgodovino in bodočnost pisali uradniki različne barve, vonja in okusa, žal pogosto brez okusa, tokrat pa smo lahko prebrali korekten novinarski zapis, ki nas objektivno seznanja z najpomembnejšimi dogodki pravkar minulega leta. Poglobljen komentar raziskovalnega novinarja bo lahko služil kot izhodišče za oblikovanje razvojne politike za naslednje srednjeročno obdobje, nekatere ugotovitve pa bo potrebno še proučiti, da bomo lahko dojeli celoten pomen, ki je včasih skrit za nekoliko prezahtevnim strokovnim jezikom.

Bralcem, ki bi morda imeli težave z razumevanjem, priporočam nekoliko več potrpljenja in pa večkratno polglasno branje, odsvetujem pa večje napore na prazen želodec in ob zapovedanih praznikih. Kronistu bi svetovala morda le nekoliko več skromnosti in pa seveda preudarnosti, saj je iz nekaterih ugotovitev možno zaznati nagnjenost k pretiravanju. To se odraža predvsem pri zahtevah glede višine trgovskega centra Loka in pri kaznih za lastnike psov. Urednika bi opozorila na določilo... člena Ustave republike Slovenije, ki prepoveduje smrtno kazen, tako da bosta urednik in župan morala dopolniti predlagane rešitve z novimi, ki ne bodo v preveč očitnem nasprotju z Ustavo. Resnici na ljubo pa je seveda treba dodati, da Ustava glede višine trgovskega centra Loka eksplicitno ne postavlja omejitev.

Naj sklenem z željo, da bi ostro pero urednika tudi v bodoče pravočasno in objektivno poročalo o vseh pomembnih dogodkih, tako domačih kot tudi iz sosednjih občin, predvsem iz občine Borovnica. Hkrati pa bi po tej poti rada izrazila podporo krajanom Pokojščica, Padeža in Zavrha v njihovem neenakem boju proti lovcem in divjadi in proti nadvladi uredniške nomenklature Borovnice in Vrhnike.

Violeta D., Drenov Grič

Sem oče dveh mladoletnih otrok, ločen, ne po svoji krivdi, nekadilec in pivec Droginih sadnih čajev. Odločno protestiram proti vsebini članka z naslovom »Leto se je izteklo, kaj pa sedaj«. Ni mi razumljivo, kakšno uredniško politiko vodite, če je to sploh kakšna politika. Kako morete dovoliti, da se različni pisni spotikajo praktično ob vse pridobitve mlade, demokratične države in da bližnjo vse, kar je bilo ustvarjeno z denarjem nas davkoplačevalcev?!

Verjamem, da bo moj protest izzvenel v prazno, saj je očitno, da ste vsi povezani in da korenine teh povezav segajo daleč nazaj v komunistično preteklost, v udobafajno in igralniški lobi. Prepričan sem tudi, da mojega pisma ne boste objavili, vendar bom, ne glede na to, ohranil svojo pokončno držo; moji otroci se me ne bodo sramovali, ne glede na to, kaj jim njihova mati govori o meni.

Jožef N., Velika Ligojna

Z zanimanjem prebiram vaš časopis, še posebej tiste sestavke, ki govorijo o prosveti. Veselim se vsake pridobitve, ki bo omogočila naši mladini, da hitreje zapopade učne novosti, saj učenost ne raste za vsakim gabrom. Ker sem kljub že kar odmaknjeni mladosti še vedno navezana na mladež in njeno vzgojo (še vedno hranim šibo, ki sem jo uporabljala več ko štirideset let), me čudijo besede, ki jih je Uradnik namenil obema šolama iz moje mladosti. Ne razumem, zakaj se spravlja, kot sam pravi, na same temelje vrhniškega osnovnega šolstva, niti z besedo pa ne omeni trgovine s pohištvo v prostorih Glasbene šole! Pa bo že moralo biti prav tako, malo stara sem že, pa ne razumem prav vseh novotarij. Me pa veseli, da je Kulturno prireditveni center Pavza vzel pod streho Glasbeno šolo in z njo celo sklenil pogodbo o medsebojnem sodelovanju in pakt o ne-napadanju. Bo pa potrebno v prosveti še marsikaj postoriti; ne vem, če bom dočkala šolsko leto 2000/2001, bi pa rada videla, kako bodo otroci devet let zdržali v šoli, še posebej se pa veselim za sedaj še ne javno objavljenega vstopa Vrhnike med slovenske srednješolske centre.

Martina K., Blatni dol

Ponavadi se ne spuščam v javne polemike, saj mi moj poklic omogoča, da delujem takorekoč javno, vendar ne z besedo, ampak konkretno, predvsem pa v dobro ljudi, ki so v stiski. Sem človek dejanj, takorekoč stalno pripravljen nuditi pomoč. Če se že oglašam, potem je to takorekoč slučajno, bolj zato, ker ta trenutek sira ne še ne kliče k akciji. Bi pa želel, s povsem strokovne plati dopolniti razmišljanje ge. Martine K., ki v Pismih bralcev takorekoč omenja gradnjo srednješolskega centra. Prav tako bi se rad navezal na novico, ki sem jo zasledil v članku »Leto se je izteklo, kaj pa sedaj?«, ki je bil takorekoč objavljen v januarjem Našem časopisu. Če je torej Cankarjeva rojstna hiša pogorela, potem je bilo to tudi zaradi takorekoč premajhne usposobljenosti takratne požarne obrambe, ergo potrebujemo srednjo požarno šolo. Pa še eno, takorekoč opozorilo: ko boste rušili Cankarjevo rojstno hišo (verjetno pisec nestrokovno misli na ostanke oziroma takorekoč pogorišče), svetujem skrajno diskretnost, saj se je prah okrog odlaganja gradbenih odpadkov na Vrhniki takorekoč komajda malo polegel.

Florjan U., Blatna Brezovica

Nepreklicno odpovedujem vaš Naš časopis, čeprav sem celoletno naročino dobil kot darilo ob visokem delovnem jubileju, in mi je drag spomin. Kot dolgoletni predsednik, tajnik in podporni član Društva ljubiteljev rejcev malih živali izražam skrajno nezadovoljstvo s tem, kar ste objavili v članku »Leto se je izteklo, kaj pa sedaj?«. Gre za očitno potvarjanje dejstev, saj je npr. takratna krajevna skupnost Borovnica dala absolutno podporo izgradnji pasjega zavetišča na Dolu. Krajanji so bili pripravljeno celo s prostovoljnimi delom pomagati pri obnovi stavb, če bi investitorjem zmanjkalo denarja, nekateri pa so javno (v medijih) mirili med seboj skregane predstavnike različnih društev za zaščito živali. Menim, da je nedopustno, da se nekaj sždljevski časopis tako očitno postavlja na stran istih, ki kličejo pogrom nad nedolžne živali.

Ne vem, zakaj je potrebno uporabljati izraze kot »pasja zalega« in celo primerjati te plemenite živali s farnim ekološkim grehom. Tudi mi ni jasno, kaj je avtor mislil z zadnjim stavkom »da se je Vrhnika s kužohom ognila«, je pa to za nas, ljubitelje rejcev malih živali, skrajni cinizem!

Franc Leo C., Ohonica

V domu obrtnikov se marsikaj dogaja

Vrhniški in borovniški obrtniki, zasebniki in poslovneži so združeni v Združenje obrtnikov, imajo pa tudi svoje prostore v t.i. Domu obrtnikov. V zgornjem prostoru je lepa in primerna dvorana za prireditve, razstave in seje. Tako sami večkrat pripravijo za stanovske kolege kakšno prireditev. V februarju so skupno počastili Prešernov dan in Valentinovo, dan ljubezni. Ob lepem kulturnem programu, ki so ga izvedli pevci iz Logatca in harmonikarja glasbene šole Vrhnika, so za trenutek pozabili na vsakodnevne probleme pri opravljanju obrti. Na »Valentinovo«, dan ljubezni, je vse navzoče spomnila povezovalka programa Mirjam Suhadolnik, ki je odrecitirala nekaj ljubzenskih pesmi.

(S. S.)

VLIVANJE SVEČ

Olga Kogovšek, s.p.

Trgovine in posamezni kupci! Po ugodnih cenah vam nudimo nagrobne sveče različnih vrst in velikosti.

Velika Ligojna 52 (Razpotje — ob cesti proti Žazarju)
61360 VRHNIKA
Tel.: 753-272, 755-452

PREDSTAVLJAMO VAM POLICIJSKO POSTAJO VRHNIKA

Policisti več na terenu in med ljudmi

V vsakdanjem življenju se vse pogosteje srečujemo z delovanjem policistov, ki skrbijo za naše varno življenje. Prav gotovo niso nujno zlo, ampak ljudje, ki delujejo za blaginjo mlade slovenske države in njenih prebivalcev. Kako so policisti organizirani na Vrhniki, kako delujejo in s kakšnimi problemi se ukvarjajo, nas je zanimalo. V tej in v naslednjih številkah Našega časopisa vam bomo še posebej predstavili problematiko vzdrževanje javnega reda in miru, reševanje kriminalitete in prometno varnost v letu 1994. V prejšnjih obdobjih so taka policijska poročila obravnavali delegati na skupščinah, sedaj ob novi lokalni samoupravi pa naj svetniki tega ne bi počeli.

Policijska postaja Vrhnika pokriva celotno območje dveh novih občin Vrhnike in Borovnice. Njihovo delo temelji na zakonih in predpisih ter na splošnem delovnem področju: varovanje življenj ljudi in premoženja, vzdrževanje javnega reda in miru, urejanje in nadzorovanje prometa na javnih cestah, preprečevanje in odkrivanje kaznivih dejanj, odkrivanje in prijemanje storilcev kaznivih dejanj in drugih iskanih oseb in njihovega izročanja pristojnim organom, varovanje določenih oseb in objektov, dajanja nujne pomoči, da se odpravijo posledice, nastale zaradi splošne nevarnosti, naloge v zvezi z orožjem, strelivom in razstrelivom, kontroliranje in izvajanje predpisov s področja tujcev in mejnih zadev ter druge naloge. Kot vidimo je delokrog nalog velik in zanimiv.

Na Vrhniki te naloge opravlja in izvaja 21 delavcev, oziroma 19 policistov (komandir, namestnik

komandirja, pomočnik komandirja, 5 vodij varnostnih okolišev ter 11 policistov). Glede na vse naloge pa bi bilo treba na policijski postaji zaposliti še 5 policistov. Vsi zaposleni so v povprečju zelo mladi, saj znaša povprečna starost 28 let, povprečna starost policistov na terenu pa znaša celo 25 let. Prav gotovo je mladost kriva, da se pokažejo neizkušenost, razne napake in hitro reagiranje pri opravljanju službenih nalog. Vendar je v letu 1994 bilo na postopke policistov le 5 pritožb. Za dva delavca pa sta bila sprožena disciplinska postopka zaradi prekoračenja pooblastila.

Vsi policisti imajo najmanj srednjo izobrazbo, trije pa višjo, kar je velik napredek pri izobraževanju in nato zaposlovanju policistov. Največji problem pa so stanovanja, saj je med njimi še 11 samskih. Zato na vrhniško postajo kadrirajo predvsem fante iz Vrhnike in s tem rešujejo te probleme. Tako je 7 policistov domačinov, 4 so iz Logatca, ostali pa so postali že kar pravi Vrhnikičani.

Vsi Vrhnikičani vemo, da je policijska postaja na Trgu Karla Grabeljška 1. Vendar so ti prostori že zdavnaj neprimerni za nemoteno delovanje policistov. Zelo optimistični razgovori se vodijo za pridobitev prostorov v bivšem samskem domu (JLA) nasproti pošte. Upajo, da se bodo preselili proti koncu leta 1995, tam bi dobili tudi prostor za pridrževanje, saj sedaj prestopnike vozijo v Ljubljano. V letošnjem letu so popolnili vozni park z novim terenskim vozilom, tako da imajo 6 službenih vozil.

Komandir policijske postaje je Zdravko Godnjavec, ki je to delo pričel opravljati v marcu lanskega

leta. Prej je bil komandir v Logatcu. Na Vrhniko je prišel že leta 1974 ter pričel delovati kot policist pripravnik. V letu 1980 je v Logatcu postal pomočnik, leta 1990 pa komandir te postaje. Tako že 25 let deluje kot policist na tem delu Notranjske. Medtem si je pridobil naziv inšpektor in postal pravnik za notranje zadeve. V skoraj enoletnem delovanju na Vrhniki se kažejo tudi že uspehi, saj se je zelo povečala uspešnost raziskanih zadev. Tudi organizacijo delovanja policistov je uspel prilagoditi vrhniškim razmeram.

Ob predstavitvi smo se pogovarjali ravno z njim ter zvedeli še nekaj novosti iz njihovega področja delovanja: »Delo policista poskušamo čim bolj približati krajanom oziroma ljudem, zato jih boste zdaj večkrat videli na ulici ali cesti. Tudi v KS bomo bolj usmerili svoje delo, kjer bomo uvažali vodje policijskega okrožja, na katerega se bodo lahko obračali krajanje. Intenzivno pa vodimo razgovore o novi organizaciji policije, projekt se imenuje JAVNA VARNOST. Ta bo prinesel večjo profesionalizacijo in strokovnost policije, po posameznih specialnih nalogah. Tako naj bi za posamezne primere kršenja skrbeli le določeni policisti, specializirani za ta opravila. Upamo, da bo ta projekt zaživel v treh mesecih, čeprav ga delno na naši postaji že uvajamo, saj so rezultati že vidni, ker se nam je odstotek raziskanih dejanj dvignil. Prav tako želimo naše delo čim bolj približati občanom obeh občin, kar bo vidno s predstavitvijo naše policijske postaje v Našem časopisu ter nato še v nadaljevanjih o specialnih nalogah javne varnosti v letu 1994.«

Na koncu nam je komandir navrgel še nekaj števil: »Pri javnem redu in miru smo obravnavali 544 prekrškov, (v letu 93 — 564) v pravnem postopku so prekrški z elementi nasilja. Kaznivih dejanj (kriminalitete) v letu 1994 smo imeli 416, kar je za 16,5% več kot v letu 1993/357). Vzroki so predvsem v slabih socialnih razmerah, nizkega družbenega in osebnega standarda ter visoke stopnje brezposelnosti. Zanimiv pa je podatek, da smo raziskali kar 63,3% kaznivih dejanj, za 10% več kot v letu 1993. Prometnih nesreč pa je bilo 323 in so se v primerjavi z letom 1993 za 22,4% zmanjšale, za 40,2% se je zmanjšalo tudi število telesno poškodovanih, mrtvih pa je bilo 7 (v letu 1993 pa 5).«

Na koncu je pogovor nanesel tudi na nekdanji z zanimanjem brano »ČRNO KRONIKO« v Našem časopisu. Ali naj jo ponovno vplejemo, je odvisno tudi od samih bralcev. Vemo, da je v dnevnem časopisu veliko prave »črne kronike«, česar pa mi ne bi posnemali. V primernih obliki, brez imen in priimkov, bi lahko spet na hudo mušen način opisali zanimive dogodke iz policijskih zapisnikov, v katerih se znajdejo razni kršitelji. Zato naprošamo tudi bralce, da nam sporočijo želje in mišljenje glede ponovne uvedbe ČRNE KRONIKE, lahko na telefon 756-224 (Simon Seljak).

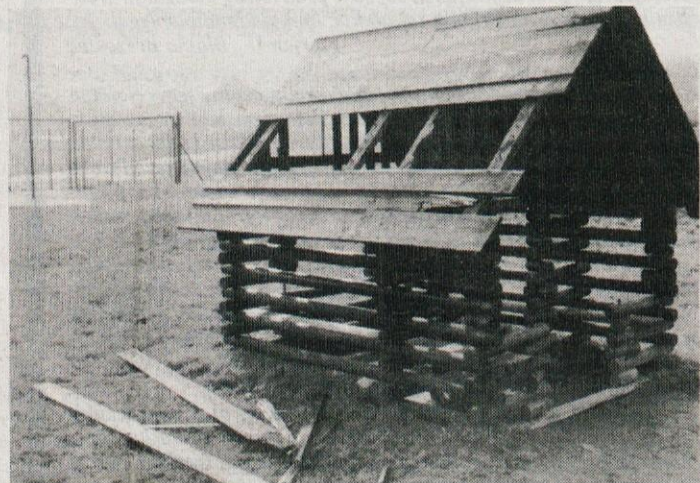
N. Č.

Razgovor s komandirjem policijske postaje Vrhnika Zdravkom Godnjavcem so prekinjali stalni telefonski klici.

Delo policistov ni samo kaznovalna politika, ampak izvajajo tudi učno prometno uro za naše najmlajše učence, in to kar praktično na zelo prometni ulici.

Opazno je naraščanje nasilniškega in objestnega obnašanja mladih, kar večkrat občutijo igrala in športni rekviziti v vrtcu in športnem parku. V februarju je bil tarča napada spet centralni vrhniški vrtec. Posledica: velika škoda.

komandirja, pomočnik komandirja, 5 vodij varnostnih okolišev ter 11 policistov). Glede na vse naloge pa bi bilo treba na policijski postaji zaposliti še 5 policistov. Vsi zaposleni so v povprečju zelo mladi, saj znaša povprečna starost 28 let, povprečna starost policistov na terenu pa znaša celo 25 let. Prav gotovo je mladost kriva, da se pokažejo neizkušenost, razne napake in hitro reagiranje pri opravljanju službenih nalog. Vendar je v letu 1994 bilo na postopke policistov le 5 pritožb. Za dva delavca pa sta bila sprožena disciplinska postopka zaradi prekoračenja pooblastila.

Vsi Vrhnikičani vemo, da je policijska postaja na Trgu Karla Grabeljška 1. Vendar so ti prostori že zdavnaj neprimerni za nemoteno delovanje policistov. Zelo optimistični razgovori se vodijo za pridobitev prostorov v bivšem samskem domu (JLA) nasproti pošte. Upajo, da se bodo preselili proti koncu leta 1995, tam bi dobili tudi prostor za pridrževanje, saj sedaj prestopnike vozijo v Ljubljano. V letošnjem letu so popolnili vozni park z novim terenskim vozilom, tako da imajo 6 službenih vozil.

Komandir policijske postaje je Zdravko Godnjavec, ki je to delo pričel opravljati v marcu lanskega

Nočni veseli pohod »najbrž« mladih nadobudnežev: popisali so občinsko stavbo, in to ravno pod okni uredništva Našega časopisa. Upamo da ni bilo to posebno pismo ogorčenih bralcev.

USTANOVLJEN OBMOČNI ODBOR ZDRUŽENJA VETERANOV VOJNE ZA SLOVENIJO

Enotnost za zgled in velika razsodnost

Sreda, 22. februar 1995, bo zapisana kot zgodovinski trenutek za vse udeležence vojne v Sloveniji iz leta 1991. Tistega dne je bil namreč ustanovljen kot prvi v Sloveniji območni odbor združenja veteranov vojne za Slovenijo (ZVVS) Vrhnike in Borovnice.

Prvega zboru so se udeležili številni veterani obeh zdajšnjih občin Vrhnike in Borovnice, oba župana in generalni sekretar ZVVS Drago Bitenc, ki je obenem tudi občan vrhniške občine.

Kratek kulturni program je v domu Karla Grabeljška pripravila glasbena šola Vrhnika, nato pa sta sledila pozdravna govora obeh županov.

Vrhniški župan Vinko Tomšič je poudaril, da je v času osamosvojitve Slovenije prišla do izraza enotnost in odločnost slovenskega naroda, tako kot tudi ob uporabi proti okupatorju leta 1941. Obakrat so bile pozabljene razne strankarske in politične razprtije, ki pa so se pozneje le preveč odražale v nadaljnjem življenju Slovencev. Taka enotnost bi morala biti vzgled tudi nadaljnjim rodovom. Prav zdajšnji veterani so pokazali izreden razum in veliko srčnosti ter motiviranosti za dosego enotnega cilja — samostojno Slovenijo.

Andrej Ocepek, borovniški župan, se je navzočim veteranom zahvalil v imenu obeh občin za vsa takratna dejanja in modro vodenje akcij na celotnem takratnem vrhniškem območju. Zato je treba negovati enotnost in pripravljenost ljudi tudi v prihodnje, saj se moramo zavedati majhnosti Slovenije in še vedno neurejenih razmer v bližnji sosesčini. Spregovoril je tudi Drago Bitenc, generalni sekretar ZVVS, ki je poudaril pomen združevanja slovenskih veteranov, da bi tako pridobili večje priznanje in uveljavitev v zdajšnji družbi. Na Vrhniki tako ustanavljajo prvi občni odbor, ki bo deloval za dve občini, Vrhniko in Borovnico. To je lahko tudi veliko simbolično dejanje, saj se je ravno tod pričela 10-dnevna vojna, tod je bilo koncentrirano veliko težkega orožja in oborožitve, vendar pa so takrat prišlo do izraza zelo modre in prave odločitve. Lahko bi tudi rekli, da sta bili Vrhnika in Borovnica doslej le premo poudarjeni in priznani ob takratnih zgodovinskih dogodkih. Združeni veterani pa bi lahko to popravili in s skupnimi močmi bolje predstavili takratne dogodke iz tega območja.

Zbor veteranov je sprejel akcijski program dela območnega odbora, ki je določen v devetih točkah:

- organizacija in izvedba zbora veteranov ZVVS za Vrhniko in Borovnico;
- tradicionalni zbor veteranov (2. 7. 1995);
- pridobivanje in evidentiranje članstva;
- zbiranje in hranjenje zgodovinskega gradiva iz vojne za osamosvojitve Slovenije 1991;
- skrb za prizadete v vojni;
- podpora samoiniciativnim

Novi predsednik odbora Janez Čerin iz Borovnice bo prav gotovo prizadevno vodil Združenje veteranov za vojno v Sloveniji.

Pogled na ustanovno sejo območnega odbora ZVVS

akcijam veteranov;

- zagotoviti spominskemu znaku »Logatec, Vrhnika 1991« status spominskega bojnega znaka »MORS«;
- organizacija pogovornega kluba veteranov na Vrhniki;
- aktivne vključiti v razprave ob sprejemanju zakona o veteranih.

Prav tako so soglasno izvolili novo vodstvo območnega odbora ZVVS, ki ga bo vodil Janez Čerin. Za namestnika je bil izvoljen Zmago Solina, za člane odbora pa še: Karel Nikolavčič, Tomo Pejič, Stanka Drenik, Franc Treven, Igor Miklavčič, Slavko Blažič in Peter Kavčič.

Pod točko razno je bila kar zanimiva razprava. Prisotni so menili, da je treba pregledati vsa priznanja in zahvale, ki so bile podeljene ob zadnjih dogodkih

vojne za Slovenijo ter popraviti morebitne krivice.

Posebej pa je bilo poudarjeno, da je član združenja veteranov lahko udeleženec priprav in aktivnosti v vojni za Slovenijo, ki je državljani Republike Slovenije in je v obdobju od 17. 5. 1990 do 26. 10. 1991, ne glede na čas trajanja udeležbe, aktivno opravljal naloge v pripravah in v vojni za Slovenijo. Član veteranov pa ne more postati oseba, ki je s svojim ravnanjem ovirala priprave in aktivnosti v vojni za Slovenijo. Po končanem ustanovitvenem zboru območnega odbora ZVVS za občini Vrhnika in Borovnica so se udeleženci ob kozarku pijače razgovorili o dogodkih izpred štirih let ter spregovorili o zdajšnjih problemih, ki tarejo veterane.

S. S.

Še eno jezero sredi Vrhnike

No ne bomo se prepirali, ali je res sredi Vrhnike, ali ni. Kajti nekateri trdijo, da je središče Vrhnike pri Mantovi, drugi pa da je to okolica Trga Karla Grabeljška. Naj bo eno ali drugo, jezero je »sredi« Vrhnike. Na dvorišču za trgovino Mercator poleg Zdravstvenega doma je po vsakem dežju ter še nekaj časa potem, razen ob sušnih dnevih, veliko jezero, kjer

največkrat plavajo jekleni konjički stanovalcev iz bloka. Kako to popraviti oziroma sanirati? Najverjetneje z asfaltom. Vendar prav gotovo občina tega ne bo storila. Potreben je dogovor vseh uporabnikov dvorišča, ali pa bodo še naprej imeli presihajoče jezero. Cerkniško se lahko skrjuje.

N. Č.

POGOVOR Z JANEZOM DONIKOM IN VIKTORJEM RAZDRHOM

Sistem zaščite in reševanja bo smotrno urejen

Pred nami se vrstijo spremembe lokalne samouprave, ki so prinesle v našem območju dve občini. Prejmo zadeve reševali v okviru občine /rhnika, zdaj pa se bo treba navariti na delitev del med občino Vrhnika in občino Borovnica. Tudi na področju civilne zaščite bodo potrebne razne spremembe, kar določa tudi »novi« zakon o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami. Za sedaj deluje samo en štab civilne zaščite za obe občini predvsem z namenom, da bi tudi v Borovnici stvari statusno uredili.

O problematiki smo se pogovarjali z Janezom Donikom, poveljnikom občinskega štaba civilne zaščite, in z Viktorjem Razdrhom, ki je profesionalno zadolžen za zaščito in reševanje za obe občini. Postavili smo vprašanja, ki so trenutno aktualna in glede na vse zakonske določbe tudi azrešljiva:

Kako se bodo v prehodnem obdobju nove lokalne samouprave reševale naloge s področja civilne zaščite?

Naloga sistema zaščite, reševanja in pomoči v prehodnem obdobju reorganizacije lokalne samouprave je zadržati kontinuiteto organiziranosti in pripravljeno spremembam, ki jih terjajo nove občine in nova zakonodaja na področju civilne zaščite.

Kdo je odgovoren z novim zakonom o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami?

Z novim zakonom o varstvu pred naravnimi in drugimi nesre-

čami sistem zaščite in reševanja temelji na odgovornosti države in občin za odpravljanje nevarnosti naravnih in drugih nesreč ter preprečevanju in zmanjšanju njihovih posledic. Temelji tudi na obveznosti gospodarskih družb, zavodov in drugih organizacij za izvajanje nujnih ukrepov za zaščito in reševanje ljudi in premoženja v okviru njihove dejavnosti ter na samoodgovornosti prebivalcev za njihovo osebno in premoženjsko varnost. Dejavnosti varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami so humanitarne in nevojaške narave.

Nekdo bo moral voditi in usklajevati naloge v tega področja. Kako je to določeno?

Vodenje zaščite, reševanja in pomoči je v pristojnosti vlade, županov in poslovnih organov.

Operativno-strokovno vodenje sil za zaščito in reševanje in pomoč v občinah pa neposredno izvajajo poveljniki Civilne zaščite ob pomoči štabov CZ ter poveljniki za CZ.

Štabi CZ se oblikujejo po načelu strokovnosti, v skladu z načrti zaščite in reševanja ob naravnih in drugih nesrečah, ki se načrtujejo po občinah in družbah ter zavodih in drugih organizacijah, ki jih v delovnem procesu uporabljajo, proizvajajo, prevažajo ali skladiščijo nevarne snovi ali uporabljajo delovna sredstva, ki pomenijo nevarnost za nastanek nesreče.

Področje zaščite in reševanja je vedno »živa« tema, ki jo je treba ob dogodkih hitro opraviti, saj če po-

moč hitro daš, dvakrat daš. Kdo bo to opravljal zdaj?

Podlaga za pripravo načrtov zaščite in reševanja po občinah so ocene ogroženosti, ki jih izdelajo občine na svojih območjih, ter tako opredelijo potrebo po silah za zaščito in reševanje.

Sile za zaščito in reševanje in pomoč sestavljajo enote, službe in drugi operativni sestavi društev in drugih nevladnih organizacij (prostovoljne formacije), pooblaščenca podjetja, zavodi in druge organizacije (poklicne formacije) ter enote in službe CZ (dolžnostne formacije).

Doslej je bilo v razne enote, službe in druge oprativne sestave za zaščito, reševanje in pomoč vključenih 13% prebivalcev občine, kar se bo po novem zmanjšalo na do 5%. Tako zmanjšanje sil je pogojeno z novo organiziranostjo sistema zaščite in reševanja ter večjo koncentracijo sredstev za strokovno usposabljanje in opremo specializiranih enot in služb.

Na koncu naj še dodamo, da se bodo posamezne aktivnosti in zadeve še vedno urejale skupno, čeprav bosta morala delovati dva štaba civilne zaščite. Tudi nekatere specialne enote bodo skupne, predvsem zaradi smotrnosti in povezanosti nekaterih infrastruktur med obema občinama. S skupnimi močmi je mogoče marsikaj narediti.

S. S.

Začetna alpinistična šola

Pri Alpinističnem odseku Planinskega društva Vrhnika se bo pričela ZACETNA ALPINISTIČNA ŠOLA. Obsegala bo teoretična predavanja, praktičen prikaz veččin in plezanja v plezališčih ter skupne ture v gore. Vse zainteresirane vabimo na uvodni sestanek, ki bo v petek, 24. marca 1995 ob 19. uri v prostorih društva na Tržaški cesti 11, I. nadstropje (iznad salona pohištvo LIKO).

DRUŠTVO »MEČEK« V LETU VARSTVA NARAVE

Opozorilne table

Letošnje leto je posvečeno varstvu naravne in kulturne dediščine. Tega se zavedamo vsi naravovarstveniki, zato bi radi storili čim več koristnega za naše okolje. Vaščani Krajevne skupnosti Drenov Grič — Lesno Brdo ste verjetno že opazili opozorilne table, ki so postavljene na celotnem prostoru skupnosti. Posebno pomembne so na krajih, kjer so pogosta onesnaževanja in uničevanja (ropanja) narave. Table so iz naravnih materialov z vžganimi napismi in opozarjajo na črna odlagališča smeti, na »ropanje« fosilov, na onesnaževanje potokov in na pretirano trganje cvetja spomladi in vse leto. Veseli smo, da že mnogi pravilno razmišljajo o varstvu in ureditvi naših lepih predelov krajevne skupnosti. Mnogi se zelo zanimajo za sodelovanje in koristno pomoč pri našem delu,

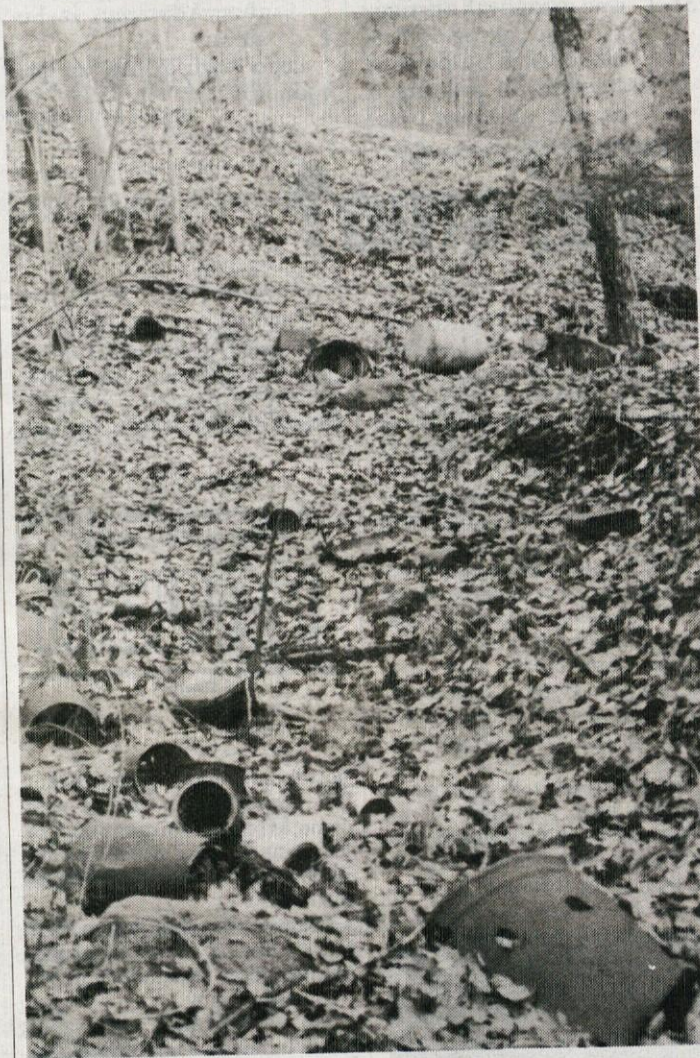
Zopet črna odlagališča, in sicer pri odcepu ceste proti kamnolomu Mineral, ki smo ga že videli v Našem časopisu. Razmere so bile že delno urejene, vendar pa ljudje spet nanašajo razno odpadno kramo.

hodnji rodovi nam bodo za to še kako hvaležni. Zavarovati moramo svoje naravne danosti, ki jih ne najdemo kjerkoli, ampak so značilne samo za naše območje.

Kot smo že večkrat omenili, naj bi Stara cesta v bližnji prihodnosti postala naravni rezervat, kjer narava ne bi bila okrnjena in vanjo ne bi preveč posegali. Prav tako bi bilo treba zavarovati kamnolome pred odnašanjem fosilov, kapnikov in podobnega. To je cilj našega Društva Meček. Za uresničitev načrta se bo naše društvo povežalo z drugimi podobnimi v bližnji in daljni okolici ter z Regionalnim zavodom za varstvo naravne in kulturne dediščine v Ljubljani.

Radi bi uveljavili nekako skrbništvo za naravo, za zavarovanje vitalnih interesov pri ohranjanju naravnega ravnotežja, naravnih virov in javnih dobrin, zavarovanja znamenitosti in naravnih spomenikov, življenja ogroženih živalskih in rastlinskih vrst, videza krajine. Pri varstvu temeljnih pravic do narave in okolja so pomembne eksistenčne in osebne pravice človeka do narave in okolja, in sicer v prvem primeru do narave in okolja kot odnosa, v drugem pa kot pravnega razmerja do določene zadeve iz narave in iz okolja.

Kako lepa so črna odlagališča smeti, si lahko ogledate na slikah, ki jih je »poslikal« novinar Našega časopisa.

Prav grozno pa je videti pod celotnim delom ceste Drenov Grič — Horjul, kjer vreče smeti najverjetneje odvržejo kar iz avta.

celo iz sosednjih krajevnih skupnosti se zanimajo, kako bi sodelovali. Ti ljudje nas tudi opozarjajo na še neodkrita črna odlagališča smeti in bele tehnike. Upamo, da bomo prišli na sled brezvestnežu, ki blizu kamnolomov na Drenovem Griču odlaga vse mogoče: od starih piskrov, do tekstila, spodnjega perila, ostanke pralnega stroja in drugo »svinjarijo«. Kakšen razpoznaven znak bo verjetno že mogoče dobiti. Mladi raziskovalci se bodo potrudili in razvozljali uganko. Tudi druga črna odlagališča bomo kmalu razkrinkali.

V prizadevanjih, da bi »preobrazili« človeka in ga ponovno usmerili k naravi, se moramo vsi enakomisleči združiti in enotno delovati. Ne smemo si dovoliti, da nas razdvajajo majhne ekonomske koristi in neznatne razlike v

Črna odlagališča je tudi na robu »Cimpretovega Griča«.

pogledih; premostiti jih moramo z razumom. Pogledati moramo resnici v oči in ugotoviti, da je dejanski vzrok za takšno stanje v naravi le človek in njegovo početje, ki je v nasprotju z delovanjem narave same. Vsak poseg v naravno okolje poruši ekosistem. Pri tem je neizbežno propadanje živalskih in rastlinskih vrst.

Ugotoviti moramo, da za ohranjanje narave v njeni prvobitnosti, kot si jo je v milijardah let oblikovala sama, ni dovolj samo čiščenje, kot ga poznamo danes, temveč je treba storiti še kaj drugega, da okolja ne bi več onesnaževali in uničevali. Predvsem bi morali v letošnjem, naravi posvečenem letu storiti kar največ in potem z varstvom narave nadaljevati v prihodnosti. Naši pri-

Ob koncu še enkrat naprošamo vse krajane in druge obiskovalce območij v Krajevni skupnosti Drenov Grič — Lesno Brdo, naj upoštevajo napise na opozorilnih tablah in pomagajo ohraniti to našo deželico lepo!

Tako kot v prejšnji številki Našega časopisa se tudi tokrat zahvaljujemo LIKU Vrhnika za podarjeno opremo klubskega prostora društva Meček ter g. Francu Oblaku — (Zontove-mu) za podarjen les za opozorilne table. Tudi g. Maroltu — ZEGO hvala za prevoz omenjene opreme.

KAJ BO S STARO CESTO?

Disciplina v kraljestvu pločevine

V četrtek, 2. februarja, so se v sejni sobi Krajevne skupnosti Vrhnika sestali prebivalci Stare ceste in lastniki tamkajšnjih lokalov. Tema pogovora je bila Stara cesta in njena preureditev. Predstavljeni sta bili tudi dve možnosti lokalni občinski komisiji za del območja Stare ceste, in sicer od križišča z ulico Na klancu do križišča s Cesto gradenj, ki ga je izdelal Biro Primis Vrhnika.

Ze v lanskoletni novembrski številki Našega časopisa v prilogi Uradne objave je bil objavljen sklep o javni razgrnitvi osnutka okolijskega načrta, ki je bil na ogled 30 dni od objave. Prostorski zvedbeni načrt je predvideval ureditev prometa, komunalne infrastrukture, namenske rabe objektov (vsebina, zunanja ponudba) in ulične opreme. Izvajalec dokumenta, Biro Primis, je bil polnebej opozorjen, naj s programom ureditve preveri parkirne površine. Na podlagi izdelanih možnosti okolijskega načrta je izvršni svet v poprejšnjem mnenju komisije o prometno signalizaciji sprejel sklep, da se s fazo osnutka lokalnijskega načrta dodela različica ureditve Stare ceste, ki ohranja notorni promet, prepoveduje parkiranje, loči peščevo površino od estetišča nivojsko, dodaja nove parkirne površine in opredeljuje namembnost večjih prostih površin, ki se povezujejo s Staro cesto.

Ena od možnosti je, da bi Staro cesto zaprli za ves promet z motornimi vozili (razen za dostavo in prebivalce) in tako bi tam nastala cona za pešce. Druga, po mnenju večine prisotnih na seji bolj sprejemljiva, pa je, da bi promet potekal tako kot doslej (enosmerni promet v smeri severovzhod-jugozahod), le da bi bila hitrost omejena na 20 km/h. Ob tem pa se še vedno poraja vprašanje o parkiranju na Stari cesti. Kot vemo, je na tej cesti prepovedano ustavljanje in parkirati (razen za dostavna vozila), prepovedana je tudi vožnja s kamioni (zopet razen za dostavna vozila). Ob tem pa je treba poudariti, da kljub temu, da je na Vrhniki urejenih kar nekaj parkirnih prostorov, težko najdemo, predvsem v dopoldanskem času in v bližini Stare ceste, majhen prostor za svoj avto. Ravno zaradi tega so lastniki tamkajšnjih lokalov predlagali, da bi ponovno omogočili ustavljanje motornih vozil (čas bi bil omejen na 15 minut).

Polg vseh tega pa prebivalci Stare ceste moti nekulturno obnašanje voznikov (prehitra vožnja, pri čemer so v nevarnosti pešci, in nepravilno parkiranje vozil, saj tu sploh ni dovoljeno parkiranje) in tudi obiskovalcev nočnih klubov, ki so v neposredni bližini. Lahko bi celo rekla, da so s tem odprli

dokaj aktualno temo, saj nekateri menijo, da nočni klubi ne sodijo v samo središče mesta, drugi pa pravijo, da lastniki klubov ne morejo storiti prav ničesar, saj je kulturno obnašanje odvisno od obiskovalcev samih in ne od lastnikov nočnih klubov.

Da nekako povzamem vse to: seja je mimo, slišali smo predloge, rešitve pa še vedno ni na obzoru.

Verjetno se bomo do nadaljnega še vedno spraševali: KAJ BO S STARO CESTO?

Mateja Šmuc

Polnoštevilno zbrani prebivalci in trgovci Stare ceste na zboru

NAŠ GLAS NAJ SEŽE DO VAS

Obisk pevskega zbora Adoramus iz Logatca

Na svečnico, 2. februarja, so nas obiskali pevci pevskega zbora ADORAMUS iz Logatca. V slabi uri dolgem programu so nam peli različne cerkvene pesmi, nazadnje smo skupaj zapeli še dve narodni in Kje so tiste stezice ter Prišla bo pomlad. Polna dvorana nas je bilo. Upamo, da so bili pevci zadovoljni z obiskom pa tudi z aplavzom.

Za njihovo odlično petje smo se zahvalili z darilom, ki je delo naših rok. Domenili smo se, da kmalu spet pridejo. Janko

Vse najboljše in še veliko zdravja in dobre volje!!

Kronika dogodkov

24. 1. smo paznovali rojstne dneve tistih, ki so imeli v oktobru, novembru in decembru rojstni dan.
31. 1. smo praznovali s tistimi, ki so imeli okrogle obletnice bivanja v Domu, in s tistimi, ki praznujejo okrogle obletnice biva-

nja v Domu, in s tistimi, ki pomagajo pri hišnih opravilih.

2. 2. nas je obiskal pevski zbor Adoramus iz Logatca.

Lepo pozdravljeni do prihodnjic,

Vera

Kdo smo, kaj smo?

Naj se vam, dragi občani, predvsem pa upokojencem Vrhniko podaljšem času zopet predstavim.

Smo velika 1.384-članska ne-strankarska organizacija, ki sprejema v svoje članstvo vse upokojence, ne glede na njihovo strankarsko pripadnost.

Najstarejši član našega društva bo letos dopolnil 100 let, najmlajši le 40. V preteklem letu se nam je pridružil 72, v letošnjem pa že 26 novih članov.

Dodajmo našim letom smisel življenja — to je naša misel, ki ustvarja našo prihodnost. Zato moramo biti pripravljeni zapustiti staro in zaživeti z novimi miselnimi vzorci. Nove miselne smerice naj postanejo del našega življenja, saj bomo le tako zdravo in smiselno ohranili duševno svežino. Staramo se že od rojstva naprej, vendar tudi zdaj, v pozni je-

Organizirali smo 11 izletov, katerih se je udeležilo 753 udeležencev (7 po naši lepi Sloveniji, 2 v Italijo, 2 v Avstrijo). Poleg navedenega se je srečanja upokojencev Slovenije na Rogli udeležilo 77 članov, pustovanja 78, silvestrovanja 93, dveh kolesarskih izletov (v Podlipo in Bevke) pa 77 članov.

Veselo je tudi vsako prvo soboto v mesecu, ko se lahko vesele družbe željni upokojenci v bifeju našega društva ob prijateljski glasbi našega harmonikaša A. Kogovška »veselo zavrtijo«, se okrepčajo z dobrimi »čevapčiči« in žlahtno kapljico, ki je nikoli ne zmanjka.

Še vedno so zelo aktivne in uspešne naše balinarke, ki na tekmovanjih ali prijateljskih srečanjih z balinarji drugih društev dosegajo lepe rezultate. Tudi re-

Naša dolgoletna tradicija so tudi prednovoletni obiski in obdaritve naših članov, starih 80 in več let, ter bolnih in invalidnih članov, mlajših od 80 let. Naši od-

Kulturno-pridreditveni center in okrepčevalnica

PAUZA

borniki so obiskali in obdarili kar 237 takih članov. Tudi na naše člane, ki so v oskrbi doma upokojencev na Vrhniko, nismo pozabili; obiskali in obdarili smo 39 takih članov.

Skratka, vsa naša dejavnost je bila in tako naj bi bilo tudi v prihodnje, odsev želja, hotenj in potreb naših članov.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo: Industriji usnja Vrhniko, ki nam je že drugič omogočila prirediti družabno srečanje z več kot 75 let starimi člani v prostorih njihovega obrata družbene prehrane in prijaznemu osebju tega obrata za strežbo na srečanju, Osnovni šoli I. Cankarja na Vrhniko za uporabo večnamenskega prostora v šoli za naše »silvestrovanje« ter uporabo telovadnice za rekreacijsko telovadbo naših članic, SO Vrhniko in LIKO Vrhniko za finančno pomoč, ki smo jo porabili izključno za navedene humanitarne dejavnosti.

Da pa se ne bi vi, dragi upokojenci, že na začetku svoje upokojitve zaprli v svoj svet in se počutili odveč in stare, vam za vzpodbudo posredujemo nekaj misli starih modrecev, ki so že zdavnaj ugotovili, da:

- Stari in modri zaslužijo dvojno spoštovanje.
- Star les daje svetlejši ogenj.
- Biser skriva stara školjka.
- Starec dela bolj s pametjo kot z rokami.
- Sonce je staro, toda toplo.

Modre in še vedno veljavne so bile tudi besede našega pesnika dr. Franceta Prešerna, ki je dejal, da je dolgost našega življenja kratka, je pa odvisna od načina našega življenja. Zato vas, dragi upokojenci, ki se nam še niste pridružili, vabimo v naše vrste. Spremenjenim načinom življenja boste tudi sami ugotovili, da je še kako resnična miselnost strokovnjakov — starejših psihologov, ki ugotavljajo, da je možno starati se in ne biti star.

To potrjuje tudi posnetek veslega silvestrovanja naših članov.

Upravni odbor
Društva upokojencev
Vrhniko

PREGLED DELA DRUŠTVA INVALIDOV VRHNIKA

Želijo si kombi

Že nekaj let zapored je pustna sobota dan, ko se člani Društva invalidov Vrhniko sestanejo na rednem letnem občnem zboru. Mala dvorana Cankarjevega doma, ki je edini primeren prostor na Vrhniko — brez arhitekturnih ovir — je že premajhna za te naše shode.

Poročila o delu društva so podali predsednik društva in referenti, zadolženi za posamezna področja. Kratka, toda izčrpna poročila potrjujejo uspešno delo in to predvsem pri socialnem programu. Največ skrbi je bilo posvečene programu ohranjanja zdravja. V letu 1994 je bilo v to vključenih blizu 100 članov. Zanimanje članstva za to obliko ohranjanja zdravja je zelo veliko. Žal so prebogostno zmogljivosti

ZDISa premajhne za vse naše želje, premnogokateremu pa je to onemogočeno čisto enostavno — ni prevoza. Društvo je poskrbelo tudi za tiste, ki so v socialni stiski in jim je v jeseni dodelilo skromno ozimnico krompir, jabolka itd. Lepa je tudi skrb za invalide starostnike, v obliki obiskov in voščil ob rojstnih dnevih. Opravljenih je bilo tudi več obiskov članov, ki se nahajajo v bolnišnicah.

Ena od dejavnosti društva je tudi udejstvovanje v športu. Žal to ni vsakemu mogoče. Tisti, katerim zdravje to dopušča, so nas v minulem letu dostojno zastopali širom Slovenije, saj kmalu ne bo več prostora, kam shranjevati prinesena priznanja.

Na občnem zboru se je prvič predstavil tudi naš pevski zbor,

Stari in novi predsednik Janez Petrič

katerega uspešno vodi Jože Jesenovec. Lepo so zapeli, njihova lja pa je, da se jim pridruži še več občanov.

Novo vodstvo, katero je bilo voljeno, si je zadalo obširno delo za leto 1995. Tudi naprej bo glavna skrb društva — skrb za zdravje tistih, ki se lahko vključujejo v program. Nabavljenih bo nekaj zdravstvenih pripomočkov, ki bodo na voljo za izposojlo članov. Nadaljevala se bo skrb za socialne šibke in podobno. Kot doslej bomo tudi v bodoče z našimi tekmovalci udeleževali vseh nam do stopnih športnih prireditvah.

Imamo smelega načrta, imamo pa tudi velik problem. Premnogo krat smo onemogočeni v svojih prizadevanjih, zaradi čisto enostavne stvari, ni prevoza in zato tudi ena od zadanih si nalog, pridobivanje sredstev za nakup kombija. Prepričani smo, da bomo svojih hotenj uspešno — »tudi« pomočjo občanov.

VRHNIŠKI KINO

4. 3., sobota, ob 18.00
5. 3., nedelja, ob 17.00
DIVJA REKA — ameriški, akcijska kriminalka
RIVER WILD, režija: Curtis Hanson.
V gl. vl.: Meryl Streep, David Strathairn, Kevin Bacon.

5. 3., nedelja, ob 20.00:
INTERVJU Z VAMPIRJEV — amer.
INTERVIEW WITH THE VAMPIRE, režija: Neil Jordan.
V gl. vl.: Tom Cruise, Brad Pitt, Stephen Rea, Antonio Banderas.

11. 3., sobota, ob 18.00
12. 3., nedelja, ob 17.00:
SPECIALIST — amer. akcijska
THE SPECIALIST, režija: Luis Llosa,
V gl. vl.: Sylvester Stallone, Sharon Stone, James Woods.

12. 3., nedelja, ob 20.00:
KRALJICA MARGOT — francoski zgod. kostimski
La Reine Margot, režija: Patrice Chereau.
V gl. vl.: Isabelle Adjani, Daniel Auteuil, Virna Lisi.

14. 3., torek, ob 20.00:
KVIZ amer.
QUIZ SHOW, režija: Robert Redford.
V gl. vl.: John Torturo, Rob Morrow, Ralph Finnes.

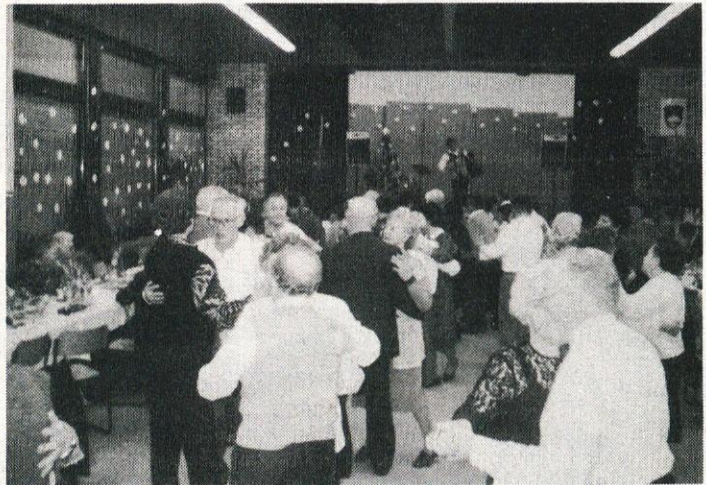
18. 3., sobota, ob 18.00
19. 3., nedelja, ob 17.00 in 20.00:
MASKA — amer. komedija
The MASK, režija: Charles RusSELL.
V gl. vl.: Jim Carrey, Cameron Diaz, Peter Riegert, Amy Yasbeck.

21. 3., torek, ob 20.00:
RAZKRITJE — amer. erot. krim.
DISCLOSURE, režija: Barry Levinson.
V gl. vl.: Michael Douglas, Demi Moore, Donald Sutherland.

25. 3., sobota, ob 18.00
26. 3., nedelja, ob 18.00:
TOMBSTONE — amer. western,
režija: George Pan Cosmatos.
V gl. vl.: Kurt Russell, Val Kilmer, Michael Bienn, Powers Booth.

26. 3., nedelja, ob 20.00:
LJUBEZEN V TROJE — amer. kom.
TREESOME, režija: Andrew Fleming.
V gl. vl.: Lara Flynn-Boyle, Stephen Baldwin, Josh Charles.

28. 3., torek, ob 20.00:
STARGATE — amer. znanstvenofantast., predpremiere

seni življenja, ne želimo biti stari. Pa je to sploh mogoče? Je, če bomo sprejeli polno odgovornost za svoje življenje z mislijo, da postane človek v starosti najbolj odrasel. Sreča starega človeka je torej odvisna od tega, kako se je pripravil na spremembo svojega, do upokojitve aktivnega življenja. Človek mora za srečnejšo in smiselno starost tudi sam veliko narediti. Možnosti je veliko; ena od mnogih je tudi vključitev v društvo upokojencev, kjer teče življenje v dokaj živahnem ritmu.

In kaj vam lahko nudi naše društvo, se boste vprašali? Navedli vam bomo nekaj naših dejavnosti, ki so v preteklem letu popestrile življenje našim članom.

kreacijsko balinanje prinaša ljubiteljem tega športa veliko zadovoljstva. Veliko naših članic se udeležuje rekreacijske telovadbe, rade pa se družijo tudi naše članice, ki se ukvarjajo z ročnimi deli.

Prijetne družabnice so.

Vse več je tudi upokojencev, ki se čutijo osamele, pozabljene in zapuščene. Niso potrebni samo materialne pomoči, ampak predvsem lepe besede in človeškega odnosa do njih. Zato smo v okviru naših finančnih možnosti v septembru ponovno priredili družabno srečanje s pogostitvijo vseh naših 75 in več let starih članov, udeležilo pa se ga je kar 132, od 294 takih članov.

Ob tej priložnosti razen naših članov vabimo vse, ki jih zanimajo naše aktivnosti, na našo letno konferenco, ki bo v torek, 14. marca, s pričetkom ob 16. uri v Mali dvorani Doma Ivana Cankarja na Vrhniko, Tržaška cesta 25.

Vse, ki še niso plačali letošnje članarine, pa prosimo, da le-to čimprej plačajo v društveni pisarni ob sredah ali petkih od 9. do 12. ure, do 30. aprila pa ob sredah tudi popoldne od 15. do 18. ure.

Na podlagi Odloka o javnem redu in miru (Ur. list RS št. 36/92), Pravilnika o ravnanju z opuščeni vozili in drugimi odstranjenimi predmeti in materiali (Ur. list RS 52/94)

OBCINA VRHNIKA

RAZPISUJE

JAVNO DRAŽBO OPUŠČENIH NEVOZNIH AVTOMOBILOV

Javna dražba bo dne 15/3-1995 od 15.00 do 17.00 ure na prostoru Komunalnega podjetja Vrhniko.

Ogled avtomobilov je na dan licitacije od 13.00 do 15.00 ure. Pogoji za sodelovanje na licitaciji je plačilo varščine v višini 10% izključne cene, ki jo interesi lahko vplačajo na blagajni Komunalnega podjetja Vrhniko.

OBCINA VRHNIKA

Kdaj delajo zdravniki

Zasebni zdravniki splošne prakse, ki imamo ordinacije v prostorih Zdravstvenega doma Vrhniko, obveščamo svoje paciente o novih telefonskih številkah:

dr. France CUKJATI 754-311
dr. Ljuba PREBIL-BOŽOVIČ 754-112
dr. Dunja PIRŠIČ-KOREN 754-112
dr. Primož RUS 754-755

dr. Darko LAVRENČIČ je še nadalje dosegljiv na št. 756-141.

Delovni čas ordinacij splošne prakse je nespremenjen:

	dopoldne	popoldne
ponedeljek	dr. Lavrenčič dr. Piršič	dr. Cukjati dr. Prebil
torek	dr. Cukjati dr. Prebil	dr. Lavrenčič dr. Piršič
sreda	dr. Lavrenčič dr. Piršič	dr. Cukjati dr. Prebil
četrtek	dr. Cukjati dr. Prebil	dr. Lavrenčič dr. Piršič
petek	menjaje	

Delovni čas ordinacije dr. Primoža Rusa je vsak dan od ponedeljka do četrtega od 8.00 do 12.00 in od 14.00 do 16.00, ob petkih pa od 8.00 do 14.00.

Ob sobotah dopoldne dela le eden od zdravnikov, ki v nujnih primerih poskrbi tudi za paciente drugih navedenih zdravnikov. Ob sobotah popoldne, v nočnem času in ob praznikih pa je za vso občino organizirana redna dežurna služba, dosegljiva po telefonu 756-141.

V času zdravnikove odsotnosti zaradi bolezni ali dopusta vas bo sprejel drug zdravnik, ki bo napisan na vratih ordinacije vašega izbranega zdravnika.

V imenu zdravstva
dr. France Cukjati

NA PREDSTAVITVI KNJIGE TATJANE OBLAK

Brez sladkorja, prosim

»V prejšnjem življenju sem imela prav gotovo svetlejšje oči in k temu bolnemu pismu prav nič ne pripomore pulover, ki ga imam na sebi danes in preko katerega se vleče samovšečen napis BEST COMPANY 1876... Kakšna bi bila 1867. leta? Bi v mojih očeh rastle lokvanji in bi mi v usta tekla med? Kdo ve, morda sem vseeno ujela najboljši vlak in morda se mi sploh ni treba bati temnih sil na robu tega svetlega dneva...«

Tole je odlomek iz romana v pisnih Tatjana Oblak z naslovom Brez sladkorja, prosim, katerega predstavitev je bila v petek, 17. februarja, v prostorih Cankarjeve-

ga doma na Vrhniki.

Tatjana Oblak živi na Verdu in očitno je bilo, da so vsi, ki jo poznajo, nestrpno pričakovali izid njene prve knjige, saj je bila Velika dvorana Cankarjevega doma nabit polna. Od tam verjetno nobeden ni odšel razočaran, saj je predstavitev v celoti uspela in tako prepričala slehernega obiskovalca, da bo z veseljem prebral knjigo, ki je izšla pri založbi Mondena, ki je pokazala izredno zanimanje za mlade slovenske pisatelje.

Literarni kritik Tugo Zaletel je o romanu povedal, da je to gladko berljivo, razveseljujoče, sprošče-

no komuniciranje glavne junakinje s prijateljem, ki bi navsezadnje lahko bil celo ljubimec, čeprav le platonični, vendar je zadeva zastavljena dovolj zrelo in spretno, da se zlahka izogne kakršnikoli pretiranosti. Čeprav avtorica upo-

rabi pogosto uporabljeno ljubzensko temo, niti za trenutek ne zaide v past samosmiljenja, ampak je ravno prav samoironična, da pri bralcu tudi tako globokoumne teme, kot je razmišljanje o smislu bivanja in modrovanja o preteklih in prihodnjih življenjih, ne povzročijo upada zanimanja. V vse skupaj je namreč prav spretno vgrajenih precej vsakdanje prijetnih dogodivščin s potovanj, na katerih Tatjana vedno znova odkriva vrsto drobnih, a

Avtorica Tatjana Oblak

prijetnih zanimivosti. Poleg vsega tega pa nas navdušuje tudi izrazoslovje, ki je sicer značilno za mlado populacijo. Opazna je prisotnost slenga, ki pa ji ne uide zavajati, temveč je vseskozi kulturno in ni akademsko napihnjen, zato je bralcu všečen in razumljiv.

Ob koncu se pridružujemo vsem čestitkam, ki so bile izrečene Tatjani Oblak ob izidu njene prve knjige, in ji želimo, da bi jo to vzpodbudilo k nadaljnjemu pisanju in tako k nastanku še ene tako zanimive knjige. Mateja Šmuc

... Ni težko biti vesel, če živiš s takimi in med takimi kot jaz.

Še luna nad nami sije močnejše kot drugod po svetu. Nad Verdodom jo je treba vsake toliko kar gasiti. Prava neusmiljeno žari. Prava sreča, da so v gasilske vrste strnjeni sami fejszt možakarji. Hvala jim!

Potem bi morala pozdraviti tri mizarje: Janeza Rožmanca z Vrhnike, Pavla Vidmarja iz Sinje Gorice in Janeza Kogovška iz Ligojne. Da bi večer ne bil res čisto brez sladkorja, je poskrbela poleg mojih dragih sorodnikov Novakovih tudi Adamičeva pekarna.

Vsem drugim radostim in dobrotam pa so tako ali drugače botrovali družina Ajka in Mia Kunstelj, mesnica Blatnik, trgovina Maxim, Kmetijska zadruga in gostilna Marinčič, da o rujni kapljici iz Sodčka Kržičevih sploh ne izgubljam besed.

Seveda so bili ob meni te dni kot ponavadi... moji imenitni sodružnjaki, sorodniki, sosedje in prijatelji.

In komu bi se lahko danes zahvalila za nepozaben večer, če bi med sojenicami moje knjige ne bilo Zveze kulturnih organizacij Vrhnika in drage Marte Rijavec!

Lepo nam je bilo tudi ob mojstrskih nastopih Dejana Mesca, ple-su skupine Medaja in igri Urše Hlebec in Matije Milčinskega.

Hvala vsem, ki ste prišli in lep pozdrav vsem skupaj!
17. februarja 1995 Tatjana Oblak

Program nekaterih prireditev na Vrhniki:

KONCERT NEW SWING KVARTETA, 10. 3. Cankarjev dom

RAZSTAVA SLIK AKAD. SLIKARJA FLORISA OBLAKA, Mala dvorana CD

OBČINSKA REVIJA PEVSKIH ZBOROV, 24. 3. OŠ I. Cankar

KONCERT MLADINSKEGA PZ CANTEMUS Z MADŽARSKE, predvidoma 31. 3.

Obiskovalci so navdušeno sprejeli celotno prireditev —predstavitev knjige.

Posodobiti Cankarjev dom na Vrhniki — da ali ne

Z namenom, da bi občane spomnili na kulturni hram, ki že 55 let stoji ob Tržaški cesti, in da bi vzpodbudili ljudi k razmišljanju, ali ni morda že na vrsti, da bi v družini infrastrukturnih objektov dobil novo obleko, smo del kulturne javnosti povprašali za mnenje o posodobitvi Cankarjevega doma.

Ob tej priložnosti smo postavili obiskovalcem obeh Novoletnih koncertov (jan. 1995) tudi nekaj zanimivih vprašanj o prireditvenem utripu na Vrhniki.

Odgovorilo je 326 obiskovalcev, nekateri niso odgovorili na vseh sedem sklopov vprašanj. Kljub temu se prav vsem najlepše zahvaljujemo.

Na vprašanja smo dobili takele odgovore:

I. Kako pogosto obiskujete različne prirediteve na Vrhniki?

	pogosto	priložnostno	poredko	skupaj
1. filmske pred.	43	80	123	246
2. koncerte	128	140	50	318
3. pevske zборе	101	109	71	281
4. igre, drame	42	89	102	233
5. otroške pred.	15	48	119	182
6. likovne razst.	37	70	94	201
7. zabavne priir.	30	93	86	209
8. predavanja, srečanja, sestanki	23	56	118	197

II. Kaj je po vašem mnenju vzrok, da ne morete pogosteje obiskovati kulturnih prireditev na Vrhniki?

1. pomanjkanje prostega časa	117
2. predrage vstopnice	17
3. premalo prireditev, ki me zanimajo	152
4. nič od naštetega, pač pa	49
— premalo obvestil oz. plakatov za prirediteve	(18)
— premalo zabavnih prireditev	(1)
— pomanjkanje volje	(2)
— oddaljenost	(10)
— premalo agresivnih reklam za predstave in za CD v celoti	(1)
— odsotnost	(1)
— premalo obvestil v Borovnici	(1)
— pomanjkanje kulturnih prireditev	(1)
— lenoba	(1)
— program na Vrhniki nekaterim ne ugaja	(1)
— starši nekaterih otrok nimajo časa	(1)
— nezainteresiranost	(1)

SKUPAJ 39 OD 49

III. Koliko ste v splošnem zadovoljni s kakovostjo kulturnih prireditev, ki jih obiskujete na Vrhniki?

1. zelo sem zadovoljen(a)	126
2. še kar sem zadovoljen(a)	176
3. nisem preveč zadovoljen(a)	26
4. sploh nisem zadovoljen(a)	3

SKUPAJ 331

IV. Spodaj je naštetih nekaj stanovskih skupin ljudi. Prosimo vas, da sebe uvrstite v ustrezno skupino, kamor po vaši presoji sodite; med:

1. delavce	23
2. kmete	3
3. uslužbence	82
4. podjetnike	15
5. obrtnike	15
6. intelektualce	67
7. upokojeince	55
8. dijake — študente	63
9. nezaposlene	1
10. v nobeno od naštetih, pač pa:	17 (dijaki)

SKUPAJ 341

V. Kdo naj bi po vaši presoji in v kolikšni meri prispeval sredstva za prenovu CD?

1. občina Vrhnika	111	ljudi po	100%
	6	ljudi po	80%
	9	ljudi po	70%
	6	ljudi po	60%
	1	ljudi po	55%
	108	ljudi po	50%
	31	ljudi po	40%
	3	ljudi po	35%
	2	ljudi po	33%
	53	ljudi po	30%
	19	ljudi po	25%
	31	ljudi po	20%
	7	ljudi po	10%
	1	ljudi po	2%
	1	ljudi po	0,3%

SKUPAJ 289

2. Ministrstvo za kulturo

	16	ljudi po	100%
	2	ljudi po	90%
	4	ljudi po	80%
	1	ljudi po	70%
	1	ljudi po	65%
	15	ljudi po	60%
	61	ljudi po	50%
	41	ljudi po	40%
	3	ljudi po	35%
	2	ljudi po	33%
	69	ljudi po	30%
	32	ljudi po	25%
	1	ljudi po	22%
	44	ljudi po	20%
	1	ljudi po	15%
	1	ljudi po	14%
	12	ljudi po	10%

SKUPAJ 306

3. podjetja in podjetniki v občini

	4	ljudi po	100%
	1	ljudi po	60%
	11	ljudi po	50%
	6	ljudi po	40%
	2	ljudi po	33%
	24	ljudi po	25%
	1	ljudi po	17,5%

19	ljudi po	15%
70	ljudi po	20%
36	ljudi po	10%
3	ljudi po	8%
1	ljudi po	8%
12	ljudi po	5%
1	ljudi po	0,20%

SKUPAJ 188

4. občani — kulturni tolar	4	ljudi po	100%
	1	ljudi po	80%
	8	ljudi po	50%
	3	ljudi po	40%
	4	ljudi po	30%
	17	ljudi po	25%
	1	ljudi po	23%
	24	ljudi po	20%
	10	ljudi po	15%
	1	ljudi po	7,5%
	115	ljudi po	10%
	26	ljudi po	5%
	3	ljudi po	2%
	4	ljudi po	1%
	1	ljudi po	56%

SKUPAJ 222

VI. Ali ste pripravljeni prispevati denarna sredstva za obnovo CD?

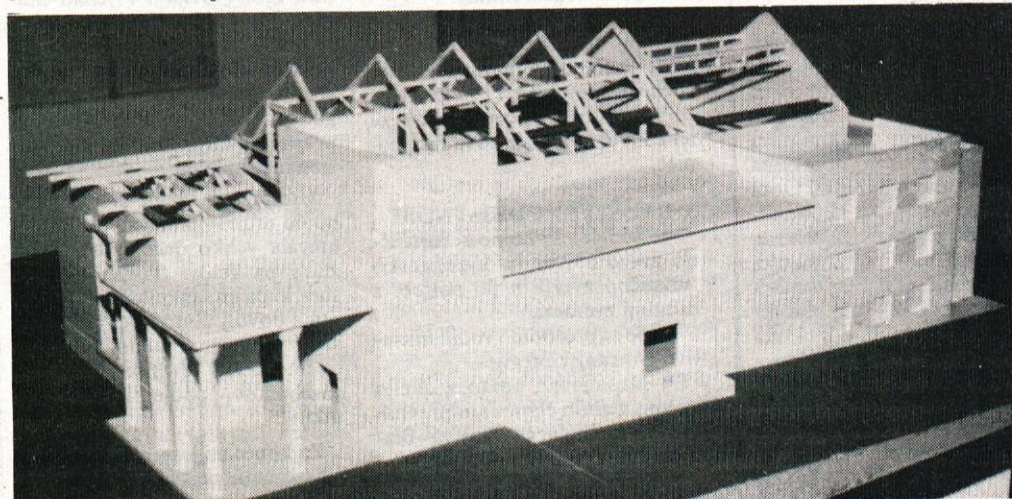
1. da	244
2. ne	82

SKUPAJ 326

VII. Prostor za morebitne pripombe:

- Na Vrhniki je več kulturnih točk, ki med seboj niso povezane in izkoriščene. Zakaj? (1)
 - Predlog za oglasno desko, ki zadeva prireditev v CD, naj bi stala na Cankarjevem trgu. Veliko uspeha pri težkem podvigu! (1)
 - Predlog za več plesnih prireditev, več predavanj o popotnikih ali tudi o pesnikih, pisateljih, kantavtorjih, literarni večeri (1)
 - Premalo otroških predstav (kakovostnih) (2)
 - Filmska ponudba je letos dobra (1)
 - Znesek, ki naj bi ga občani prispevali za obnovo CD, naj bi bil le majhen delež (dijaki — študentje). (5)
 - Več komedij. (2)
 - Popravilo centralne kurjave v dvorani. (1)
 - Denar za uresničitev projekta naj bi v celoti zbrali iz kulturnega tolarja. (1)
 - Potrebna je temeljita analiza in ocena projekta, o katerem ne sme odločati in sam posameznik ali določena skupina ljudi. (2)
 - Edina obiskana prireditev je Novoletni koncert, zato se CD ne splača obnoviti. (1)
 - Denar, ki naj bi ga zbrali za obnovo, naj bi namenili gospodarno v realizacijo in ne samo v neproduktivna dela. (1)
 - Boljši bar. (2)
 - Letos je bar zelo dober. (1)
 - Premalo gledaliških predstav. (4)
 - Premalo narodno-zabavnih ansamblov. (1)
 - Še kar smo se pripravili obnoviti, izboljšati, smo s skupnimi močmi uspeli. Zato pogumno. (5)
 - Premalo plakatov. (4)
 - CD je treba čimprej obnoviti. (2)
 - Predlaganje izgradnje novega CD. (1)
 - Nujno potrebna sodobna in funkcionalna oprema. (1)
 - Za projekt mora biti javni natečaj, tako dobimo več kakovostnih rešitev. (2)
 - Nujna zamenjava stolov (na balkonu). (2)
 - Ustrezno zračenje. (1)
 - Nujno večji prostori. (3)
 - CD naj bi zgradili na prostoru pred trgovino Mercator. (1)
 - Kdo vodi CD? (1)
 - Namesto pavze naj bi sredstva porabili za obnovo CD. (1)
 - Javni mediji. (1)
 - Na splošno premalo tovrstnih prireditev. (2)
 - Namesto trgovskega centra naj bi zgradili CD. (1)
 - Kdo je sestavil anketo? (OŠ) (3)
 - Kakorkoli že bo denar zbran, naj bo dom čimbolj funkcionalen. (1)
 - Veliko notranjega zadovoljstva v letu 1995. (1)
 - Premalo družinskih prireditev. (1)
 - Maketa so »gradovi v oblakih«. (1)
 - Prevzgoja gledalcev filmskih predstav ali odstranitve. (1)
 - Premalo prostora za mlade. (1)
 - Premalo parkirnih prostorov. (4)
 - Boljša dvorana. (4)
 - Predraga vstopnina. (4)
 - Nekateri filmi pridejo prepozno. (3)
 - Obiskovalci iz Kranja. (2)
- SKUPAJ 89**

- ŠTEVILO IZPOLNjenih ANKET: 349
- Anketna vprašanja smo sestavili: Ivan Logar, dipl. psiholog, Darinka Fabiani, glasbeni pedagog, in Marta Rijavec, strokovna delavka Zveze kulturnih organizacij Vrhnika.
- Za izvedbo ankete se zahvaljujemo članicam ŽPZ »Concinite« in Darji Mohorič.
- Marta Rijavec

Pogled na maketo, kakšen naj bi bil prenovljeni Cankarjev dom.

VABILO

Turistično društvo »BLAGAJANA« Vrhnika vabi na letni občni zbor društva, ki bo v torek, 21. marca 1995 ob 18. uri v dvorani doma Karla Grabeljška.

Vabljeni!

Teze za program TD »Blagajana« Vrhnika za leto 1995

Temeljni cilji Turističnega društva »Blagajana« so:

- Spodbujanje razvoja turizma kot kakovosti človeškega življenja s številnimi ekološkimi motivi.
- Skrb za ohranjanje okolja.
- Razvoj turizma kot dobre možnosti splošnega gospodarskega razvoja, posebno pa dejavnosti, ki konkretno sodelujejo v turistični ponudbi.
- Ozaveščanje prebivalstva in družbenih struktur, da je možno z turizmom doseči drugo boljše kvaliteto življenja v prijaznem in mirnem okolju.

1. VIDEZ IN UREJENOST KRAJA

- Urejenost Vrhnik in okolice je osnova za turistično ponudbo, kakor tudi za prijetno občutje občanov samih.
- Dajali bomo predloge in pobude za urejenost kraja, kakor tudi kritike za stvari, ki si to zaslužijo, posebno pa pri posegih v naravo in prostor.
- Prizadevali si bomo za obnovo in revitalizacijo mestnega jedra in vztrajali pri imenovanju komisije, ki bi urejala to problematiko. V prenovo pa vključiti strokovne delavce, ki znajo ohranjati tipičnost kulturne dediščine.
- Postopoma bomo oblikovali, izdelovali in namestili turistične kazipote na vseh turističnih točkah.
- Še nadalje bomo vključeni v priprave za novo komunalno odlagališče in izgradnjo nove čistilne naprave.
- Opozarjali in skrbeli bomo za redno vzdrževanje in čiščenje pločnikov, ulic, parkirnih prostorov, parkov, zelenic in rečnih ko-

rit. Posebno skrb bomo namenili parku Močilnik, Retovju in Trojici.

- Dali bomo vzpodbude za obnovo fasad, zgradb in njih okolice.
- Preko Turistične zveze Slovenije, bomo vključeni v akcijo »Najbolje urejen kraj v Sloveniji«. Na Vrhnik in bližnji okolici, pa bomo izvedli oceno urejenosti individualnih hiš in urejenosti trgovin.
- Organizirali bomo razna zanimiva predavanja s področja urejanja vrtov in gojenja okrasnih rastlin.

2. TURISTIČNA PONUDBA

- Promocija Vrhnik ostaja tudi nadalje osnovna naloga TD, s katero želimo privabiti izletnike in turiste.
- Še nadalje bomo inicijatorji za izdajo kvalitetnega prospekta Vrhnik.
- Najmanj dvakrat na leto bomo sami ali v sodelovanju z »Našim časopisom« izdali »Turistični informator Vrhnik«.
- Ta naj predstavi turistično in gostinsko ponudbo Vrhnik, ki jo bomo razposlali šolam, raznim društvom, turističnim birojem in agencijam.
- Iz najbolj obiskanih turističnih točk v naši občini, Tehnični muzej Bistra, Cankarjeva hiša..., bomo usmerjali turiste tudi na druge zanimive turistične točke v občini.
- Vzodbujali bomo nove prenočitvene zmogljivosti v privatnih sobah, kmečki turizem, vikendi.
- Vplivali bomo na kvaliteto ponudbo gostinskih lokalov, modernizacijo in doseganje višjega nivoja.
- Skupaj s Planinskim društvom bomo obdelali in obeležili planinske, turistične in druge peš poti.
- V turistično ponudbo bomo poskušali vključiti: ribiče, lovec, čolnarjenje, jahanje in kolesarjenje.
- Sodelovali bomo z društvom »ROSIKA«, pri turistični ponudbi Barja z Ljubljano.
- V Starem malnu, pa bomo uredili okolico naravnega kopalnišča in prijazno ponudbo koč. Pričeli bomo z obnovo mlina.
- Organizacija prireditev sejmov na Stari cesti: Argonavtski, Kmetijski, Miklavžev in Novoletni sejem. Sejme bi popestrili z gostinsko ponudbo in raznimi programi.
- Sodelovali bomo v raznih publikacijah, dnevnem časopisu in objavljali zanimivosti in ponudbo Vrhnik. Udeleževali se bomo sejmov: Alpe-Adria, Gost — Tur Maribor in drugih z namenom promocije Vrhnik.
- Nadaljevali bomo z usposabljanjem turističnih vodnikov. Sodelovali bomo pri razvoju turističnega spominka Vrhnik.
- Izdali turistični koledar za leto 1996, ter izdali nove razglednice.

3. DRUŠTVENA DEJAVNOST

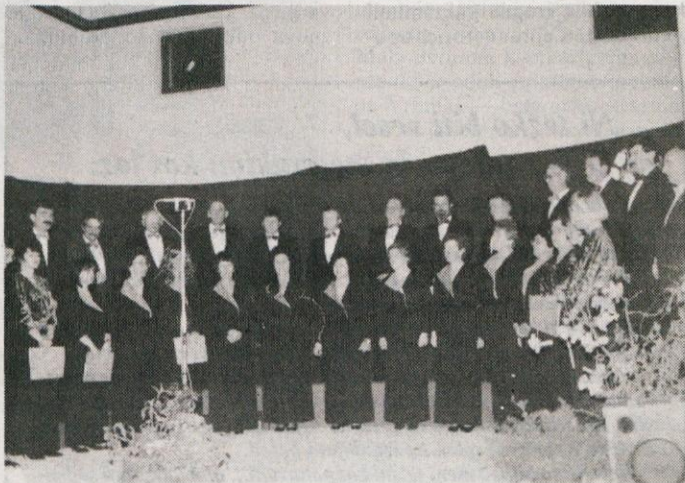
- Sodelovali bomo z Turistično zvezo Slovenije, Ljubljansko turistično zvezo in po potrebi z drugimi zvezami.
- Še naprej bomo vodili iniciativa Notranjske regije.
- Nadaljevali bomo z akcijo za vpis rednih članov, in pravnih članov Turističnega društva »Blagajana«.
- Zaradi nastalih razmer na področju profesionalnega dela turizma, se bomo odločno zavzeli za vsaj štiri urno profesionalno delo v društvu.

S. S.

(povzeto iz VZAJEMNOSTI)

KONCERT MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA DRENOV GRIČ — LESNO BRDO

Lep napredek v desetih letih

Pevci mešanega pevskega zbora Drenov Grič — Lesno Brdo

Polna dvorana gasilskega doma

V soboto, 18. februarja 1995, je Mešani pevski zbor Drenov Grič — Lesno Brdo pripravil jubilejni koncert v gasilskem domu ob 10-letnici svojega delovanja. Številni krajsani in vabljeni gostje so napolnili dvorano gasilskega doma ter tako počastili visoko 10. obletnico delovanja, predvsem prepevanja Mešanega pevskega zbora.

Zborovodkinja Mojca Oblak je za jubilejni koncert pripravila raznovrsten program pesmi znanih in neznanih avtorjev. Pevci pa so z navdihom in mislijo, da praz-

Vrhniški godbeniki letos praznujemo

V maju bo pihalni orkester Vrhnik praznoval 70-letnico svojega obstoja in delovanja. V ta namen bo pihalni orkester Vrhnik, ob pomoči zunanjih sodelavcev, pripravil bogat kulturni program, ki bo obsegal dneve odprtih vrat pihalnega orkestra, slavnostno sejo, slavnostni koncert, promenade koncerte gostujočih pihalnih orkestrrov itn.

V želji, da bomo cilje tudi dosegli, smo ustanovili pripravljalni odbor, kateremu predseduje gospod Igor Novljan. Priznati moram, da so cilji znotraj orkestra še nekoliko večji, saj nameravam ob tako visokem jubileju poskrbeti za določene spremembe glede godbene obleke, nabaviti godbeni prapor ter kupiti kakšen kakovosten instrument.

Uresničitev vsega omenjenega bo od pripravljalnega odbora zahtevala veliko dela in truda, še zlasti pa veliko finančnih sredstev, ki pa jih sam pihalni orkester nima dovolj. Zato kot vedno doslej pričakujemo pomoč vrhniške občine, ZKO Vrhnik, podjetij, zasebnikov, podjetnikov, obrtnikov.

Za konec naj omenim, da boste bili z natančnejšimi informacijami delovanju orkestra in dnevi o poteku prireditev seznanjeni v naslednjem Našem časopisu.

Igor Rožmanc

kujejo 10-letnico obstoja, program zanesljivo odpeli do konca in pokazali, da se z leti večja kakovost petja.

Domači krajsani so z navdušenjem spremljali program in pevce sproti nagradili z aplavzom. Program je bogato vsebinsko povezovala Mirjam Suhadolnik, kar je prav gotovo dalo jubileju še večjo veljavo.

Na koncu uradnega programa zapetih pesmi je Marta Rijavec, predstavnica Zveze kulturnih organizacij Vrhnik, podelila bronaste Gallusove značke za 10 let nepretrganega petja v zboru. Prejeli so jih Katarina Lenarčič, Irena Kržmanc in sedanja zborovodkinja zbor Mojca Oblak. Njeje so se zahvalili tudi sami pevci ter zaželeli, da bi še nadaljevala »trdo« delo z njimi, saj so veseli vsakega napredka v kakovosti zbora. Čisto na koncu pa so sedanji pevci povabili na oder vse prisotne ne-

USTANOVljENO KULTURNO-UMETNIŠKO DRUŠTVO »LIGOJNA«

Iz Ligojne se daleč sliši

Na pobudo folklorne skupine Ligojna so v Ligojni pred kratkim ustanovili Kulturno-umetniško društvo, ki se imenuje po kraju. Društvo združuje člane obeh Ligojn, Velike in Male. Dolgo je v kraju delovala le folklorna skupina, ki je že močno uveljavljena v ožji in širši okolici. Lani so osnovali Ženski pevski zbor, ki je štel približno 15 pevk. Najprej so pričele s cerkvenimi pesmimi, kasneje pa so v svoj program vključile tudi narodno pesem. Tako sta obe kulturniški skupini delali zase in se sem pa tja tudi dogovarjali za skupno predstavitev. Tako so lani že skupaj organizirali prireditev v počastitev matinskega dne. V goste so povabili že bolj izkušeni pevski zbor KUD Drenov Grič — Lesno Brdo in skupaj z njimi pripravili celovečerni koncert. Pevke so se tedaj prvič javno predstavile občinstvu. V domačem kraju so jih toplo sprejeli in prav to jim je dalo več moči za nadaljnje, kakovostnejše delo. Zbor vodi g. Edvard Popit, znan glasbenik in glasbeni strokovnjak. Trenutno jih pripravlja za Občinsko sreča-

Katarina Lenarčič

Irena Kržmanc

kdanje člane zbora ter skupno zapeli še tri pesmi, kar so poslušalci z navdušenjem pozdravili.

Pevci mešanega pevskega zbora Drenov Grič — Lesno Brdo so še enkrat dokazali, da jih družijo predvsem veselje do petja, do lepe slovenske besede ter medsebojnega prijateljstva in razumevanja, saj so preživeli veliko ur pa tudi na pevskih vajah. Obljublajo, da bodo z delom nadaljevali še boj zavzeto ter nadaljevali tradicijo zborovskega petja na Vrhnik. Ob

Zborovodkinja Mojca Oblak

tem se pevci zahvaljujejo vsem, so kakorkoli pomagali in še pomagajo pri organizaciji koncertov. Ti pa so: Občina Vrhnik, Zveza kulturnih organizacij Vrhnik, Loterija Slovenije, Osnovna šola Log-Dravograd, Gasilsko društvo Drenov Grič — Lesno Brdo, Gostilna Kavčič, trgovina Metator Drenov Grič in France Jelovšek.

Za 10. jubilejno obletnico prepevanja pa vsem pevcem in zborovodkinji tudi v imenu bralcev Našega časopisa iskreno čestitamo.

Sedanji člani pevskega zbora so:

Katarina Lenarčič, Irena Kržmanc, Ljubica Jelovšek, Helena Jesenko, Marija Žitko, Tonka Permoser-Žvab, Ana Jelovšek, Mari Škof, Nada Metljak, Franca Bajc, Ela Jerina, Joži Kovačič, Katja Jesenko, Bernarda Novak, Metak Veselinovič, Meta Petra Dušan Merlini, Franc Jesenko, Stanko Jeraj, Miran Kržmanc, Rada Žitko, Andrej Jelovšek, Robert Polanc, Jože Žitko, Jože Jelovšek, Jože Jakše, Bernard Škof in Jure Petrač.

Vrhniška knjižnica čaka na prizidek ali obnovo

Članek, ki je bil pod tem naslovom objavljen v DELU 7. 2. 1995, me je vzpodbudil k pisanju mojega videnja na ta problem.

Vrhniško knjižnico redno obiskujem vsaj enkrat na teden že 16. leto. Moram priznati, da je sicer vzorno urejena in zaposleni so zelo prijazni, pa tudi prizadveni. Vseeno pa vidim, da več kot zmogljivo v takih prostorih, ni mogoče narediti.

Čas neusmiljeno prehitava prostorsko stisko, saj ni potrebna prostora za čitalnico. Nemalokrat sem pričal obisku študentov in dijakov, ki stojijo proučujejo ali se seznanjajo z gradivom za svoj

študij. Preprosto nimajo potrebne prostora, kamor bi sedli in mirno pregledali ali si zapisali določene stvari, saj strokovne druge podrobne literature knjižnica ne izposoja na dom.

Omeniti moram še »prostoriček«, velik 5—6 m², kjer zaposleni delajo. Dodatno so v tistem prostoru že mize, na katerih so določene aparature. Skratka, utrenjenost do skrajnega maksimuma.

Za konec bi se vsekakor strinjal z navedeno objavo v DELU, da si Cankarjeva Vrhnik zasluži vsaj primerne prostore za knjižnico.

B. B.

ležili so se ga člani FOLKLORNE SKUPINE IN ŽENSKEGA PEVSKEGA ZBORA, pridružili pa so se jim tudi PRITRKOVALCI iz Ligojne. Pritrkovalce vodi g. Franc Podlipec iz Male Ligojne, to je skupina mladih, ki jih veseli ta zvrst glasbe. Gospod Podlipec je povedal, da so mladi zelo navdušeni za to delo, on pa z njimi rad dela. Vadijo kar v Ligojni, uspeh pa bo »slišen« daleč naokoli, saj ni lepšega kot ubrano pritrkovanje. Verjamem, da se je tega mogoče naučiti z ljubeznijo do pritrkovanja in pridnim delom. Tudi za zdrave mladih pritrkovalcev je poskrbel g. Podlipec. Kupil jim je posebne naušnike, da ne bi preveč trpel njihov sluh.

Ustanovnega občnega zbora se je udeležila tudi ga. Marta Rijavec z Zveze kulturnih organizacij Vrhnik. Ob sprejemanju pravil društva jim je pojasnila nekaj stvari in zaželela veliko uspehov pri delu vseh treh vključenih skupin.

Predstavitve zapisala
Tonka Permoser-Žvab

POKOJIŠKI NAČRTI V LETU 1995

Najprej cesta med vasmi

Z letom 1995 je pričela v vrhniški občini poslovati nova krajevna skupnost — KS Pokojišče. Vanjo smo se združili kraji Pokojišča, Padeža in Zavrha, ker smo ocenili, da bomo kot skupnost lažje zadovoljevali naše skupne interese ter skupaj s širšo lokalno skupnostjo uspešneje razvijali omenjeni prostor.

Relativno visoka nadmorska višina, plitka zemlja, podvržena suši, razgiban relief, prevelika obremenitev prostora z rastlinojedo divjadjo pomenijo neugodne razmere za kmetovanje. Vojaško-strateški položaj planote je v preteklosti zaviral razvoj infrastrukture.

Omenjeni dejavniki ter odsotnost javnega prevoza iz teh oz. preko teh krajev ter nizek standard krajanov, ki si niso mogli privoščiti lastnega prevoznega sredstva za dnevno vožnjo na delovna mesta v dolino, so povzročili h kontinuirano 40-letno izseljevanje prebivalcev. Kmetovanje namreč nikakor ne more preživeti vsega prebivalstva planote.

Demografske značilnosti ter dolgoletna neustrezna kmetijska politika, se v končni fazi manifestirajo v krajini s prekomernim zaraščanjem površin pokojiške planote, ki pomeni oazo v prostornem gozdnem kompleksu.

To je le nekaj ugotovitev, nad katerimi bi se moral marsikdo zamisliti.

Krajanje se tega zavedamo, vendar sami brez pomoči širše ob-

močne skupnosti nimamo prave moči. Prvi korak smo storili s tem, da smo se pravno organizirali, opozorili na probleme in posledice. Brez obsežne raziskave tudi vemo, kaj je prvi ukrep, ki bi negativne trende preusmeril v pozitivno smer.

Asfaltirana cesta do delovnih mest (dolina), bi spremenila kraje v privlačnejše za marsikoga. Mladí bi se lažje odločali za stalno nastanitev. To mora biti predvsem interes širše skupnosti in nenačrtno nacionalni interes. Na tak način bi se ohranila poseljenost, kar bi spontano reševalo veliko problemov (stanovanjski problem, ohranitev razpoložljivega življenjskega prostora za prihodnost, vzdrževanje kmetijskih površin, ter nenehno možnost razvoja načrtnega turizma).

Slednje bo v perspektivi nedvomno glavna profita dejavnost tega prostora. Zavedati se namreč moramo, da kraji ležijo v neposredni bližini glavnega mesta države, ki ima svoje zakonitosti v nenehni ekspanziji — širjenju, njegovi prebivalci pa se bodo čedalje pogosteje vračali v neokrnjeno naravo...

Družba se mora torej zavedati moralne odgovornosti do zanamcev in prispevati v dolgoročne naložbe. Ker pa se s tem zmanjšajo sredstva za trenutne, kratkoročne koristi, je nujno potrebna visoka zavest odgovornih, ki razpolagajo z denarjem davkoplačevalcev.

Začetek reševanja omenjene problematike je po našem mnenju torej, v posodobitvi cest. Omenimo pa naj, da je za raziskave v zvezi s Pokojiško planoto zainteresiran tudi Urbanistični inštitut Slovenije in je zato možna v prihodnosti kaka obsežna raziskava za nadaljnje ukrepe.

V letu 1995 predvidevamo torej posodobitev oz. asfaltiranje ceste med vasmi Padež — Pokojišče — Zavrha v dolžini 2.600 m, kar naj bi stalo 20 milijonov tolarjev.

Po okvirnem finančnem načrtu naj bi Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj (1.400.000.—SIT za l. 1994, 1.400.000.—SIT za l. 1995) prispelo 2.800.000 SIT, krajanje 2.200.000 SIT, Lovska zveza Slovenije 200.000,00 SIT in občina Vrhnika 14.800.000,00 SIT.

Zavedamo se, da je omenjena investicija trenutno velik zalogaj za občino Vrhnika, vendar menimo, da je pri usklajevanju sofinanciranja krajevnim skupnostim s strani občine potrebno upoštevati dejstvo, da se na območju Pokojiške planote, zaradi različnih vzrokov, že vrsto let ni investiralo. Poleg tega se moramo zavedati, da morajo biti kriteriji o soudeležbi občine na podeželju povsem drugi, kot v urbanem okolju, ker le tako lahko pričakujemo enakomerni razvoj občine.

Marko Debevec, predsednik KS Pokojišče

POGOVOR Z MARIJO TOMŠIČ

Ohranjamo dom brez politike

Marija Tomšič

Z novo ureditvijo po občinah se je marsikaj spremenilo. Novi župani so župani, nič več predsedniki občinskih skupščin. Ali se je zato, ker je teža županovanja drugačna kot prej, kaj spremenilo v družinah in domovih, odkoder se župani podajajo med ljudi in se vanje spet vračajo. To nas je zanimalo tudi zategadelj, ker je v marcu že dolgo praznovanje, ko se včasih drugače, zdaj pa na materinski dan spominimo, da je marsikje močan pečat javnemu delovanju svojega moža dala prav njegova žena.

Kako Marija Tomšič, žena vrhniškega župana, gleda na to, kar se je po volitvah zgodilo. Ali se je življenje v družini kaj spremenilo?

»Naša hiša je imela vedno na široko odprta vrata. Naj bo nedelja ali praznik in k nam vselej prihaja veliko ljudi. Vinko je prepovedal uporabo domofona. Pravi, da je vsak gost vreden, da ga gremo osebno pozdravit k vhodnim vratom.«

Pa prijatelji. Vplivni ljudje imajo različne prijatelje.

»Pravi prijatelji so ostali isti kot prej, glede tega se ni čisto nič spremenilo. Da je pri hiši doma župan, pa nismo razglašali ne prej ne zdaj. Pravzaprav nama je obema težko, ker so zaradi številnih obveznosti za pozornost prikrajšani ljudje, ki bi naju najbolj

potrebovali.«

Pri tolikšnih pričakovanjih za vaju ostane le malo časa. Je sploh kaj možnosti za pogovor?

»Če nič drugega, imava zdaj navado, da greva za kako uro vsak dan na sprehod, tam se lahko z mojim pogovarjavo, ohranja stik med seboj in da se sprostito napetosti, ki jih tako delo prinaša. In še drugo navado imamo pri nas. Naj bo kosilo kadar koli, včasih tudi pozno, ohranili smo navado, da se enkrat na dan zbere vsa družina pri skupnem kosilu. To nas drži skupaj.«

Saj se je družini, ki ima toliko različnih obveznosti, težko zbrati?

»Delam v Misijski pisarni, kjer je delo raznoliko in zato zanimivo. Po drugi strani zavzame nekaj mojega časa tudi delo za stranko (SKD), saj imamo vsak teden enkrat uradne ure na Vrhniki. V politiko sem zašla, ker me je to pritegnilo, čeprav sem se spočetka obotavljala. Vendar poskušam delovati z neko pripadnostjo stvarem, ki jih je mogoče uresničiti samo na ta način. Morda je tako tudi prav, saj poskušam zadeve tako urediti, da bi stvari med somišljeniki ne prali javno, saj je vse mogoče narediti s pogovorom. Nekaj bolj me obremeni tudi to, da sem letos predsednica odbora SKD v notranjski regiji. Kar mi ostane časa, vodim računovodstvo svojemu možu za njegovo obrt. Pri računih je zelo natančen.«

Pa je to delo zanj tudi obremenitev?

»Mislim, da se v delavnici sprosti, čeprav mu zame veliko preostalega časa.«

Bodo rekli, da je v vaši hiši sama politika?

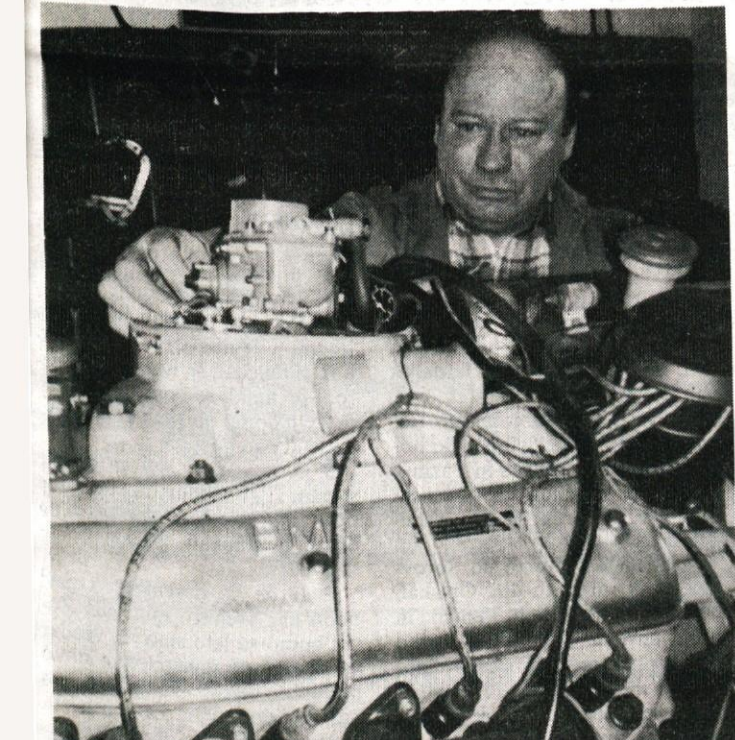
»Občinskih službenih vsebinskih stvari doma ne prelevamo, tudi o ljudeh, ki delajo na občini ali v občinski politiki, se pri nas ne pogovarjamo. Dom je dom, politika v njem nima prostora. Je pa res, da mož zaradi številnih problemov včasih ne more spati. Dolžnost je le breme.«

Ohranjate dom in ga poskušate obraniti, otroka sta odrasla?

»Spoštovala sem svojo mater, ki naš je tri otroke morala prehraniti in vzgojiti brez očeta, ki je bil ob koncu vojne leta 1945 »pogrešan«. Nikoli ni tožila, verjetno za svoje težko življenje nikoli ne bi zahtevala odškodnine. Pač pa sem prepričana, da bi morali dati materam res tudi tista tri leta porodniške, vendar naj bo to postopno, po drugi strani pa gospodarski projekt, ki bi ga bilo res mogoče izpeljati.«

OBISK PRI JANEZU MOLKU NA SERVISU BMW

Mojster kot točna ura

Samo takšen strokovnjak kot je Janez Molk se lahko loti generalne obnove več kot 30 let starega beemvejevega motorja. Iz stare je praktično naredil novo. (Foto: Bojan Grom)

Enega od sedmih uradnih pooblaščenih servisov za avtomobile BMW v Sloveniji ima Janez Molk v Vrhniki. Seveda mu bavarska tovarna teh vozil in ljubljanski Tehnunion, ki jih pri nas uradno prodaja, ne bi dala dovoljenja za obratovanje tako pomembnega servisa, če Janez Molk ne bi imel bogatih nemških izkušenj ravno s temi avtomobili, 21 let je služil v BMW tovarni in te avtomobile tudi zamažanim očesom pozna v dno duše.

K Janezu Molku vozijo servisirati svoje avtomobile lastniki beemvejev s pretežnega konca Primorske, Ljubljane in njene okolice in seveda Vrhnici, ki teh limuzin ravno tako ne stradajo. Ne, ne, v glavnem sploh ne gre za popravila, ampak redne servise po prevoženem določenem številu kilometrov, kar tovarna topla priporoča tistim, ki bi avto radi imeli še dlje, kot sicer zdrži.

Janez Molk je tako kot Ivan Cankar pravi Vrhnican in po končani osnovni šoli se je odšel v

Ljubljano učiti za avtomehnika. Vendar mu kasneje delo v takratnem Avtoprometu ni preveč dišalo, ker je v glavnem ležal pod kabinami težkih tovornjakov. Njihovi motorji mu niso bili tako pri srcu kot nežni motorčki osebnih avtomobilov, četudi je šlo takrat zgolj za fičke, fiat 1100 in zastave 1300. Zato je po letu dni predsedal k Slovenijaavtu, kjer je spoznal drobnoja strojev vseh teh vozil in po dveh letih in pol se je odločil, da bo poskusil kaj bolj resnega in dramatičnega.

»Prav zares mi ni nihče pomagal, da sem se leta 1966 brez prekinjene delovne dobe zaposlil na Bavarskem, v tovarni BMW, odkoder so takrat s trakov že pošiljali svoje prve avtomobile, ki so kasneje postali pojem vrhniških nemških vozil.« Vse papirje sem si prisrkel sam in kljub temu, da sem bil izšolan, sem v tovarni v okviru intelektualnih del opravljaj manj pomembna opravila,« je povedal Janez Molk.

Ko je tistega leta odšel v Nemčijo, je bil že zaljubljen v Vrhnicanko Marušo. Zato niti ni čudno, da se je iz Münchna vsaka dva tedna vračal na Vrhniko. Čeprav si je v Nemčiji privoščil vse, kar mlad človek sem ter tja potrebuje, je pridno varčeval in v Turnovšah so kamlu poglali temelji za novo hišo. Maruša ga je zvesto čakala in ko je Janez konec osemdesetih let delal že kot pomemben mož v oddelku končnih vozil v BMW, sta se naposled vzela in kmalu je na svet privekala prva mala »Moučka«, ki so jo krstili za Simono. Za njo je prišel še Matej. Hiša je bila že pod streho. Janez Molk je začel razmišljati o vrnitvi iz Münchna na Vrhniko. Leta 1987 se je dokončno vrnil. Tedaj je bila pod streho tudi delavnica.

»Takrat mi je Tehnunion postavil pogoje, kontrolo pa je opravljal Nemeč, ki je bil zadolžen za vzhodnoevropsko mrežo BMW-ja. Pogoje sem izpolnjeval in začel sem delati. Ob tej priložnosti bi rad povedal, da sem tako Tehnunionu kot nemškemu zastopniku in sami tovarni BMW zelo hvaležen, ker me pri uresničitvi začrtanih ciljev niso ovrhali, ampak pomagali in z vsemi še danes zelo dobro sodelujem. V kratkem bom odprl tudi trgovino, kjer bo mogoče kupiti skoraj vse avtomobile BMW, rezervne dele, dodatno opremo in tudi akustiko,« ponosno pove Janez Molk, ki mu v življenju ni bilo ničesar podarjeno.

Še danes dela praktično od jutra do večera, pomaga mu pomočnik Matej Brglez iz Blatne Brezovice, ki bo kmalu takšen strokovnjak kot mojster, kjer se je fant tudi izučil. Janez Molk z nemško natančnostjo naroča stranke in v njegovi delavnici niti na dvorišču ni nerada in na pol zastavljenih vozil, kar se pogosto pojavlja na nekaterih dvoriščih avtomehaničnih delavnic.

»Razlika v proizvodnji beemvejev se danes bistveno razlikuje od minulih let, saj tehnika nenehno napreduje, tako da kar težko slediš vsem novostim,« pravi Janez Molk, ki mu tudi zapletena elektronika in proizvodna tehnologija teh bavarskih limuzin ne dela nobenih posebnih preglavic.

Bojan Grom

KOMUNALNO PODJETJE VRHNIKA

Pogodbe o najemu grobnega prostora

V zadnjem času je Komunalno podjetje Vrhnika pričelo z obnovo najemnih pogodb za vrhniško pokopališče. Ker je to povzročilo med najemniki nekaj nejasnosti, smo se odločili, da ta svoja dejanja dodatno pojasnimo.

Pokopališka dejavnost je pri nas predpisana z zakonom o pokopališki in pogrebni dejavnosti ter urejanju pokopališč, ki je bil objavljen v Uradnem listu SRS št. 34 leta 1984. Zakon zelo natančno določa pogoje opravljanja dejavnosti, urejanja pokopališč ter med drugim tudi o oddajanju grobov v najem.

Ne glede na to je Komunalno podjetje že v skladu s prejšnjim zakonom z vsakim najemnikom grobnega prostora sklenilo najemno pogodbo, ki pa je bila sklenjena le za dobo 10 let.

Ker je bila večina pogodb podpisana v začetku osemdesetih let, je tudi njihov rok pretekel in so bi-

le pravno formalno neveljavne. Pripravili smo nove pogodbe, ki so sedaj sestavljene tako, da veljajo za nedoločen čas.

Predčasna prekinitve pogodb je možna, vendar je ta člen enak oz. nekoliko milejši, kot je bil že v stari pogodb.

Tudi ostali členi so enaki kot v predhodni pogodbi, razen pri posameznih najemnikih, kjer so nastale spremembe zaradi novih izmer in evidenc.

Cene najemnin se obračunavajo na način, ki je predpisan, trenutno pa so cene z uredbo vlade Slovenije (Ur. list RS 80/94) zamrznjene.

Tako samovoljno in neargumentirano oblikovanje cen ni mož-

no. Tudi ta člen je smiselno enak kot v prvotni pogodbi.

Skratka, iz navedenega je razvidno, da se pogodbeni odnos med strankami ne spreminja, za gotovljenja pa je kontinuiteta in s tem odpade ponovno pošiljanje pogodb po poteku.

Do konca februarja je bilo tako razposlanih že okoli 700 pogodb, od tega so najemniki vrnili podpisanih okoli 500. Upamo, da bo obrazložitev zadostna tudi za tiste najemnike, ki jim naš postopek ni bil čisto jasev in bodo pogodbo podpisano vrnili. Če pa so še kakšne nejasnosti, se lahko obrnejo neposredno na podjetje.

Komunalno podjetje Vrhnika

Odprava po nagrado

Bil je torek, 24. 1., ko se nas je pet učencev, ravnatelj in pomočnik ravnatelja vrhniške osnovne šole odpravilo v Ljubljano po nagrado. Dobilimo smo jo za najbolj čisto in urejeno šolo. Bili smo tretji. Podelitev je bila na Srednji gostinski in turistični šoli v Ljubljani.

Ko smo prišli tja, smo se posedli po stolah, ki so bili postavljeni v veliki dvorani. Potem so nam učenci tamkajšnje šole pripravili krajši kulturni program. Nato je sledila podelitev. Kot že vemo, je bila naša šola tretja, druga pa je bila OŠ Zalec. Med srednjimi šolami je bila tretja Gostinskaturistična šola Maribor, prva pa naša gostiteljica.

Po podelitvi so nam pripravili celo kosilo. Najprej so nam postregli z vsemi vrstami solat, sledilo je še nekaj glavnih jedi, za sladico pa je bila torta.

Ko smo se najedli, smo se počasi odpravili. Vsi siti in veseli z nagrado v avtu smo se odpeljali iz Ljubljane.

Tadej Leb, 6. d

PREJELI SMO

Presenečenje v Razorski dolini

V zvezi z informacijo o predvideni lokaciji industrijsko-komunalnih odpadkov, ki jo je podal župan občine Vrhnika g. Vinko Tomšič, dne 12. 2. 1995 na občnem zboru krajanov KS Podlipa — Smrečje, KS Stara Vrhnika, smo se krajanje zaselkov Razorske doline, Podlipske doline, Krošljevega griča, Trčkovega hriba in širše okolice sestali dne 20. 2. 95. Presenečeni ob informaciji o možni lokaciji izražamo ogorčenje nad takšno možnostjo. Menimo, da predvidena lokacija ne ustreza zaradi ekološko-komunalnega, kot tudi naravno kulturnega vidika.

Na tem področju je več hudo-urnikov in potok, ki je tudi hudo-urniškega značaja. Pod predvideno lokacijo je vir podtalnice, kar so že dognali nekateri krajanje iz geoloških kart.

Menimo, da bi predvidena gradnja deponije ogrozila tako pitne vire kot tudi divjad, kot razvoj živinoreje v dolini. Ravno tako se bo porušilo ekološko ravnostje, v najširšem smislu besede, v kar smo globoko prepričani.

Na celem obdobju neposredno nad lokacijo za deponijo so naselja obstoječih vikendov in nastanjenih hiš. V prostorskem planu

občine pa so začrtane še lokacije za izgradnjo novih vikendov, kar pa je v nasprotju z to deponijo.

Kljub vsem strokovnim prijemom pri gradnji predvidene deponije bo po našem mnenju ekološka škoda večja kot vsaka ekonomska vrednost gradnje. Zato proti predvideni lokaciji nasprotujemo in pozivamo pristojne, da se lokacija za komunalno deponijo predvidi na lokaciji, kjer ni prebivalcev, oziroma kjer ne bo ogroženo okolje v taki meri, kot se to lahko zgodi v Razorski dolini.

Poleg tega opozarjamo tudi na dejstva, da niso razrešena lastniško pravna vprašanja glede zemljišča, kjer je predvidena lokacija. Seznanjeni smo s tem, da so bivši lastniki nacionaliziranih zemljišč vložili denacionalizacijske zahteve, katerih pristojni organi še niso rešili.

Globoko smo prepričani, da vsa ta dejstva dokazujejo neprijetnost lokacije za deponijo v Razorski dolini. Zato si bomo vsi prizadevali prizadevali za ohranjanje zdrave, čiste in ljudem prijazne narave.

Odbor za ekološko ohranitev Razorske doline v imenu enaintridesetih pobudnikov

Iskanje borovniške duše

Čeprav sem se v borovniško življenje vključil precej kasneje kot ti, ki so tu rojeni, mi le ni vseeno, če bo občina, ki so nam jo naročili, ostala mrtvoudna, kot da v njej ne prebivajo ljudje, temveč v njej samo prespijo in gredo v življenje drugam.

Nova borovniška občina bo zaživela, če bo imela nekakšen skupni imenovalec, ki bo povezoval vse želje in zamisli prebivalcev. Podobno, kot se iščejo drugod, se bo namreč tudi dogajalo, da ne bo vse teklo gladko, da bo morda včasih več razočaranj kot veselja, čeprav prav za prvo ni nobenega razloga. Borovnica mora torej kot občina dobiti svojo dušo, če se tako izrazimo. Zato bi bilo prav, ko bi za nove skupne zamisli razen občinskih institucij, se pravi župana in občinskega sveta, doslej delujočih društev in podjetij, prispevala tudi skupina dobromislečnih ljudi. Res je sicer, da Borovnica ima kar nekaj društev, vendar med njimi ni tolikšne povezave, kot bi bila za Borovnico primerna. Vsako posebej prav pogosto ljubosumno vleče na svojo stran.

Da bi iz te občine, ki jo že imamo, nekaj naredili, moramo najprej evidentirati in aktivirati interes prebivalstva, potem pa spodbujati z različnimi informacijskimi in animacijskimi dejavnostmi. Borovniška občina mora določiti svoje razvojne interese, dognati svojo razvojno filozofijo, analizirati razvojne probleme in trende, obenem pa analizirati svoj razvojni potencial. Razvoj naj bi šel v smeri pospeševanja gospodarstva, urejanja prostora in vasi, obenem pa tudi v smeri socialnega in kulturnega napredka.

Kdo naj bi v našem kraju bolje formuliral in dodal nove razvojne zamisli, kot skupina ljudi, ki so sodelovali doslej, vendar tudi taki, ki še niso bili aktivno soudeleženi v krajevnem razvoju.

Zato predlagam ustanovitev Društva za razvoj in oživljanje borovniške občine, v katero naj bi povabili vse prebivalce našega območja, ki so se že uveljavili v kraju, vendar tudi tiste, ki so doslej stali ob strani in je zanje Borovnica le spalno naselje, so pa sicer ugledni strokovnjaki, vsak na svojem področju, ter vse druge, zlasti mlajše ljudi, ki bi bili pripravljeni prispevati svoje zamisli. Težje potenciala v kraju ni malo, verjetno bi take ljudi, nekateri so bili celo na volilnih listah strank, vljudno povabili k sodelovanju, saj več glav več ve.

Društvo bi bilo lahko neformalna, mogoče pa tudi formalna skupina, ki bi se dobivala enkrat mesečno. Poskusimo!

Tone Janežič

BOROVNIŠKI OBČINSKI SVET

Država podaljšuje nejasnosti

Na 2. seji borovniškega borovniškega občinskega sveta na svečnico v prostorih dosedanje KS je bila osrednja točka občinski statut. Tedaj so sklenili, da osnutek predstavijo javnosti na več načinov. Zato so v soboto, 11. februarja in naslednjo soboto 18. februarja dopoldne župan, nekateri občinski svetniki in člani statutarne komisije povabili ljudi, naj sami pridejo na sedež sedanje KS, ki je za zdaj tudi sedež občine, povedat pripombe. Nekaj zainteresiranih obiskovalcev je res bilo, toliko, da so čisto osnutka že imeli na naslednji, 3. seji, ki je potekala v lovskem domu LD Borov-

nica. Sploh pa so brez izjeme vsi občinski svetniki drugače kot na prvi seji k razpravi na obeh naslednjih sejah konstruktivno prispevali, kar kaže, da se je med njimi že naredilo ozračje zaupanja, kar zadeva vprisanja krajevnega razvoja.

Temeljni dokument občine naj bi bil sprejet v marcu. Zato so svetniki na 3. seji že prekvaleciral osnutek občinskega statuta v predlog, mu dodali tudi tisto, kar jim iz državnega zbora in vladnih služb sproti pošiljajo, vendar bodo kljub pričakovanju še novih dopolnitev poskusili dokument spraviti pod streho čim hitreje, čeprav ne na vrat na nos.

Tedaj bo začela občina tudi uradno delovati, čeprav še ne bo imela proračuna, ki je tudi v pravi, zdaj le v okvirnih postavkah, saj je vse preveč neznan, potrebe pa so tudi velike.

S sklepom občinskega sveta je tudi določeno, da dosedanja svet KS Borovnica, ki je bil izvoljen konec leta 1990, še naprej skrbi za nujna komunalna vzdrževalna dela v borovniški občini, kajti življenje v pričakovanju statuta ni zastalo. Temu svetu mandat potече s sprejetjem občinskega statuta.

Na seji v lovskem domu je svet ustanovil tudi komisijo za razmejitev, ki bo pregledala, kako po novem potekajo meje občine glede na novo razdelitev z vrhniško občino. Na ponedeljkovem sestanku je svet KS v dosedanja sestavi sprejel zaključni račun za lani, bržkone na občinsko vodstvo in na župana pa bo prenesel kar dolg seznam želja, zlasti o ureditvi krajevnih cest.

N.Č.

Sestanek občinskih svetnikov v lovskem domu. Občinski svet v Borovnici je v februarju dvakrat zasedal, enkrat v polni zasedbi, drugič je upravičeno manjkal en njegov član, ker je bil službeno odsoten. Druga februarjska seja (na sliki) je bila v borovniškem lovskem domu.

BOROVNIŠKA KOTARIJA

V Brezovici se pozna, da tam lokal-patriotizem je doma. »Ne drezaj v naše, drugače ti slabo kaže«, bi se razbrati dalo, ko prideš v borovniško Kotarijo. Ah, Bog ne daj, da rečem kotarijo, kesam se, kesam in rečem KAČENIJO.

Gasilsko društvo kulturo kačansko gor drži, če pa kdo kdaj v jarku obleži, tega mu zameri ni. Gasilci tu so res doma, saj vsaka hiša, če ne enega, pa dva gasilca da.

Za maskoto služi jim Kapit ni mu mar geometrija, šale njegova so filozofija. Če Kačenija svoj grb bi imela, njegova glava gotovo notri bi čepela.

Ata Drašler je kot ata Smrk bdel nad Miklavževimi parklji, da jih vzel ne bi »lunin mrk«. Pa se eden mu je zmuznil, malce preveč ga je cuknil, in se zvrnil je v jarek, kjer pričakal ga je spanec. Pa se štorja srečno je končala, glava čez dan bila je že ta prava.

Če zvil boš v Kačenijo kdaj, prosi Cikota naj ti skuha čaj. To mu je njegov pasjon, čeprav sam prisega na Union.

Veliko je Kačanskega potenciala, katerega se kultura Borovniška ne bi sramovala. A kaj, ko to ljudstvu vidno ni, Kačan zaveden la v Kačeniji ždi. Če ti jasno ni zakaj, vrni se nazaj: »V Brezovici se pozna, da tam lokal-patriotizem je doma.« Sabina Hrovatin

Zadnji pogon lovcev

Kar nekakšna tradicija je, da borovniški lovci vsako leto pripravijo zadnji pogon, veselo srečanje, s katerim se oddolžijo svojim boljšim polovicam za samotne ure, kmetom za pohojeno travo in lovsko škodo, prijateljem da verjamejo njihovim lovskim zgodbam in ne nazadnje sebi, ki pri lovu najbolj trpijo. V lovsko bratovščino so letos z lovskim krstom sprejeli štiri člane, med katerimi so trije imeli dolg pripravniški staž, četrti pa je lovsko vzgojo srkal že z očetovimi nauki. Prav posebno opazna med gosti je bila skupina lovskih prijateljev iz Prekije. Šolski kuhar se je izkazal z lovskim golažem, po polnoči pa še z lovsko obaro.

KOLESARNICA V BOROVNICI

Potreba ali mala šola kraje

Pred nekaj leti, ko v »borovniški fari« na železniški postaji še nismo imeli pošteno kolesarnico, smo se spraševali, kam postaviti kolo ali pa motor ob odhodu v službo v Ljubljano ali kateri koli kraj naše države.

Sam se že več kot 30 let vozim z vlakom v Ljubljano in ker mi železniška postaja ni ravno blizu hišnega praga, se do tja pripelem z kolesom ali ob lepem vremenu z motorjem. V dobri veri, da se bom ob vrnitvi iz službe odpeljal čimprej domov, sem že nekajkrat proti svoji volji moral odpraviti kar peš. Poudarjam — proti svoji volji.

Namreč, naši mladci oz. mladenke, ki imajo časa na pretek, pa tudi denarja jim očitno ne manjka — o tem se lahko prepričam ob obisku bližnjega bifeja Cokle — se očitno polni energije in znanja do mehanike lotijo tam stoječih dvokoles in preiskujejo svoje ročne spretnosti v hitrosti razstavljanja in uničevanja posameznih sestavnih delov koles in motorjev.

Potencialni vozniki, ki se že malo bolj spoznajo na motorje z notranjim izgorevanjem, pa si postrežejo z pogonskim gorivom — mešanico, ki je za njih seveda zastoj. Saj so polni znanja o uporabnosti cevke za dotok bencina.

Doživel sem tudi že to, da sem v zahvalo za »njim podarjeni« bencin dobil v rezervoarju za gorivo polno čisto pravega, belega snega. In ker moje znanje o izkoriščanju energije ne dosega znanja teh mladih korenjakov, si z energijo vodne pare pač nisem mogel dosti pomagati. Zanesel sem se na svoje lastne moči, zgradil motor in ga lastnoročno potiskal domov v klanec približno 2 km daleč.

In zdaj se sprašujem, kaj mi je storiti. Ali naj začnem obiskovati tečaj o izkoriščanju energije, ali naj vzamem dopust in neke skrit čakam storilce tega dejanja, ali naj preprosto stojim na policijski postaji in vlagam pritožbe, ki tako ali tako ne bodo resno obravnavane, saj imajo organi pregona že tako preveč dela.

Edino rešitev vidim v tem, da postavimo pred našo kolesarnico nekaj starih koles in motorjev tako, kot je otrokom pred vrtec postavljena ograja iz železa in lesa, da jih bodo potem imeli za igro, najboljše v razstavljanju in uničevanju bi morebiti še nagradili z kakšno knjigo o lepem vedenju in spoštovanju osebne lastnine.

Sam pa bom svoje kolo oz. motor rajši puščal na drugih mestih, na varnem — pri kakšnem znanцу ali sorodniku. Ali pa bo morebiti potrebno braniti naše jeklene konjčke pred zdogočsenimi, dolgoprstnimi in neodgovornimi »drobnimi« tatovi.

Anton Svete in družinski člani, raznašalec

Predlogi k statutu

Statutarne komisije borovniške občine je dve soboti zaporedoma zbrali pripombe na besedilo, ki so ga pripravili na podlagi zakona o lokalni samoupravi.

OBČINA BOROVNICA

Vabi k sodelovanju

diplomirane pravnike, pravnike, višje upravne delavce, ekonomiste in ekonomske tehnike

za delo v Občinski upravi občine Borovnica.

Prijave s kratkim življenjepisom in dokazili o izobrazbi, pošljite do 16. 3. 1995 na naslov Občina Borovnica, Paplerjeva 22, 61353 Borovnica.

Za dodatne informacije kličite na telefon št. 746-126 vsak torek od 16.00 do 19.00 ure.

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas s polnim delovnim časom za naslednja delovna mesta:

1. glavnega tajnika
2. finančno ekonomskega referenta
3. komunalno tehničnega referenta

OBČINA BOROVNICA

IZLETI IN SREČANJA BOROVNIŠKIH UPOKOJENCEV

Vsak mesec na pot

Borovniški upokojnenci smo letošnje leto pričeli s pustovanjem v gostišču Pod mostom na Dražici pri Borovnici. Kako smo se zabavali v domačem kraju, vedo tisti,

ki so se srečanja udeležili. Med letom pa se bodo izleti in srečanja vrstili takole:

• 10. marca se bomo potepali po Notranjski, Krasu in Italiji. Ogledali si bomo Bazovico, v Kobjegli pa se bomo še okrepčali, tako da bomo lažje nadaljevali pot proti domu.

• 7. aprila bomo obiskali Hrvško in Istro. Večji postanki bodo v Opatiji, Plominu in Pazinu. Sprehajali se bomo ob slovenski obali in se prek Kopra vrnil domov.

• 4. maja se bomo od Borovnice poslovili za tri dni. Obiskali bomo Avstrijo, Švico, Nemčijo in Liechtenstein. Ogledali si bomo številne zanimivosti in lepote pokrajin, med drugim tudi Bodensko jezero, cvetlični otok Manau in renške slapove.

• 9. junija bomo potovali po kamniško-savinjski in koroško-avstrijskih krajih. V Radmirju si bomo ogledali cerkveni muzej z znamenitimi mašinami plašči. Obiskali bomo tudi Prežihovino in Pliberk. Pri Ančki v Šenčurju pa se bomo okrepčali.

• 7. julija se bomo peljali na Dolenjsko, kjer si bomo med drugim v spremstvu vodiča ogledali Taborsko jamo. Na Polzevem pa nam bo na pikniku igral in nas zabaval naš »Janez«.

• 11. avgusta bomo vandrali po Gorenjski in Posočju. Ogledali si bomo Vršič, v Trenti pa arboretum »Juliana« ter muzej v Kobaridu.

• 8. septembra se bomo potepali po Posavju. V Brežicah si bomo ogledali mesto in tamkajšnji muzej, s Svete gore pa se bomo razgledovali po Kumrovcu in

okolici. V Senovem bomo pokazali dobrote v zidnici Mihe Šnica.

• 6. oktobra bomo potovali po Gorenjski, prestopili mejo Ratečah in si ogledali Belopeški jezero. V Trbižu bomo nakupovali in si ogledali še Rabeljsko jezero. Sprehajali se bomo v Planini. Po želji bomo obiskali tudi znani Avenikovo gostišče.

• 3. novembra, joj, približno se nam že sveti Martin, ki iz vola dela vino. Kje na Dolenjskem bomo praznovali, pa naj bo skrivnost.

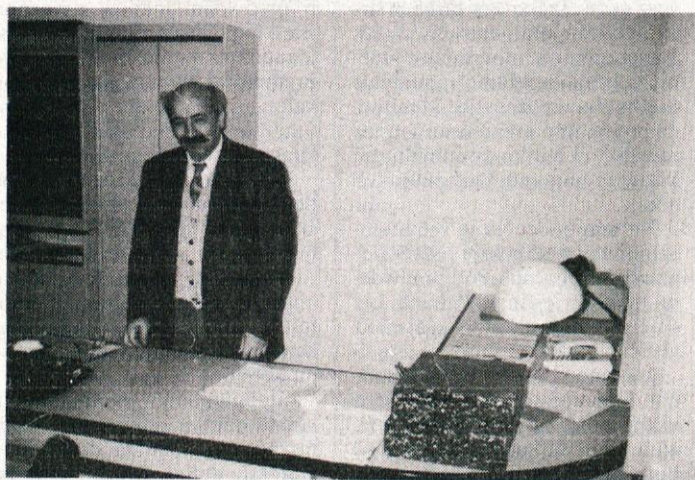
• In že bo december. Dne bodo kar prehitro minevali. Z pet bomo za leto starejši, vendar veselji, da smo si med letom lahko privoščili veselo »vandranje« naših lepih domovini. Za konec leta 1995 pa bomo 15. decembra pripravili še prednovoletno družabno srečanje. Kje, pa bomo še videli vse leto bomo po programu prepotovali lep košček naše domovine. Spoznali jo bomo v vsed letnih časih. Marsikaj bomo videli prvič, upajmo pa, da ne zadnjikrat. Tudi tujino si bomo z zanimanjem ogledovali in lepote naših krajev primerjali z njihovimi. Kjer ko bomo potovali, bomo poskrbeli tudi za krajše ali daljše postanki, da se bomo lahko okrepčali in odžejali.

DU Borovnic

Vse borovniške upokojnence, ki ljubite naravne lepote in ki vam družabna srečanja ter spoznavanje kulturnih znamenitosti pomenijo duševno sprostitve v vsakdanjem življenju, vljudno vabimo, da se udeležite naših izletov in srečanj.

Podrobnejše informacije s popolnim programom za vsak izlet posebej pa lahko dobite pri Mileni Volk v pisarni DU Borovnica ali po tel. 631-244.

Borovniški župan si je uredil pisarno

Kot smo že poročali, borovniški župan Andrej Ocepek vsk torek popoldne uraduje v Borovnici na Paplerjevi 22. V prvem nadstropju, kjer je bil prej sedež krajevne skupnosti, si je uredil pisarno z nekaj pisarniške opreme in pohištva, ki doslej občine ni še nič stalo. Kakor je videti, bo vsaj še nekaj časa tako, dokler ne bo statuta in proračuna. Oprema in oprava sta kot novi.

TRIJE GASILSKI OBČNI ZBORI

Stebri in varuhi krajev

V borovniški občini so bili februarja občni zbori treh gasilskih društev. Borovniški gasilci so se sešli v soboto, 4. februarja zvečer, zbor je bil posvečen proslavljanju 110. obletnice ustanovitve PGD Borovnica, zato so se dogovorili tudi o vsebini praznovanja, ki bo predvidoma v sredini junija. Naslednji dan popoldne je bil občni zbor brežanjskih gasilcev v obnovljenem gasilskem domu Breg-Pako, na katerem so okreplili vodstvo društva in za predsednico izvolili Slavko Gerdina. Teden dni kasneje je bil občni zbor gasilcev v Brezovici pri Borovnici.

BOROVNICA: 110 LET

Predsednik GD Ciril Kos je v svojem poročilu orisal delo društva v letu od lanskega občnega zbora, med drugim je ugotovil, da so organizirane akcije za pomoč v nesreči pomembna sestavina današnjega dne in pripomnil: »Tudi v današnjih modernih časih velja, da je taktika brez tehnike nemočna, tehnika brez taktike pa nesmiselna«. Ogenj na strehi bližnjega ni nikoli privatna zadeva, je rekel, zato gasilci zavestno gojijo pripravljenost izpostaviti se v javnosti pa naj bo to pri gašenju požarov, pripravi gasilske vaje, proslave, sodelovanje pri procesiji ali Florjanovi maši itd. Nadaljeval je z opisom delovanja:

»Spomladi sva se dva člana OGZ Vrhnika udeležila tečaja »Nevarne snovi«, ki je potekal tri dni v učnem centru na Igu. Prav tako sva v mesecu decembru še opravila nadgradnjo tega tečaja v poklicni gasilski brigadi v Sežani. Trije sodniki OGZ Vrhnika smo sodili na državnem tekmovanju v Kranju. Kar dva sva bila iz našega društva. Lahko vam povem, da so se mi izpolnile vse skrite želje v gasilstvu, ker sem sodil paradno gasilsko disciplino — vaja z motorno brizgalno za članice ter člane. Štirje naši člani so pomladi obiskovali tečaj za naziv »izprašani gasilci«, ki je pod okriljem OGZ Vrhnika potekal na Vrhniki. Vsi so pridno obiskovali ta tečaj ter uspešno opravili izpite. Mogoče bi bilo potrebno tak tečaj v tem letu organizirati tudi v naši kotlini.

Udeležili smo se tudi obnove znanja za strojnike, ki je bilo v Podlipi. Prav tu je bilo prvokrat tudi srečanje veteranov naše gasilske zveze. Štirje naši člani so se udeležili tega družabnega srečanja. Začeli smo tudi z izgradnjo drvarnice ter nove kurilnice kot prizidek k domu. Tega dela se je udeležilo dokaj veliko število naših članov. Veliko obrazov smo pa tudi pogrešali. Upam, da bodo letos bolj pridno obiskovali dom ter se prijeli dela. Da je ta gradnja dokaj uspešno potekala, gre predvsem zahvala poveljniku društva Ludviku, nato še Francetu, Toneu, Viliju, Stanetu, Igorju ter mojem pri izdelavi ostrišja. Zavedati se moramo, da sta vstop in izstop iz naše organizacije pro-

stovoljna, delo v njej je pa obveznost. Zahvalil bi se tudi vodstvu OGZ Vrhnika za finančno ter materialno pomoč. Toliko kot lani že dolgo nismo bili deležni njihove pomoči.

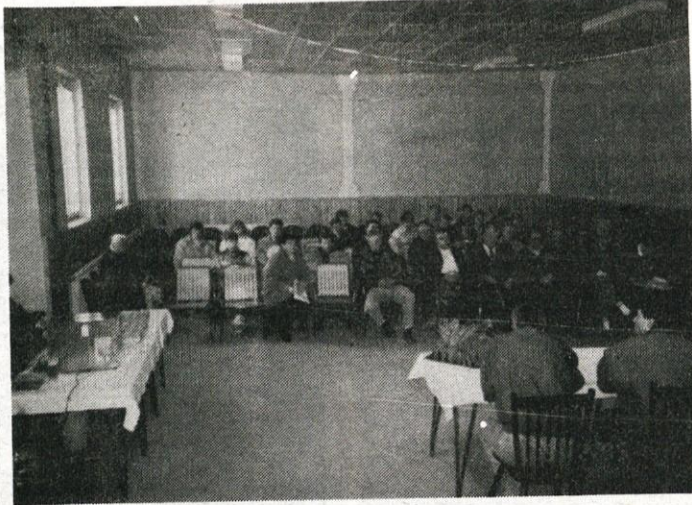
V letu 1995 nas čaka veliko dela. Praznovali bomo 110. obletnico društva. Ob tej priliki bo naša krajanka društvu podarila kip našega zavetnika Sv. Florjana. Organizirali naj bi tudi veliko gasilsko paradno po naši vasi in veselico.

Z novim letom smo postali spet svoja občina. Potrebno se bo do-

Zbrali so nekaj nad 30 kubikov lesa, člani društva so sodelovali tudi pri razrezu. Rezultat dejavnosti je viden tudi na zunaj, saj je dom sezidan in pokrit.

Pred koncem leta so natisnili društveni koledar in ga delili po hišah. Mislim, da so ljudje to našo potezo lepo sprejeli, kar so pokazali tudi prostovoljni prispevki, je rekel predsednik Šivic.

Gasilski dom, ki je bil še pred lanskim novim letom v žalostnem stanju, je le začel ponovno postajati tudi družabno središče kraja. Posebna anketa, s katero smo lju-

govoriti, kako bo odslej potekalo naše delo ter financiranje. Finančni plan smo že predstavili našemu županu.

Občnega zbora so se udeležili predstavniki državne gasilske organizacije, predstavniki OGZ Vrhnika, predstavniki sosednjih društev, pa prijatelji iz Gorenjske iz Preddvora, med številnimi borovniškimi prijatelji društva pa tudi borovniški župan Andrej Očepek in predsednik borovniškega občinskega sveta Anton Kržič.

BREG PAKO: novo vodstvo

Dosedanji predsednik PGD Breg-Pako Ciril Šivic je za obdobje od lanskega občnega zbora dejal, da so brežanjski gasilci sodelovali pri številnih delovnih akcijah za obnovo doma. Člani društva so se zelo izkazali pri zbiranju lesa pri gozdnih gospodarjih, ki so se tudi lepo odzvali na prošnje.

pod nenehnim budnim očesom članstva, ki je lani naraslo na 73 članov. To pa je skoraj četrtina prebivalcev obeh krajev.

Nato so po pozdravih borovniškega župana in predstavnikov občinske gasilske zveze izvolili novo vodstvo, ki ga bo vodila Slavka Gerdina, v vodstvu pa je poskrbljeno za to, da ne bo trpela ne finančna in ne strokovna plat delovanja.

V letošnjem letu v gasilskem društvu Breg Pako načrtujejo naslednje aktivnosti: nakup avtomobila za potrebe društva, nakup in obnova gasilske opreme (pri čemer je poveljnik Bizjan obljubil vso pomoč), nakup orodja in oprema garaže, poskrbeli bodo za izboljšanje: dva gasilca bodo usposobili za podčastnika, pet članov bodo poslali na tečaj za izprašane gasilce.

Radi bi dokončali protipožarni bazen pri gasilskem domu, uredili klubski poslovni prostor in stalni razstavi prostor ter stalno razstavo stare opreme in orodja, ki je v lasti društva, ter arhiva razvoja društva.

BREZOVICA PRI BOROVNICI: maja bo velik dan

V nedeljo 12. februarja so se sešli na občnem zboru tudi gasilci iz Brezovice pri Borovnici. Po vseh poročilih do sdele uspešno ocenili, sploh pa operativno delo. Toda v letu 1995 obljublajo, saj je tekmovalno, še nekaj več. Načrtujejo nastop s petimi tekmovalnimi desetinami, zato bo potrebnega veliko truda, da se načrtovano tudi uresniči. Večjo pozornost bodo namenili strokovnemu usposabljanju. V lanskem letu se je sicer 6 članov udeležilo tečajev za izprašane gasilce, vendar jim manjka nižjih častnikov in častnikov.

Brezovski gasilci so bili delavni tudi drugače: organizirali so proslave ob prazniku mater in žena, imeli tradicionalno srečanje godcev in pevcev, skupaj z MK Slap so organizirali Miklavžev spreved po Borovnici in Miklavžev večer v svoji dvorani. Med letom je stekla akcija za nakup prapora, v delu je tudi 50 kompletov miz in klopi. Društvo je hvaležno vsem, ki so prispevali s svojim delom in materialom, da je akcija uspešna. Posebna zahvala gre g. Frenku Debevču za kosovni razred lesa oziroma nadaljnjo obdelavo in pripravo za montažo miz in klopi, so povedali na občnem zboru.

Pomembno je bilo prvo srečanje pionirjev gasilcev borovniške kotline oziroma nove občine Borovnica. Kljub kislemu vremenu je prireditev lepo uspela in je vredna posnemanja!

Občni zbor so pozdravili tudi predstavniki sedaj še skupne občinske gasilske zveze in borovniški župan, ki jim je dejal, da bo bolj srečen, če bodo mokri pri vajah

kot pri kakšnem velikem požaru.

Sprejeli so tudi zajeten plan dela v letu 1995: vaje in tekmovanja vseh razpoložljivih desetini, pregledi in čiščenja hidrantnega omrežja, izdelava centralnega ogrevanja v domu, izdelava shrambe za nove klopi in mize, organizacija proslave za matere in žene, veselica, srečanje godcev in pevcev, Miklavževanje ter sodelovanje s sosednjimi društvi.

V nedeljo, 7. maja, pripravljajo na Florjanovo nedeljo prav posebno praznovanje vseh prebivalcev vasi in seveda gasilcev. Po dopoldanski gasilski maši se bodo popoldne zbrali na kratki slovesnosti ob posvetitvi kipa sv. Florjana in razvitju prapora. Za to slovesnost so povabili rojaka, du-

hovnika Jakoba Turšiča, ki naj bi oboje tudi blagoslovil.

Pri opazovanju vseh treh občnih zborov je bilo opazno, da imajo brezovski gasilci največ podmladka, kar daje upanje, da bo društvo živelo še naprej, podobno pa je tudi v Borovnici, kjer je podmladka manj, vendar je pionirska desetina pripravila prikupno recitacijo precej dolge pesmi.

Splošni vtis pa je tudi, da z izjemo borovniškega doma, kjer je več drugih možnosti, oba druga postajata družabno središče kraja, pri čemer je bilo iz strokovnih vrst slišati opozorilo, da to ni nič slabega, če ne trpi strokovno gasilsko delo.

T.J.

VRTNARSTVO RAHNE
Andrej Rahne, s.p.
 Ulica bratov Mivšek 34
 Borovnica
 tel.: 061 746-096

Soočenje z mostom

Neznan avtomobilski dirkalec je neko nedeljsko jutro preskušal trdnost ograje na mostu čez Borovnišico pri tovarni Liko in pod železniško postajo, od bifeja Cokla grede. Ograja, ki je bila narejena enkrat v prvi ali drugi petletki prejšnjega štetja, ni zdržala udarca, o usodi pločevine in njenega krivilca pa zaupni viri molčijo. Kar je, je. Menda se je lahko odpeljal naprej, kajti iz vode niso nikogar pobirali. Za oporo pešcem, ki hitijo na postajo, zdaj služi lesena premostitev.

TURISTIČNO DRUŠTVO BOROVNICA

Strokovno povezovanje

Konec februarja je imelo Turistično društvo Borovnica občni zbor, ki so se ga ob članih društva udeležili tudi nekateri gostje. Začelo se je z nastopom upokojenskega pevskega zbora ter s pozdravom in poročilom predsednika društva Jožeta Petroviča.

Turistično društvo Borovnica se lahko ob naštevaniu dejavnosti v lanskem letu pohvali z nekaterimi posrečenimi akcijami, ki so bile v naših krajih lepo sprejete. Potekale so na več področjih, je dejal predsednik Petrovič.

Razvijajo izletništvo in pohodništvo: marca lani je bil izlet v Planico, ravno na Jožefov dan. Pridružilo se je precej Jožetov. Za 1. maj so organizirali izlet okrog Planine s številno udeležbo, ob koncu leta je bil na Štefanovo pohod na Pokojišče z dvakrat večjo udeležbo kot ob prvem pohodu.

Pripravili so tudi čiščenje kraja. Od dnevu planeta Zemlja so smeti pobirali šolarji, akcije se udeležil vrtec, upokojenci, ki so prišli v velikem številu.

Nadaljevala se je obnova Pekla, in to po predvidenih načrtih. Sanitarij še niso zgradili do konca, saj nekatere stvari še niso razčiščene.

Postavili so kozolček poleg ostanka viadukta kot kažipot, na katerem so napisane glavne točke Borovnice. Na lokacijsko dovoljenje so pri Primisu čakali tri mesece, sicer bi bil postavljen že prej.

Med bolj odmevnimi dogodki, ki so jih pomagali soorganizirati, je bilo tudi odprto prvenstvo zmajarjev. To so pripravili s klubom letalcev Vrhnika.

Seveda je želja še veliko: končno bo treba nekaj ukreniti glede stebra in okolice. Želja v društvu je tudi, da bi po zgledu drugod organizirali sejmski dan, na stojnicah pa naj bi ponujali blago

od doma in od drugod. Glede na to, da so se jim pridružili numizmatiki z bogatimi zbirkami različnega, tudi narodopisnega blaga, bi radi k sodelovanju pritegnili tudi druga društva, ki imajo podobne cilje kot jih imajo sami. Hotela v Borovnici verjetno še dolgo ne bomo imeli, bi pa lahko imeli kmetije odprtih vrat, razvijali bi lahko kmečki turizem in podobne dejavnosti, je predlagal Jože Petrovič.

Borovniški župan je ob nastopu svoje službe povedal, naj bo občina Borovnica ljudem v ponos, obiskovalcem pa v veselje. Tega se v društvu zavedamo in se trudimo, da bi tako tudi bilo, je povedal Jože Petrovič.

V razpravi, ki ni bila posebno burna, so se oglasili g. Pirš kot predstavnik Turistične zveze Slovenije, g. Svetek kot predstavnik Ljubljanske turistične zveze, v katero se je TD Borovnica včlanilo in pričakuje od nje pomoč. Zbor je z obvestilom, da bo aprila izšel Turistični informator za Vrhniko, lahko pa tudi za Borov-

nico, pozdravil predsednik TD Blagajana Tomaž Grom in si želi sodelovanja na informativnem področju. Zlasti pomembno pa je bilo opozorilo iz razprave, da bo nareč treba ob ohranjanju Pekla in njegovih lepot poskrbeti, da bi ne prišlo do večjega onesnaženja. Zato je bilo sklenjeno, da bi se društvo poskušalo povezati s cerkniško občino, kjer še imajo v rokah platno in škarje za izdajanje različnih gradbenih dovoljenj za parcele nad sotesko, kajti tam je še njihovo ozemlje. Kar nareč onesnažijo zgoraj, voda prinese navzdol po hribu. Sprejeli so tudi delovni načrt, v katerega so zapisali nekatere letošnje akcije, med njimi vsaj začetek urejanja okolice ostanka viadukta in drugih turističnih točk. Članice aktiva kmečkih žensk, ki so sodelovale tudi z nekaj pevskimi točkami, so na koncu srečanja turističnega društva v borovniškem lovskem domu poskrbele tudi za točko razno: narezek in druge dobrote, tudi tekoče zadeve.

Detektiv Megla bo to nedeljo ob petih spet v borovniškem kotu

Občinski svet v Borovnici je sklenil dosednji krajevni praznik 10. marec letos proslaviti kot občinski, v spomin na ne posebno posečen napad in miniranje preserskega mostu v začetku decembra 1941. Italijani so tedaj po ožji in širši okolici Bistre, še največ pa po Dolu pri Borovnici, pobrali vse »sumljive« moške, proti njim so 7. marca 1942 uprizorili velik proces v Ljubljani in 39 obdolžencev obsodili na smrt. 16 moških, pretežno iz današnje borovniške občine, so tri dni nato v gramozni jami tudi ustrelili, potem pa so se z bali velikega negodovanja v javnosti, saj se je vedelo, da je šlo za justični umor, se pravi, da so pobili nedolžne ljudi. Zato so preostalih smrtno kaznen spremenili v dosmrtno ječo. Partizansko glavno poveljstvo je tedaj moralo sporočiti, da med obsojenci ni nobenega, ki bi sodeloval v napadu na preserski most. Borovniška krajevna skupnost je vsa ta leta 10. marec praznovala kot krajevni praznik, tudi letos bo posebna delegacija ta dan položila venec k spomeniku v gramozni jami na Zalah v Ljubljani. Občinski svetniki niso bili proti županovemu predlogu o letošnjem praznovanju, ko bodo podelili na začetku tudi posebne zahvalnice nekaterim, ki so dosti prispevali za kraj že doslej. Vendar bodo spomin na stare Borovničane obogatili tudi z uprizoritvijo igre Detektiv Megla, ki jo je pred drugo vojni spisal borovniški rojak Jože Kranjc, ponovno uprizorilo pa lani jeseni Slovensko ljudsko gledališče iz Celja. To gledališče bo s to igro gostovalo v večnamenskem prostoru borovniške osnovne šole v nedeljo, 5. marca ob 17. uri. Vstop na prireditev in predstavo je prost (vabi vas občina).

Zanimive so vloge v tej veseli igri, ki govori o tem, da se verjetno v občini Sabočevo skriva zločinec, ki je ukradel cesarsko kraljevo blagajno, detektiv Megla pa naj bi ga odkril in to sporočil državi. Tako nastopajo sabočevski župan Andrej, njegova hčer Tinka, občinski odborniki Cukala, Petrač in Čepin ter še nekatere stranske vloge, med njimi orožnik Urh. Stvar se zaplete, ker država v osebi detektiva poseže v krajevne razmere. Igra je nastala na podlagi resničnega dogodka iz let umika avstroogrske vojske ob razpadu, ljudsko pripovedovanje od ust do ust pa ga je močno napihnilo. Prvič so jo v Borovnici uprizorili že kmalu po nastanku, vendar so jo krajevni veljaki kmalu zatrlji, kot pravijo tisti, ki se tega še spomnijo, kajti močno je cikala na domače strankarsko mikastenje. Trdijo, da je stari Cukala, ki je ena izmed glavnih oseb v igri, sam posodil domačim igralcem svojo opravo, značilno zeleno pleteno kapo (pravijo ji štumpf), hlače, nogavice, telovnik in verigo za uro, tako da se ljudje spomnijo, kot da bi nastopil sam Cukala v živo.

Zaradi borovniških homatij torej danes kot krstna predstava velja ptujski uprizoritev Detektiva Megle iz leta 1939 v režiji Frana Žižka. Razmere tam so bile toliko odmaknjene, da ljudi niso zadevale v živo. Pač pa se ljudje iz Borovnice še spomnijo, da je z Detektivom Meglo v letih povojnega borovniškega kulturnega razcveta v petdesetih letih gostovala dramska skupina z Igra, in vrnila s svojo predstavo borovniškim igralcem njihovo gostovanje v njihovem kraju. Nekajkrat so detektiva Meglo poskušali dati na spored tudi domači igralci, vendar so jim menda dobronamerno odsvetovali. Pač: z detektivom Meglo so se Borovničani še srečali ob otvoritvi prizidka k osnovni šoli v večnamenskem prostoru OŠ. Tedaj so iz igre izbrali odlomek o seji občinskega sveta, odigrali so ga Borovničani sami. Uprizoritev, ki jo bomo gledali to nedeljo v Borovnici, pa so postavili na celjski oder v tej gledališki sezoni v režiji Francija Križaja. Gledališče je predstavo nekoliko dramaturško priredilo za novejšo čase.

Kdo je bil borovniški rojak Jože Kranjc, ki je spisal igro Detektiv Megla? Rodil se je 4. marca 1904 v Borovnici, po gimnaziji je študiral v Zagrebu na visoki šoli za trgovino in promet, nato je bil profesor na državni dvorazredni trgovski šoli v Ljubljani. Med okupacijo so ga zaprli v Italiji, nato je šel leta 1944 iz Trsta v partizane v XIV. divizijo. Po vojni je bil profesor na Srednji gospodarski šoli v Ljubljani. Kot pisatelj je objavjal po različnih časopisih in revijah, pri Domačem prijatelju, Svobodi, Ljubljanskem Zvonu, Modri ptici, urejal je reviji Drama in Klas, v tridesetih letih je z Milanom Skrbinškom vodil založbo Drama, po vojni pa je v Pionirju in Cicibanu pisal v glavnem še za mladino. Umrl je 7. julija 1966 v Ljubljani. Škoda je le, ker je avtorjev sin Jože, ki je bil dolga leta prevajalec in potem lektor v uredništvu Dela in je bil na delo svojega očeta zelo ponosen, umrl okoli letošnjega novega leta, v Borovnici pa je od časa do časa prišel pogledat Kranjčev hišo nasproti šole. Od decembra lani je spet last Kranjčevih sorodnikov. On bi lahko kaj več povedal o slovstvu svojega očeta, tako pa nam kot pri drugih borovniških slavni možeh in ženah ostane le zamudno brskanje po papirjih. Pa tudi tega se bo končno treba lotiti, če hočemo Borovnici spet vdihniti nekaj več krajevne duše in zgodovine. TONE JANEŽIČ

Sodobna povest o geometru Francu Jožefu s Pokojišča pri Sv. Marjeti

Terezijanski kataster je že stoletja vzorna zakonska norma in zaradi njene popolnosti se je ne loti spremenjati nobena državna uprava.

Toda, glej ga, zlomka! Na Notranjskem stoji vas, Pokojišče po imenu. V tej vasi živi pokojiški Franc Jožef. Dela rad, saj mu je minister »Gregor« podelil tretjinsko finančno podporo za vsako delo, ki ga opravi on sam ali njegovi vaščani. Prepričal je sosedo, naj se kar trudijo sejati, pridelek ne bo bog ve kakšen, malo ga bo pojedla divjad, malo ga bodo sami, škoda jim bo v celoti pokrila Lovska družina Borovnica, potem še enkrat gojitveno lovišče, pa bodo imeli dvojno letino. Nekaj kmetov je seveda pozabilo sejati, pa saj ni pomembno, če je škoda, je škoda za vse. »Kdo bi si mislil, tako visoko na Pokojišču, pa kar dve letini?« se sprašujejo zavarovalnice.

Minilo je potem leto in nekateri dan. Prišel je zakon o lokalni samoupravi. Jožef ne pomišlja dolgo, ampak urno skljuje vaščane in jim oznanja novost, da je borovniška fara premajhna in zaostala za uredništvom visokih ciljev, da bo treba ubogati drugega župana, dohtar, g. župnik in učitelj pa naj ostanejo kar isti saj, če bodo šli naši otroci na tuje, pod novim učiteljem ne bodo deležni brezplačne šolske malice.

Mladi mož pride k stricu Jožefu in ga vpraša: »Ali smo sedaj res druga občina?« Odgovori mu, da so res. »Kaj pa našega ranjkega starega ata, ali bomo tudi njega vzeli na drug »britof«?« Stric Jožef mu pove, da za ranjkega očeta naj skrbijo zaenkrat kar tam spodaj. Razen malo obračanja se mu ne bo slabo godilo.

Kaj pa meje? »Nič se ne bojte,« pravi Jožef, »kako bom in s čim bom, to je moja skrb. Meje začrtam kar sam, pa še kakšen slap si odmerimo za razvoj turizma, saj ima stara fara štiri dovolj. Gozdovi so blizu nas, visoki lovski turizem tudi.«

Gojitveno lovišče (po dekretu ex. Izvršnega sveta L. 53 odvzeto LD Borovnica) je polno divjadi. »Jara lovška gospoda« iz Ljubljane komaj že čaka sprejetje novih »ohlapnih« zakonov o privatnem lovstvu, z negotovanjem zelene bratovščine iz Borovnice pometejo kar prijatelji iz lovške zveze, saj so vendar oni oblikovalci zakona.

Pokalo bo, da bo kaj!

Da, Jožef, pokalo bo, pa ne po borovniških gozdovih, pač pa po mizah ustanov, ki so naslede premetnemu sebičnemu. Ne bomo dopustili ministru »Gregorju« molka ob našem slovesu!

Po Franu Levstiku priredil: Bojan Čebela

MLADINSKO PREBUJANJE

Kaj (je) delal(I) MK Slap?

Naslednji prispevek je namenjen predvsem tistim, ki še ne poznate Mladinskega kluba SLAP (MK SLAP), ali pa imate o tem še meglene ali pa zgrešene predstave.

MK SLAP je bil ustanovljen in javno registriran v začetku leta 1994, na pobudo skupine mladih, ki se je zbirala pri verouku, a je želela srečanja vršiti ne le na duhovnem področju. Rada bi poudarila, da klub NI ne verouku ne politično opredeljen! V njem se zbiramo mladi, ki se radi pogovarjamo in družimo — ne le v gostilni ali pa cerkvi. Dejstvo je, da je večina klubske populacije verne, a to do sedaj še ni predstavljalo nobene ovire, da medse ne bi sprejeli kate-regaliki »antikrista«.

V preteklem letu smo organizirali več prireditev, ter se preko njih skušali predstaviti širši Borovnici. Začeli smo s proslavo ob Kulturnem dnevu, sledil pa mu je

pa so se pričele priprave na sedaj že kar tradicionalno Miklavževanje. Pripraviti je bilo treba preko 400 daril za borovniške in brezovške otroke, sponzoriranje in program celotne prireditve. Na tem mestu moram tudi omeniti, da je Miklavževanje v Borovnici najbolj obiskana prireditev in zato zahteva obilo sodelovanja vseh, ki so kakorkoli že pripravljeni pomagati. Tu se je dobro izkazalo sodelovanje z Gasilskim društvom Brezovica, ki je »preskrbelo« parklje ter organiziralo prevoz ter svečan Miklavžev sprevod skozi Borovnico. Ne smem tudi pozabiti na širokosrčnost g. Miklavža, ki je z obilico prijaznosti in dobre volje sprejel letošnjo vlogo in jo tudi odlično odigral. Vse skupaj pa verjetno ne bi uspelo, če ne bi bilo sponzorjev, ki so doumeli smisel pokroviteljstva in prispevali po svojih zmožnostih. To so bili:

jo zaigrali tudi v Brezovici ter jo na željo staršev še enkrat predstavili v šoli.

V letu 1995, pa smo že pripravili proslavo ob kulturnem dnevu, kjer se toplo zahvaljujem za sodelovanje s strani šole in moškega pevskega zbora Štinglc. Misli pa so že usmerjene na materinski dan in letni občni zbor.

Poleg širših javnih prireditev pa Slapovci pripravljamo pravilne ure za najmlajše, sodelujemo pri pomladanski čistilni akciji, izdajamo glasilo Slap življenja, z malce domišljije postavljamo ob božiču jaslice, organiziramo eno ali večredne izlete in potovanja, velikokrat pa gremo skupaj tudi na koncerte, v kino, na pijačo, v gledališče ali pa se karkoli igramo —

pa če je to nogomet, tarok ali pa Človek ne jezi se.

Do meseca septembra smo se ukvarjali tudi s prostorsko stisko. Po pogovoru s knjižničarko pa smo prišli na svoj račun, saj nam je velikodušno odstopila prostor poleg knjižnice, ki je v souporabi. Obe knjižničarki gojita do kluba lep in korekten odnos, za kar smo jima zelo hvaležni.

Uradno se dobivamo vsak petek ob 20. uri, drugače pa po potrebi. Tu snujemo svoje ideje, jih prelevamo in jih nato skušamo realizirati.

Če ima kdorkoli kakršnokoli idejo — pa naj bo še tako nora — je vedno dobrodošel (morda jo bomo pa skupaj uresničili). Radi slišimo vsako kritiko, veselimo pa se vsake pohvale. Lahko nam tudi pišete na naslov MK SLAP, Paplerjeva 23, Borovnica. Vedite pa, da je lahko vse kritizirati podolgem in počez, a to ne pomeni drugega kot pokazati avtorju, da ne dela tako, kot bi delal jaz, če bi ZNAL.

Sabina Hrovatin

Pustovanje v GD Breg-Pako

Prenovljena dvorana v gasilskem domu na Bregu postaja središče družabnosti kraja, vendar tudi okolice. Tako je bilo sredi februarja, ko so nastopile znane harmonikarice Zupan in so bili obiskovalci prireditve navdušeni, še bolj veselo pa je bilo na pustno soboto, ko so se prebivalci povesečili na pustovanju. Nekateri najbolj vztrajni so pričakali nedeljsko jutro. Sploh pa se v marcu obeta še vrsta prireditev.

V PREMISLEK

Odnegli so tretjino občine

Občina Borovnica se je rodila kot ptič Feniks iz pepela, proti svoji volji, po volji parlamenta, ki ji je določil, da živi, ni pa ji omogočil preživetja. Določeni smo živeti, zato zahtevamo, da se nam vrne vse zemljišče, ki ga je občina Borovnica že imela. Bivšo občino Borovnico je ukinit nek drugi parlament že pred 40 leti. Ker so bili takrat drugačni časi, smo se morali s tem sprijazniti.

Nova občina Borovnica mora ponovno pridobiti celotno ozemlje, ki ga je nekoč že imela. Ne moremo se strinjati, da se zaradi špekulativnih interesov posameznikov iz treh zaselkov Zavrh, Pokojišče in Padež, ki štejejo 40 hiš, Borovničanom odvzame 1/3 območja. Ta teza je negospodarna in nevzdržna. Vseskozi so se v gradivih za razprave in referendume omenjali samo navedeni zaselki. Vsi smo to tako razumeli. Naj obvelja njihova volja po priključitvi k drugi občini, čeprav so življenjsko povezani z Borovnico, saj se brez nje ne morejo ne roditi (zdravstvena služba, cesta), ne odraščati (šola, službe), ne umreti (fara, pokopališče). Pripada naj jim tudi zemljišče, na katerem

in od katerega živijo. To pa so njive in travniki na Pokojiški planoti.

Meja KS Pokojišče naj bo, če že mora biti, po robovih travnikov od stare Rupcove hiše, po robu nad Kaludrno, mimo TV stolpa, ki pripada Borovnici, saj je bil zgrajen z denarjem in delom prebivalcev borovniške kotline, nato po vrhu do konca senožeti in nato po lovski meji med GL Ljubljanski vrh in LD Borovnica do avtomobilske ceste Vrhnika — Pokojišče. Pri logarski koči na Pokojišču naj zavije desno po senožetih za cerkvijo do Črnega vrha, od tam pa nazaj do ceste Padež — Koželjski log. To cesto naj prečka ob koncu senožeti ter poteka po njihovem robu za Padežem vseskozi po meji med senožetmi in gozdovi ter se priključi cesti iz Borovnice na zadnjem ovinku pod Colnarjem. Na koncu gozda naj cesto prečka, objame še Ravnikarjevo hišo in pride do izhodišča.

Vse drugo zemljišče, ki spada v KO Borovnica, mora ostati v lasti občine Borovnica, saj so njeni občani tudi 90% lastniki teh gozdov. Lastniki drugih parcel so iz drugih krajev, vendar imajo večinoma izvor v Borovnici. Prebivalci teh za-

selkov so lastniki samo nekaj posameznih parcel. Njihova logika, da spada v njihovo KS vse zemljišče, kjer imajo neko osamljeno parcelo, nas spominja na znano Milošičevo geslo: »Kjer živi en Srb, je Srbija.« Občani Borovnice naj svoje interese urejajo v Borovnici. Na to zemljišče so življenjsko vezani kmetje, ki tod ustvarjajo velik del dohodka, ki jim omogoča preživetje. Borovničanom mora ostati prostor za rekreacijo, saj gre razvoj življenja v organizirane sprehode po urejenih gozdnih poteh, razvija se gorsko kolesarstvo, teki v naravi itn. Krajinski park Pekel mora ostati enoten v eni občini, saj le-to omogoča učinkovito varstvo in gospodarjenje. Lovska družina že sedaj ustvarja pomemben dohodek iz lovskega turizma in namerava to dejavnost še razširiti.

Spreminjanje občinskih meja bi lahko v prihodnosti pomenilo tudi križanje različnih interesov v lovstvu in gospodarjenju z divjadjo, ki je pomemben dejavnik v ohranjanju narave in njenih dobrin. Vsa navedena dejstva govorijo v prid premišljeni odločitvi pri določitvi meja, saj bi vsako nenormalno popuščanje skupnici vročekrvnih in preveč ambicioznih glav na račun vedno potrepljivih Borovničanom lahko izzvalo nekontrolirane reakcije in nepredvidljive posledice.

Fran Turšič

BRSKAMO PO BLEIWEISOVIH NOVICAH, KAJ SO PISALE O NAŠIH KRAJIH

Potniki bodo Borovnico kakor ptica memo leti zgor dol gledali

Bleiweisove Kmetijske in rokodelske novice, ki so izhajale v prejšnjem stoletju, so poleg gospodarskih nasvetov in tekočih dogodkov, prinesle kaj tudi o marsikateri zanimivi stavbi, ki je nastajala v deželi. V začetku petdesetih let se je začela gradnja odseka južne železnice od Ljubljane do Trsta. Na poti čez Ljubljansko barje in Kras je bilo treba premagati mnogokatero težavo in premostiti marsikatero dolino. Tako so zgradili tudi borovniški most, ki je dolga leta ostal ena največjih zgradb v tem delu Evrope. Podlipski, dopisnik Novic, se je malo pred začetkom gradnje potikal po teh krajih in ni mu ušlo, da se tu

obeh straneh do verha, in konec rožnika ali začetek serpana bo že streho verh krasniga poslopja viditi zamogel. Veliko si prizadenejo pri tem zidani razun g. dehanta A. Pečarja verli Verhniški možje, gospodje: Obreza, Javornik, Lenarčič, pa sploh tudi cela soseska. Le čudno se mi je zdelo, da pri takim delu sem bil pa še v več krajih drugje prašan: ali na Verhniko kaj delajo? Kako prazna marnja je v hipu po deželi raznešena; ko je pa kaj vredniga in še celo delo, ki ga toliko potnikov iz ceste viditi mora,

Novo cerkev so zgradili okrog stare, ki so jo med gradnjo počasi podirali, material pa vzdavali v novo. Stara cerkev je bila iz leta 1628, med rušenjem pa so naleteli na temelje še dveh starejših. Nova poslopje je bilo tako že četrta cerkev na teh tleh. Do srede oktobra je bila že toliko zgrajena, da so jo lahko posvetili:

Na Verhniko (Oberlaibach) je veliko delo dovršeno; nova cerkev sv. Pavla je toliko izdelana, da je 19. tega meseca prvo sveto opravilo v njej obhajano bilo. Visoko častiti g. Janez Novak, korar stolne Ljubljanske cerkve, kateri so pologo temeljniga kamna blagoslovili, so s pooblastenjem milostiviga škofa Ljubljanskiga, tudi zdaj blagoslovljenje sezidane cerkve opravili; častiti g. Jurij Vole so s krepko besedo soseski in njenim duhovnim in svetnim pervakam za njeno dozidanje prizadetje hvalo dali, in stanovitnost in dobrovoljnost do poslednjiga izdelanja mogočnega stavbe in spodobniga okinčanja od znotrej priporočili.

Velikost nove cerkve na Verhniko kažejo naslednje mere: 21 seznjev 5 čevljev je dolga, malo manj kot 10 seznjev široka, in 7 seznjev 5 čevljev ima notranje svetlobe; šest visokih pa ne preokornih stebrov obok cerkvene ladije nosi. Zidanje je od znotrej vse izlikano, le malarija na sirovi sid ali pa izlikanje vnanje stene prihodnjega leta čaka. Veliki oltar kaže podobo spreobertnenja s. Pavla na platnu od g. Kurca žl. Goldenstein, drugo pa bo na sirovi zid izobrazeno; stranski oltarji bodo prejšnji kamnati, leca ali kancelj pa je noviga dela lepe bicantinske podobe. Cerkev leta na deželi po Kranjskim nima enake, ne samo zavoljo bicantinske šege, ampak tudi zavoljo velikosti. Ako je bilo to delo že večkrat v -Novicah- omenjeno, in se to tudi zdaj zgodi, naj se nikomur ne zdi preveč; je namreč dolgoleten spominik vme in vzajemnosti Verhniške soseske z njenim duhovnim pastirjem g. A. Pečarjem in njenimi prvaki, posebej - izgled slovenske umetnosti v stavbah po širjem, in daljši spričevanje od gorečnosti za božje reči na Kranjskim sploh.

Leta 1851 je bila cerkev v glavnem dokončana, v bližnji prihodnosti pa je dobila še svojo opremo. Matija Janežič

Kako smo praznovali leto družine?

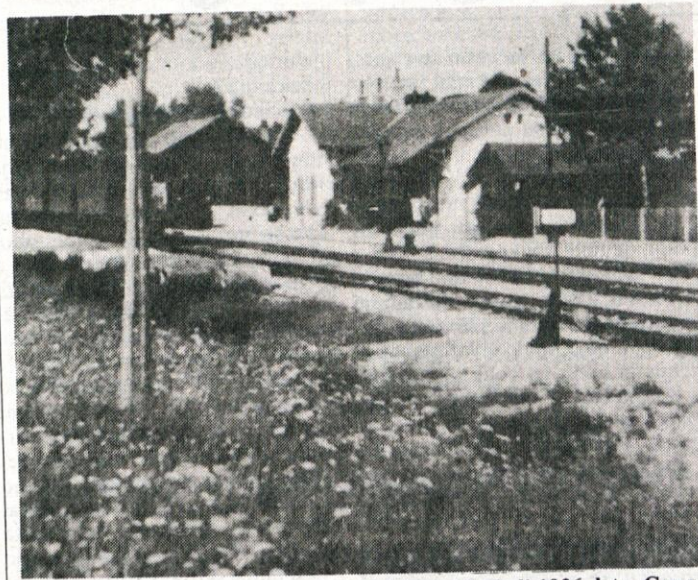
Ob letu družine smo mesec oktober posvetili družini. Vključili smo se v slovenski projekt TI, JAZ, MOJA DRUŽINA IN NERODNA AVGUŠTINA.

Založba EPTA je izdala slikanico z naslovom Nerodna Avguština. V njej nam predstavlja medsebojne družinske odnose očemati-otroci. Ob slikanici smo spoznavali družine otrok v vrtcu. Otroci so prinesli slike svoje družine, spoznali smo družinske člane, kje sta zaposlena starša, kdo še živi v družini (kuža, muca, papiga, ribica). Namen akcije je bil, da bi se družinski člani med seboj družili, pogovarjali, igrali, risali. Na druženje z risanjem smo starše povabili v vrtec sredi novembra. Mogoče so se ustrašili barvic, da jih je prišlo tako malo. Prek gibanja (ples) po prostoru so prešli v gibanje po papirju. Čisto spontano so nastajali portreti družinskih članov, vmes je bilo tudi nekaj Avguštin. Izmed vseh risbic je Katarina izbrala tri, ki smo jih poslali na razstavo v Cankarjev dom. Katarino je zato doletela čast izbiranja, ker je imela naslednji dan — rojstni dan. Družine, katerih risbe so bile izbrane, so dobile za nagrado posterje iz slikanic založbe Epte.

Ob novem letu je bila razstava v Cankarjevem domu. Sredinčki in mali šolarji smo si jo šli ogledat. Bilo je lepo. Mija Ocepek

ALI SE BOMO SPET VOZILI Z VLAKOM

Drugo rojstvo vrhničana

Na posnetku je vrhniški kolodvor, kakršen je bil okoli 1936. leta. Gre za razmeroma redko fotografijo, kar lahko sodimo po tem, da slike vrhniškega vlaka trenutno niti Železniški muzej v Ljubljani ne premore. Fotografijo nam je za objavo ponudil Janez Smrtnik iz Vrhnik, sin nekdanjega strojevodje na tej progi.

Nekdanja železniška postaja »Vrhnik mesto« še stoji in »čaka na vlak ki prihaja«;

Stara postaja na Vrtnarji pa je naseljena s stanovalci, na bivši progi pa stojijo bloki in parkirišča štirinozcevo;

Pisali so 1895. leto ko so pristojni zaposlili za začasno koncesijo za vrhniško progo. Praktično se je torej vrhniški vlak rodil na papirju pred natanko sto leti in na pragu novega zdanjega tisočletja. Sedaj se spet bližamo novemu tisočletju, v katerem naj bi, vsaj takšne so želje v dolgoročnih planih Vrhnik, do tega kraja južno od Ljubljane spet zapeljal vlak. Že pred časom so tej vrhniški želji ustregli tudi železničarji in zarisali »vrhničanu« novo traso. Le-ta naj bi poteka med staro cesto in avtocesto in le približno od Drenovega Griča navzdol proti Vrhniko po

stari trasi. Ali bomo doživeli drugo rojstvo »Vrhničana«?

Za izgradnjo vrhniške proge se je med drugimi močno zavzemal tudi Ivan Hribar, ljubljanski župan. Kot argument za to gradnjo je navedel potrebo Ljubljane po gradbenem materialu, kajti Ljubljana je tistega leta doživela potres in so jo morali obnavljati. Gradbenega materiala pa izdelajo še največ na Vrhniko in njeni okolici — je k svojim argumentom še dodal Ivan Hribar. Sicer pa so o vrhniški progi razmišljali že pred ljubljanskim potresom.

Konzorcij za progo

Za gradnjo vrhniške proge so formirali poseben konzorcij, v katerem so bili tedaj znani možje: ljubljanski župan Ivan Hribar, vrhniški župan Teodor Froehlich, rudarski inženir Avgust Glowatzky, davkar Ivan Gruden, industrijalec Josip Lenarčič in Karel Mayer, vrhniški trgovec. Člani konzorcija so se zavezali, da bodo podpisali za 15.100 goldinarjev delnic, Kranjska hranilnica pa je izjavila, da prevzame delnice za preostalih 14.900 goldinarjev. V financiranje nove proge se v podrobnosti ne bomo spuščali, ker tudi nimamo bave primerjave med tedanjimi in današnjimi cenami. Zato naj k temu zapišemo samo še to, da je po koncesijski listini (objavljena je bila v državnem zakoniku 1897. leta) prevzela država (avstro-ogrška) poročstvo za obrestovanje in odplačilo 400.000 goldinarjev (ali s kratkico gld) prioritetnih obveznic za dobo 76 let do navštev sote 17.000 gld. Koncesijska doba pa naj bi trajala do 26. maja 1987 leta.

Rok za gradnjo proge je bil nato odmerjen na eno leto, pozneje pa so ga za nekaj mesecev podaljšali, in sicer do junija 1899. leta. Javni promet na progi se je začel 24. julija 1899. leta. Žal je nato graditelje proga že razmeroma zgodaj razočarala. Tovor iz Vrhnik, ki je bil na primer namenjen v Trst, so najprej zapeljali do Ljubljane in šele od tam proti Trstu. Tovor se je torej po »južni železnici« (tako se je imenovala dvotirna proga Dunaj — Trst) med Brezovico in Ljubljano pomikal dvakrat in prav tolikokrat so morali južni železnici odšteti takomenovane peazne pristojbine. Poleg tega je imelo območje vrhniške proge premalo tovora za vzdrževanje proge. Zato se je Ivan Hribar kmalu domislil, da bi lahko ta proga imela tudi tranzitni značaj. Za dosego tega pa bi jo bilo treba podaljšati do Podlpe in dalje skozi Račno v žirovsko dolino, proti Idriji in Mostu na Soči. Za vse to je bil že tudi izdelan načrt, to pa je bilo tudi vse, če k temu še dodamo, da so jo 1935. leta podaljšali do postaje Vrhnik — Trg.

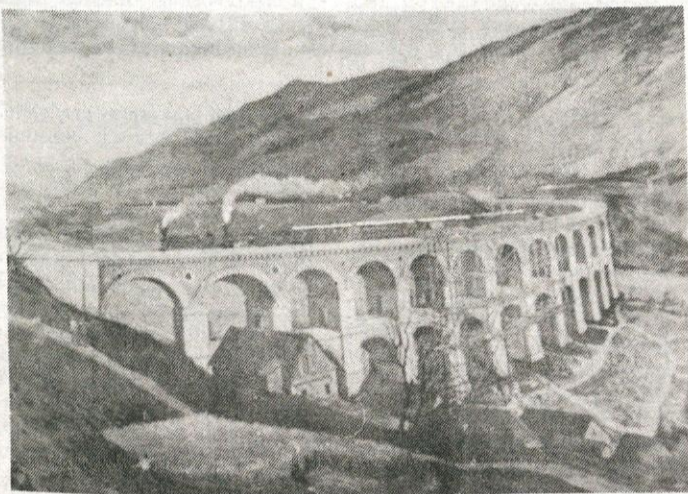
Ukinitev leta 1966

V času vsesplošnega ukinjanja prog na Slovenskem, je prišla na vrsto tudi vrhniška proga. Zadnji vlak je po njej zapeljal 1966. leta. Ko so s te proge pobrali tudi še vse ture, je od vrhniške proge ostala samo še dokaj lepo vidna trasa. Ali bo po tej trasi, ki je še kar dobro ohranjena, spet kdaj zapeljal vlak?

»Če gledamo projekte, ki so jih izdelali na SCT, potem bo ljubljanski tramvaj zapeljal tudi do »Dolgega mostu«, nam na vprašanje odgovarja inž. Tadej Brate, svetovalec za tehnično dediščino pri Ministrstvu za kulturo. Uprava RS za kulturno dediščino. »In, če bodo tračnice položene do Dolgega mostu, potem bi bilo smotno potegniti ture tudi do Vrhnik. Trasa bi lahko potekala ob stari cesti, pri kraju Dragomer pa bi se lahko podala po stari železniški trasi. Od tod dalje je trasa takšna, kot je bila in tudi objekto ni na njej. Namesto vlaka bi torej tod vozil tramvaj, čeprav bi bila proga normalnotirna, oziroma takšna kot za vlak. Treba pa je vedeti naslednje: nikjer na svetu nimajo tramvaje tako široke kot so železniški vagoni. Zato je klasični tramvaj na železnici problematičen, ker je razdalja od peronov do vagonov (tramvajskih) prevelika.«

Ali bo po stari vrhniški trasi zapeljal spet vlak, ali ožji tramvaj, je vprašanje, za katerega bodo morali odgovoriti bodoči porabniki tirov — med Dolgim mostom, ali Brezovico in Vrhniko. Zanesljivo je le, da so tisti časi, v katerih so prednjačili avtobusi, sedaj že mimo. Tovor in potniki se drugod po Evropi spet selijo z asfalta na ture.

R. Gogala

dogaja nekaj velikega. Osemnajstega junija 1851 je v Novičniku iz Kranjskega tako zapisal:

Na svojim popotvanju narabrane drobtinice sim se namenil Novicam naznaniti. Kako mnogotere reči so novi časi spremenili. Tu in tam so bili do zdaj malo znani kraji, kjer potnika ni lahko kaka cesta memo peljala; železnica, ktera se po vse drugih vodilih dela, kakor nekdanje vožnje ceste, jih bo zdaj razglasila; in drugi, dozdej večkrat imenovani kraji, pojdejo zdaj v pozabljene. Med takimi kraji, ktere bo še le novi čas v ime prinesel, je Borovnica, unstran Verhnik, v kotu na koncu dolziga Ljubljanskega mahu. Ondi se za železnico pripravljava most, ki ga do zdaj enaciga nobena železnica še ne kaže; čez 200 seznjev bo dolg in 19 ali celo po zadnji besedi 21 seznjev bo visok. Veliko dela daje pripravlanje za podlogo, ker je v večidel mehki svet kolov obilo zabiti in po verhu rož djati treba, preden se bo kamnje pokladati začelo. Zidanje bo prav za prav dva mosta obseglo, eniga verh družiga; kamnje se zato že na več krajih seka, pa v vse drugačni velikosti, kakor za druge zidanja. Ko bo ta most izdelan, bo Borovnica tako zaperta, kakor de bi bila od sveta odločena; pa od zgor doli jo bodo potniki kakor ptica memo leti gledali.

Pet let je še preteklo, preden je bil most zgrajen, prvi vlak pa je preko njega popeljal leta 1857, ko so ta konec južne železnice predali prometu. Borovnica je sicer po zaslugi železnice doživela dokajšen razvoj, vendar pa vseeno ni prehitela Vrhnik, kot je to preokoval avtor članka.

Istočasno, kot priprave na gradnjo borovniškega mostu pa je potekala tudi gradnja nove vrhniške cerkve Sv. Pavla. O njej se je Podlipski tako razpisal:

Ko tamkaj država svoje moči v takih delih skazuje, se ne dalječ preč ena soseska serčno ponaša s zidanjem nove cerkve, namreč Verhnik. Lep zid, kakor vlit ali izrezan v zali bizantinski šegi je že skorej na

takrat so pa jeziki molčeči in peresa v kotih.

Vsa čast skromnosti vrhniških velmož. Prvi načrt za novo cerkev je naredil Matevž Medved, stavenik, ki je zgradil tudi kupolo ljubljanske stolnice, vendar ga je gubernij odklonil, češ da nima nikakršne umetniške vrednosti. Škof Wolf se je pridružil temu mnenju in odsvetoval Medveda tudi kot stavbnega mojstra, ker je pijanec in premalo vesten. Izvedli so načrt Josefa Schvbla, gradnja pa je bila vendar poverjena Medvedu, ki ga je družila prijateljska vez z dekanom. Kako pa o tem piše Podlipski v Novicah devetega julija:

Ko sim uni pot zidanje Verhniške farne cerkve omenil, moram danes povedati, da delo res nenadoma naglo napreduje. Že je poglavitni oder (grušt) na zidovji postavljen, že se tudi spodej za obok pasovi (gurti) med stenami in stebri zidajo; obok cerkve bo namreč šest štirovoglatah stebrov (fajlarjev) nosilo. Na eni strani je pač tukej g. Schvppel-nu, uradniku pri javnih stavbah, na drugi pa umetniku zidarski-mu mojstru Matevžu Medvedu očitna hvala za načertanje in izpeljanje krasne in prostrane cerkve dati. Ni zastoj vodnik pel: -Um ti je dan- Kar umetnija narodov, kateri se od pred izobrazeni kličejo, znajti in v podobi pokazati ve, to tudi bistrum Kranjca - Matevž Medved, mojster pri zidani kuplj stolne Ljubljanske cerkve, je kmečkiga rodu v Cerkljanski soseski na Gorenskem - za začudenje dobro izpeljati zna. Da bo obok deset seznjev široke cerkve, razun pasov, le s prosto roko brez pej izdelan, nočem omeniti; bolj se mi zvesto posnemanje bizantinske šege, ktera dalječ okrog zgleđa nima, pri človeku, kateri ni nobene stavbne akademije obiskal, slave vredno delo dozdeva. Uno pot sim sploh Verhniško sosesko, nekerne pa po imenu zastran vname pri tako mogočnimu delu hvalil; žal mi je, da nekterih imen še nisim pristavil, na primero, g. Kašparja Tomšiča, očeta in sinu, g. Janeza Smuka, očeta in sinu, g. Klemenciča, Kotnika i.t.d.

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE DOBROVA - POLHOV GRADEC - HORJUL LEOPOLDOM OBLAKOM

Župan na dolge proge

Do župana občine, ki ima dolgo ime, toda tudi raztegnjena je zelo - Dobrova - Horjul - Polhov Gradec Leopolda Oblaka je težko priti. Pa ne zato, ker bi ne maral pogovora. Kot zasebni obrtnik s podjetjem, ki ima kovaško tradicijo in je odprt v mednarodni trg, je stalno na poti. Tako rekoč varen je že, da je dolgoprogaš, ki potrebuje pol ure in več vožnje do kraja na Dobrovi, kjer mu prav zdaj urejajo pisarno. Sicer pa zanjo ni nič novega. Vedno se je iz Šentjošta, kjer je doma, podajal v svet, kaj uredil za kraj in se potem vračal. Kot živa priča zadnjih nekaj več kot dvajsetih let Šentjošta. Njegova hiša in delavnica ima

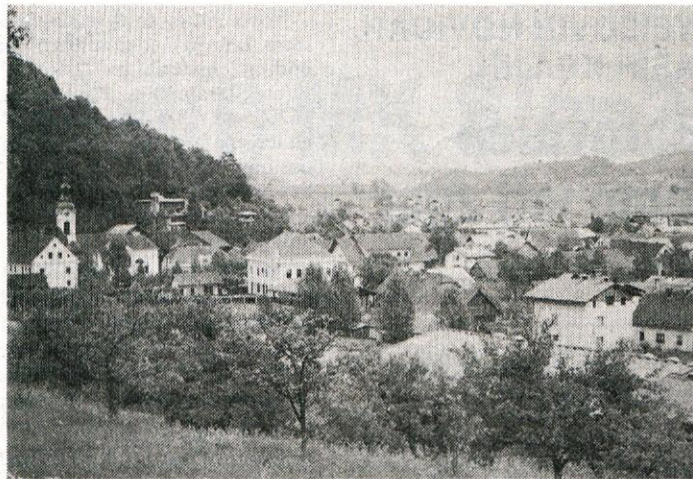
kih še dlje, na Vič, smo se najprej pogovarjali, kako bo rešil zadeve z občinskimi dokumenti, ki jih zakon zahteva, zakon se pa ves čas spreminja.

»Dokler niso stvari tudi na državnih ravni dorečene, toliko časa se ne splača prehitovati, ker se mi zdi, da tako dvakrat delaš. Treba bo imeti nekakšen srednji tempo, v korak z zakoni, niso bili zadnjič dorečeni. Bo treba kar nekaj županov, da se bodo stvari stabilizirale in bodo po volji tako državi kot ljudem. V občini imamo precej zaselkov, večji kraji so le Črni vrh, Polhov Gradec, Horjul in Dobrova, pa seveda Šentjošt, kjer bomo ustanovili krajevno skup-

zbirajo, vse stene obložene s priznanji.«

Kako ste živeli doslej?

»Veliko smo dosegli s svojim delom pa tudi občina Vič nam je kar stala ob strani. V zadnjih dvajsetih let. Trideset let po vojni pa se ni vedelo, da sploh smo. Ljudje, ki so bili obremenjeni z zgodovino, se niso upali dvigniti, zatrli so jim tudi tisti kalček napredka, boljše in napredne ljudi so pri nas vse pospravili, zato še danes naletim na marsikaj. Čas bo rane zacelil. Jaz v to ne drezam, svoj cilj, da moramo začeti normalno živeti, sem si zadal pred petindvajsetimi leti in v teh letih smo naredili v Šentjoštu dva obrata, Indosa in Alpine, ki zaposlujeta več kot 60 ljudi. V službo gredo naši ljudje skoraj v copatih. To so ljudje, ki imajo doma malo, v tovarnah pa so le dobili delo. No, pa šlo smo tukaj naredili. Pravzaprav smo jo morali tudi braniti, ker so nam jo že hoteli vzeti. Hotelo so, da bi bila to politična šola za policiste. Na občini smo se dve uri dajali, rekel sem, sami smo jo naredili, in nočem nobenega policaja na dvorišču, potem o popustili.

Horjul

V teje naši hiši smo si vse to zamislili, od doma sem šel, fabrike izposloval, potem sem šel po svojih opravkih. Vodovode smo tudi naredili pa še marsikaj. Krajevne skupnosti nam niso dali, ker smo bili sumljivi, bili smo lahko samo vaška skupnost.«

Kako pa zdaj uradujete, ko imate tako razpotegnjeno občino?

»Dolžina občine je okoli 32 kilometrov, zahodni del Škofjeloške meje Bukov vrh nad Črnim vrhom ima do Dobrove toliko kilometrov. Zato so si ljudje želeli, da bi bila na enaki višini le nekakšna občina, ker ljudje tu delujejo na enaki valovni dolžini. Ime-

li smo že štiri seje občinskega sveta, sporov ni bilo. Ljudje, ki so vključeni v občinski aparat, so moja generacija, povojna, stvari razumejo, če ne bo finančne stiske, ne bo prihajalo do nesporedov. Zdalej smo si zamislili, da bi projekte, ki so bili od prej zamisljeni po krajevnih skupnostih, speljali do konca. V glavnem gre za komunalne stvari, ceste, nedodelane vodovode, infracstrukturo, telefonija je bila na našem koncu KS Horjul narejena, pri vseh hišah imajo telefon, projekt Dobrova, Polhov Gradec in Črni vrh je v gradnji, upamo da bo pošta razumela in bo v nekaj letih tudi to področje pokrito s telefonijo. Za naprej pa pravim: kot župan sem predlagal, da bi se stvari, ki so zares aktualne, povezave med krajevnimi skupnostmi, ceste, ki so povezave med kraji, in so ostale nedokončane, le zgradile, če bi država še kaj primaknila, bi zmogli. Nekaj krajev tudi še nima vodooskrbe pa bi tudi to radi naredili. Pri delitveni bilanci ne bo velikih sporov, saj so vse stvari speljane vsaka po svoji dolini in zase.«

Podjetnik ste sami, zato razumete, da je treba spodbujati tudi obrtne dejavnosti, ki naj ljudi ohranjajo doma?

»Zasebniki pri prevladujejo, in vidimo, da to lahko edini vir dohodka v tako raztresenem kraju. Nekateri že vidijo, da je bolje, če se material pripelje gor in se nekaj ljudi zaposli. Pričakujemo, da se bo v današnjih razmerah to povečalo za 100 odstotkov. Veliko potenciala je tudi v turizmu. Nekaj razgovorov smo že imeli, nekaj naj bi zaživela polhograjska graščina, ki bo izhodišče v Polhograjske Dolomite. Tudi zdomico, ki bi lahko prišli sem s kapitalom, to bi poskušali izkoristiti, tako bi bil dobiček tako za kraje kot za državo.«

Tudi kmetijstvo imate?

»Zelo razdrobljeno. Čistih kmetov je v tem območju samo 10 odstotkov, za te bo država morala poskrbeti, da se bodo obdržali. Za druge pa je tako, da bo treba poskrbeti za dodatne dejavnosti. Če bo turizem zaživel, bodo kmetje, ki so pridelovalci hrane, pri nas vse raste na zdravem zemljišču, ceno za hrano, ki jo pridelajo, svojo ceno dosegli skozi turizem ali kako drugače. Kolo bi bilo treba zavrteti, kmetije odprtih vrat so šele začetniška faza, morda se bo še kaj drugega razvilo. Treba bo doseči, da bo tako kmetijo vredno obiskati, ker ima svoje posebnosti. Na podeželje bife ne sodi, na podeželje spada prava vaška gostilna, menim, da bo ta vaška gostilna, ki bo znala kot tradicionalna v kraju poskrbeti tudi za svoje posebnosti. Kmet, ki ima take prednosti, naj gre v specializacijo: če je na lepi razgledni točki, v lepi naravi, tam naj bo dober gostinski lokal na tradicionalni kmečki osnovi. Vsaka gostilna mora imeti nekaj svojega, da bo gost prišel točno tja, kjer kaj posebnega pričakuje. Perspektivni kmet naj se ukvarja samo s kmetijstvom, gostilničar pa naj kupuje kvalitetno hrano v svojem okolju, se pravi od tega kmeta v bližini. Saj nismo prav nič za Avstrijo, samo podjetnosti in organizacije nam manjka.«

Od vas vozijo precej mleka in živine, kam kmetje to prodajajo? Marsikje so mlekarne v izgubi, marsikje so mlečne linije ukinili?

»Zadnjič sem imel sestank s kmeti. 300 mark so pred leti vloži-

li v dobrovsko zadrugo, tam pa je zdaj sama izguba. Rekel sem jim: pozabite tistih tristo mark, pa vložite raje tukaj v svojo zadrugo 500 mark in začnite na svoje. Zaposlili boste samo takega človeka, ki bo delal za vas. Saj smo že imeli tukaj v Šentjoštu zadrugo, vse smo imeli, tri tovarnjake, dva traktorja, trgovino, posel je tekel, živino smo odkupovali, potem je šlo pa vse dol, nobene reči ni bilo več, zdaj ni pa nič več. Tam dol pa je sama izguba.«

Ali ne mislite, da hočejo s stalno prizvodno zakonov nekoliko ustavititi pobudo ljudi?

»Celoten naš občinski svet nima nič proti temu, da nam proizvajajo zakone. Terček s televizije je nekoč rekel: petnajst tisoč zakonov je nočoj nad tabo, ne moreš zaspati, toda kar mirno zaspi, saj gre to mimo tebe. Mi smo narejeni tako, da bi za kraj in za vse skupaj po najlažji poti čimveč dosegli. Pravimo, da ne smejo pisati zakonov med vrsticami. Belo je belo, sto tolarjev je sto tolarjev, to ni sto en tolar. Da odgovarja Janez, to je njegovo, to ni njegovo. Nered se da uporabljati v vse smeri, red pa je težko vpeljati. Če je red, ne moreš kar krasti, odgovarjaš po točno temle zakonu in ne po drugem.«

Kje zdaj pravzaprav uradujete?

»Za sedež občine je bilo določeno, da je Dobrova, nekaj smo pobelili tam, kjer je bil doslej sedež KS, kjer je trgovina, prav v središču kraja. Prostore bomo opremili, da se bo dalo funkcionalno delati, statut bomo sprejeli tak, da bo vsaj začasno možno delati, zaposlili bomo nemara kake tri ljudi, v glavnem pa še ne vemo, kaj bo izpostava državne uprave delala za nas. Dali so nam področje, svojega denarja še nimamo. Če hočeš kaj kupiti, moraš imeti posebno naročilnico.«

Krajevne skupnosti boste ohranili?

»V naši občini jih bomo ohranili, če ne na sedanji pa celo na malo bolj pomembni ravni, saj je bila to oblika, ki je doslej delovala. Tudi Šentjošt bo krajevna skupnost, ki bo delovala v premeru ozemlja okrog 25 kilometrov. Za osnovne stvari bodo lahko skrbeli, za komunalno, za čiščenje okolja, vsako leto bodo morali poročati, kaj so naredili. Vse se lahko uredi na medsebojnem zaupanju, na tem bomo gradili. To je glavni adut za dobro delovanje neke človeške skupnosti.«

Kakšen je bil ta skok od vodje vaše skupnosti na županovanje?

»Dosti stvari me je presenetilo. Najbolj to, ker so bile stvari tako nedorečene, toda da se bo uredilo, bo potrebno neko obdobje, morda cel ta mandat, šele na koncu naših mandatov bo morda tako urejeno, da bodo znanosti zadeve peljali bolj urejeno. Menimo, da bo največ napredka narejenega na krajevnih skupnostih. Ljudje bodo z zagnanostjo, v obliki samoprispevkov in drugače poskrbeli, da se življenje ne bo ustavilo. Kar pa se županovanja tiče, so težave stvari, ki te jih je skoraj strah: ko prideš v prostor, nimaš ne opreme; telefon je star, uradnih ur še ni, se pa ob sredah dopoldne na občini že nekaj dogaja. Bomo delali počasi, da se organiziramo, kar je bolje, kot da stojimo dol in nekaj govorimo, kar še ni dorečeno. V občinskem svetu se tudi po štirih sejah nismo sprli, imamo dobrega predsednika Antona Gerjolja s Črnega vrha.«

Kako usklajujete svojo osnovno obrtno dejavnost z županovanjem?

»Moram kar precej misliti, da uskladam obrt in funkcijo. Večina mojega dohodka je le iz obrti. Najtežje bo dobiti dobrega občinskega tajnika, profesionalca, ki bo vse obvladal in župana razbremenil.«

Kulturno društvo imate tudi razvito, zlasti v Šentjoštu? Je drugod tudi kaj?

»Tole kulturno društvo v Šentjoštu najbolj dela, vsaj 14 predstav je bilo vsako leto, bili so pevski zbori, državna srečanja, vse, kar prihaja v Slovenijo. Tudi v drugih krajih je marsikaj, kar bo vredno ohranjati. Počasni se spoznavam, kaj vse imam v svoji občini.«

T.J.

dominanten položaj prav za tablo, ki označuje kraj. Ko obiskovalec zavije okrog velike delavnice, pride v velik dnevni prostor, kjer mora biti zmeraj precej živo. Že otrok je bilo pri hiši precej, zdaj so na vrsti še vnuki. Župan, ki ima za seboj močan rod in poleg tega še pridne sosede, bi se komajda lahko zaprl vase in ne bi gledal tudi prihodnost svoje soseske. Zdjaj je njegova soseska precej večja kot je bila prej, ko je imel polno zamislil samo za Šentjošt nad Vrhniko, kot pravi, saj tako je bilo včasih. Sploh pa so ljudje iz Šentjošta v tistih letih, ko se je začelo pri nas premikati v demokracijo, prišli z velikim korakom iz prisilne anonimnosti in dokazali, da niso iz zaspnega kraja. Sploh pa je to župan, ki lahko na svojo občino gleda zviška, s police, tako visoko je doma, trdijo oni od spodaj.

Z županom, ki ima v občini 39 zaselkov, kjer je od najoddaljenejšega kraja do novega občinskega sedeža 32 kilometrov, prej pa so tako ali tako morali hoditi po oprav-

nost, saj je taka potreba. Občine še ne bomo imeli, čeprav smo jo v našem kraju izglasovali. No, marsičesa še nimamo, ambulante in pošte. Smo pa že imeli občino Šentjošt nad Vrhniko, čeprav se je potem v petdesetih letih marsikaj zasukalo na Ljubljano, ljudje so usmerjeni v službe tja dol, vzporedno tečejo denarja, ki ga zaslužijo.«

Ali so ljudje v Šentjoštu kaj slabe volje, ker niso dobili občine?

»Ves čas so si naši ljudje za kaj prizadevali, sicer ne bi bilo tako, da bi imeli tu zgoraj faro že več kot dvesto let, in tudi cerkev ima že več kot sedemsto let. Kakor zdaj poslušam naše ljudi, bi si želeli vsaj samostojno občino Horjul - Šentjošt s temi vasi, ki so v fari Šentjošt. Pričakujem od družbe, če je količkaj demokracije, da bo ljudem prisluhnila. Pa to ni samo moje mnenje, ampak mnenje več ljudi, ki tako mislijo. Nismo pa bili nedelavni, naša društva imajo v prostorih, kjer se

VODSTVO OBČINE DOBROVA — POLHOV GRADEC — HORJUL

I. ŽUPAN:

Leopold Oblak, roj. 10. 11. 1939 Šentjošt 51, Horjul

II. OBČINSKI SVETNIKI:

1. Matko Zdešar, roj. 13. 7. 1940, Horjul 51, Horjul (LDS)
2. Anton Malovrh, roj. 18. 1. 1958, Žažar 14, Horjul (SLS)
3. Sandi Končan, roj. 5. 10. 1963, Smolnik 9, Polhov Gradec (SLS)
4. Janko Koprivec, roj. 27. 10. 1960, Brezje 10, Dobrova (SLS)
5. Franc Oblak, roj. 15. 9. 1958, Šentjošt 42, Horjul (SLS)
6. dr. Miloš Stok, roj. 23. 6. 1926, Ulica 7. maja 13, Dobrova (SDSS)
7. dr. Leopold Suštaršič, roj. 10. 12. 1924, Emila Adamiča 21, Dobrova (SDSS)
8. Valentin Bergant, roj. 3. 1. 1942, Horjul 179, Horjul (SKD)
9. Anton Gerjolj, roj. 3. 5. 1959, Smolnik 14, Polhov Gradec (SKD)
10. Francišek Kovač, roj. 25. 10. 1940, Dolenja vas 13, Polhov Gradec (SKD)
11. Hinko Košir, roj. 16. 7. 1959, Šentjošt 22, Horjul (SKD)
12. Andrej Kozjek, roj. 1. 10. 1963, Horjul 119 a, Horjul (SKD)
13. Franc Rihar, roj. 11. 6. 1936, Polhov Gradec 1 c, Polhov Gradec (SKD)
14. Vinko Gognjavec, roj. 2. 4. 1938, Dobrova 26, Dobrova (DeSUS)
15. Marko Zdešar, roj. 28. 7. 1942, Brezje 32, Dobrova (ZL)
16. Janez Kovač, roj. 6. 7. 1939, Srednja vas 25, Polhov Gradec (Lista za Polhov Gradec in Črni vrh)
17. Franc Setnikar, roj. 29. 10. 1962, Bagna gora 15, Polhov Gradec (Lista za Polhov Gradec in Črni vrh)
18. Matjaž Dolinar, roj. 19. 10. 1969, Gabrje 50, Dobrova (Dobrovska kulturna lista)

KRAJEVNA SKUPNOST HORJUL

Prednost komunalni

Krajevna skupnost Horjul je v bivši viški občini veljala za eno najboljše, saj obsega kar dve fari in 12 vasi s skupno 3100 prebivalci in več kot 900 gospodinjstvi. Posamezna naselja pa so oddaljena tudi do 20 kilometrov od središča krajevne skupnosti. Kako prostrana je KS Horjul, pričajo že podatki: na njenem območju je kar 13 samostojnih vodovodov, 8 pokopališč in 2 telefonski centrali (ena je v Horjulu, druga pa v Šentjoštu). Telefonija nasploh je zadnje čase tod v središču pozornosti, saj je bila dolga leta le pobožna želja krajanov: V zadnji četrtini lanskega leta pa so novi naročniki le dobili prve telefonske priključke, tako da se je do konca februarja število priključkov povečalo že na skoraj 1000. Naročniki v še zadnji vasi, na Korenem, pa bodo telefon dobili marca. Celotno naložbo cenijo na 250 milijonov tolarjev (gradnja telefonskega omrežja je zajela tudi del KS Podlipa). Kot ugotavljajo na Krajevni skupnosti Horjul, naj bi razširitev telefonskega omrežja še pospešila razvoj kraja, predvsem podjetništva, ki je moral doslej

shajati brez telefona (v krajevni skupnosti je poleg 5 družbenih podjetij, še več kot 60 zasebnih podjetnikov).

Hkrati s telefonom je KS Horjul dobila tudi svoj kabelski TV sistem, in je za zdaj pokriva sedem naselij, in je z njim povezanih že več kot 400 naročnikov. Sistem (napeljan je po zemlji, tako kot telefon) so v celoti financirali naročniki sami, delovati pa je začel februarja letos.

Novi vodni viri in novi kilometri asfalta

Horjulci že leta pijejo oporečno vodo, zdaj pa se jim obeta, da bodo končno le dobili zdravo. V gornjem delu Horjula (Žagarjev gornjem grabnu) so namreč odkrili nove vire kemično in biološko neoporečne vode, ki naj bi zadoščala za vse porabnike v Horjulu, poleg pa še za obe krajevni tovarni, Iskro in Rašico, osnovno šolo in otroški vrtec. Načrti za aktiviranje nove vodne vrtnice so že v izdelavi in krajanje upajo, da bodo lahko začeli novo vodo že kmalu uporabljati.

Pravi »boom« pa je KS uspel lani pri posodabljanju cest. Skupno so uspeli asfaltirati kar 12 kilometrov cest, kar je daleč največ v zadnjih letih. Že lani poleti so dobile asfalt ceste na Koreni, na Planini v Butajnovi, cesti v Zagorico in v Graben (nad Vrzdencem) ter 800 metrov dolg cestni odsek od Zaklanca proti Dvoru. Jeseni pa bodo asfaltirali še ceste Šentjošt-Smrečje in Vrzdenc-Zažar, če posejeb ne omenjamo asfalta na vaških cestah v vaseh Lesno Brdo, Podolnica, Zaklanec, Vrzdenc in Šentjošt. V večji meri pa so končana že tudi zemeljska dela na 2 kilometra dolgem odseku na cesti iz Horjula proti Koreni in na republiški cesti Vrzdenc-Suhi dol (skozi Kurjo vas). Načrtujejo, da bo ta cesta dobila asfalt že letos. Pri obnovi cest so izdatno pomagali tudi sami krajanje (tako z delom kot z denarjem), za asfaltiranje pomembnejših cest pa je v večji del sredstev prispeval Mestni sekretariat za komunalno gospodarstvo, promet in zveze. Daniel Fortuna, ki je že peto leto na čelu KS Horjul, je torej lahko zadovoljen z opravljenim delom:

Daniel Fortuna

»Vaški odbori so znali organizirati delo, veliko pa so tudi sami naredili, kar je bila dobra podlaga, da je KS Horjul dobila toliko sredstev od Mestnega sekretariata za komunalno gospodarstvo za izgradnjo cest. Tudi pomen nove lokalne samouprave naj bi bil predvsem v tem, da bi se občina približala ljudem. Upam, da bo nova občina kar najbolj smoterna in učinkovita in da se bo še hitreje razvijala. To velja seveda tudi za kulturo tu pri nas, še zlasti za Horjul in Šentjošt, ki sta glede tega najbolj razvita. Nova občina pa bo morala poskrbeti tudi za tekoče informiranje krajanov, saj Naše komune, ki nas je doslej obveščala, ni več.«

Branko Vrhovec

Polhov Gradec

V KS POLHOV GRADEC

Turizem odpira nove možnosti

Za pisatelja Ivana Cankarja je bil Polhov Gradec nič manj kot najlepša slovenska vas. Obdan s slikovitim sv. Lovrencem, kjer spomladi poganjajo znamenite cvetlice — blagajane, mogočno skalnato Grmado in dominantnim Starim gradom (Kalvarijo), Polhov Gradec, ali pa vsaj njegovo staro jedro, daje videz nekakšnega dolomitskega Karmela, ki bi se po svoji idiličnosti mirno lahko primerjal z najslikovitějšími tirolskimi ali piemontskimi vasmimi. Poleg obnovljene polhograjske graščine in gloriote na Starem gradu, kjer imajo krajevni muzej, kraju daje poseben pečat tudi znamenita Pratkarjeva gostilna, kjer se izletniki lahko okrepčajo, ko se vračajo s pograjskih vršacev in brezpotij.

Turizem nasploh ponuja Pograjcem neizčrpane možnosti. Toda nova lokalna samouprava je marsikaj postavila na glavo, tako da si vsaj v naslednjih letih še ne morejo nadejati ravno hitrega napredka.

«Pri nas in nasploh v naši občini je zdaj marsikaj zastalo, od projekta CRPOV do razvoja turizma, saj bodo vsi programi odvisni zgolj od občinskega proračuna,« nam je povedal Pavel Jankovec, predsednik krajevnega odbora, ki je prevzel pristojnosti nekdanje krajevnne skupnosti. «Februarja smo imeli na celotnem področju

11 vaških skupnosti zbere krajanov, na katerih smo ljudem predstavili organiziranost v novi lokalni samoupravi in tekočo komunalno problematiko. Ugotovili smo, da bi bil dvajsetletni občinski proračun (delež, ki pripada KS Polhov Gradec) premajhen za pokritje vseh naših potreb. Do zdaj, ko smo bili meščani Ljubljane, se je marsikateri komunalni program hitreje uresničil, kot se bo poslej, ko smo prepuščeni zgolj občinskemu proračunu. Ali povedano malo drugače: mesto bo v zlatu, podeželje pa v blatu.»

Med prednostnimi nalogami krajevnega odbora Polhov Gradec je vsekakor izgradnja vodovodov na Prapročah in v delu Setnika. Primarni vodi so že položeni, za dokončanje omrežja pa bodo potrebovali še kakih 40 milijonov tolarjev. Kot pravi Pavel Jankovec, pa potekajo tudi aktivnosti v zvezi z asfaltiranjem in posodobitvijo krajevnih in zdajšnjih občinskih cest (na območju KS Polhov Gradec je še prek 70 kilometrov makadamskih cest!). V ospredju je vsekakor posodobitev cest skozi Proseco (le-ta bo dobra povezava s Horjulsko dolino in Barjem), ceste L 4801 (Polhov Gradec—Zalog—Črni vrh—Pasja ravan) in cest na območju Babne gore in Dolenje vasi ter ceste Briše—Praproče.

Pavel Jankovec

Kako bodo vse to, pa tudi še marsikaj drugega, Pograjci dosegli ob skromnem občinskem proračunu (240 milijonov tolarjev), ni jasno. Zato tudi predsednik krajevnega odbora pravi brez ovinkov:

«Pričakoval sem, da bo z novo lokalno samoupravo ukinjeno klečeplazništvo pred visokimi političnimi funkcionarji. Žal se to ni zgodilo. Iztočnica za takšno razmišljanje mi je nenazadnje tudi občinski proračun, saj je zdaj jasno, da bo vsaj kakih 30 odstotkov proračuna porabljenih za zagotovitev minimalnega standarda šoloobveznih otrok: za prevoze in pa tolpe ter razsvetljene učilnice.»

V KS ČRNI VRH

Suše grenijo življenje hribovcem

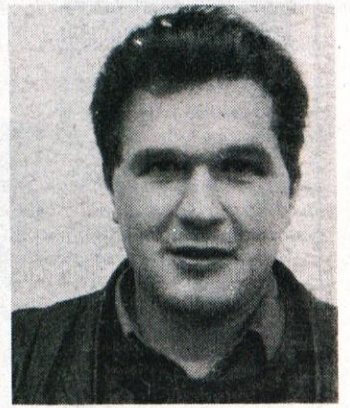
»Zaljubljen sem v ta slovenski koticček. Pa ne samo takrat, kadar prvi sijaj sonca odklene to zemljo molka noči. Ali pa ko hoče s svojo vzvišeno lego razsvetliti vse teme v globelih in grapah, ampak tudi tedaj, ko meglé zatemne obzorja in se dozdeva, da je za njimi konec sveta. Ali ko debele gmote snega priklanjajo veje dreves in so ljudje v svojih domovih tako samozadostno razpoloženi. Po lepoti tej zemlji ne manjka nič. Bog je, kot pravimo, odpri svojo malho tod na široko, seveda pa je tudi, kar je zanj značilno, zahteval za to lepoto in darove še kako drago plačilo, ki ga je domačin dolžan izplačevati v potu svojega obraza, da se preživi...«

Tako je črnovrška brezpotja in ljudi v svoji knjigi Črni vrh nad Polhovim Gradcem opisal Marjan Slabe, kronist Polhograjskih dolomitov.

Vse do nove lokalne samouprave je KS Črni vrh (le-ta premore nekaj več kot 500 prebivalcev) sodila v viško občino, zdaj pa so jo vključili v občino Dobrova—Horjul—Polhov Gradec. Zvečine hriboviti KS, ki obsega kar 2140 hektarjev (katastrske občine pa je 2277), ne manjka soobseg in domačija na Polhograjski gori,« piše Marjan Slabe.

Vodovod Srednji vrh—Rovt je v prvem načrtu

Sušna obdobja v zadnjih nekaj letih so dodobra zagrenila življenje marsikateremu Črnovrščanu, še zlasti na Srednjem vrhu in v Rovtu, kamor je bilo treba najpogosteje dovažati vodo (iz Potrebujesevega grabna). Pri akcijah so

Sandi Končan

pomagali tudi črnovrški gasilci. Seveda pa je dovažanje vode zaradi nenehnih suš le začasna rešitev. Zato so na KS Črni vrh sklenili, da je za Srednji vrh in Rovt nujno potrebno zgraditi vodovod. Sami krajanj-porabniki so prispevali za idejni projekt, s pomočjo KS pa je poskrbljeno tudi za potrebne projekte in dovoljenja. Gradnja vodovoda je stekla že lani jeseni, tako da bo vodovod, kot vse kaže, dograjen do maja, kot so se tudi dogovorili z izvajalcem del. Celotno naložbo cenijo na 80 milijonov tolarjev, pri čemer so nekaj sredstev prispevali tudi krajanj sami (sodelovali pa so tudi pri manj zahtevnih delih).

«Vodovod Srednji vrh—Rovt sedov: na jugu meji s KS Horjul, na zahodu s KS Lučine, na severu z Logom in Zmencem, na vzhodu pa s KS Polhov Gradec.

«Pod okriljem KS Črni vrh je nemajhno število osamljenih in nemalokrat med seboj kar precej oddaljenih kmečkih posestev in hiš, včasih pa tudi v skupinah, ki spadajo pod naselja Črni vrh, Srednji vrh, Rovt in Smolnik. Tudi del Zaloga v dolini, ki izstopa z moderniziranim kmetijskim kompleksom, je vstet v črnovrški in izgradnja ceste L 4801 (Polhov Gradec—Zalog—Črni vrh—Pasja ravan) sta bili poglavitni nalogi, ki so si ju zadali (novoizvoljeni) člani sveta KS Črni vrh po volitvah leta 1990,« poudarja pomen pridobitve predsednik sveta KS Črni vrh Sandi Končan.

Cesto od Polhovega Gradca do Črnege vrha so že asfaltirali približno do polovice, v dveh letih naj bi jo asfaltirali v celoti, nato pa jo z asfaltem povežajo še s sosednjo Pasjo ravnijo (2 km) vse do meje z novo občino Gorenja vas—Poljane.

«Poljanci so na svoji strani cesto že uredili (do kak kilometer pod vrhom Pasje ravni), za ureditev zadnjega kilometra ceste, ki sodi na našo stran, pa je naša KS že podpisala pogodbo in bodo zemeljska dela stekla, kakor hitro bo dopuščalo vreme. Potreben denar bo prispevala naša KS in krajanj sami. S tem projektom bo Črni vrh napolnil dobilo sodobno cestno povezavo s Poljansko dolino,« nam je povedal Sandi Končan in dodal, da so razen tega stekla tudi že zemeljska dela na cesti skozi Potrebujesev graben in da urejajo ceste do farne cerkve na Črnem vrhu in proti Smolniku ter cesto Ogrinc—Pasja ravan.

Veliko pozornosti pa na Črnem vrhu zadnje čase namenjajo tudi telefoniji. Glede na projekt naj bi telefon zajel vsa gospodinjstva, tako da se bo lahko vsakdo odločil za priklop. Sandi Končan je o tem dejal:

«Črnovrščanom bi rad povedal, da smo imeli februarja tehnični prevzem nove telefonske centrale in da bodo zmogljivosti zdaj dovolj velike, za vse, ki si želijo telefon. Načrtujemo, da bomo z deli začeli že letos.»

Od nove lokalne samouprave pa si predsednik črnovrške KS ne obeta bogve kaj:

«Nismo stremeli za tem, da bi postali samostojna občina, pa čeprav so nas nekateri opozarjali, da smo nekoč to že bili. Nekdaj smo imeli dobre župane, ki so jim zaupali celo prebivalci sosednje občine Polhov Gradec. Tudi zdaj se počutimo dovolj močne in če bo država še naprej dopuščala drobitev lokalnih skupnosti, se bomo nazadnje še mi odločili za samostojno občino.»

Branko Vrhovec

Dobrova

Izhodišče za medvoško stran

Cesta Žerovnikov graben—Osredek—Medvode pa bo, potem ko bo dobila asfalt, dobro izhodišče za na medvoško stran. Na asfalt čaka tudi cesta Stranska vas—Bokalci. Rekonstrukcija vseh teh cest je stekla že pred leti in upajo, da bo čimprej gotova. Na cesti Dobrova—Brezje—Horjul bodo nadaljevali z obnovitvenimi deli, podobno pa tudi na odseku republiške ceste od Gabrja proti Polhovemu Gradcu. Skozi strnjeni del naselja Dobrova in Šujica bodo položili pločnike za pešce, potrebno pa bo urediti tudi samo središče Dobrove, saj je kraj zdaj postal središče občine. »Treba je omogočiti vsem ob-

čanom nove občine primeren občinski center z vsemi servisnimi dejavnostmi in uslugami, zavoljo katerih so morali poprej v Ljubljano,« pravi Janez Oven.

Pouk na osnovni šoli na Dobrovi je doslej potekal kar v dveh stavbah. Zdjaj pa se mu končno obeta, da bo le potekal na enem samem mestu: šoli bodo namreč dozidali prizidek, staro šolo v vasi pa prodali in iztržek izkoristili za gradnjo prizidka.

Povejmo še, da na Dobrovi že vrsto let deluje tudi Kulturno-umetniško društvo, ki povezuje tri ustvarjalne skupine: moški pevski zbor, mešani zbor in folklorno skupino. Več kot tega pa si Dobrovčani ne morejo privoščiti, saj je Ljubljana s svojo bogato kulturno ponudbo le preblizu. Pogovore v KS opravil: Branko Vrhovec

V KS DOBROVA

Občinsko središče potrebuje marsikaj

Janez Oven

«Naš kraj je odlično izhodišče za katerokoli smer: od tod je moč priti tako v Polhov Gradec, kakor v Horjul, Šentvid, na Brezovico, ali pa naravnost v Ljubljano. Prav zato je Dobrova tudi tako razdrobljena in razvlečena, saj sega praktično vse od bližnjih Razorij pa gori do Skodlarja,« je pred leti predstavljaj Dobrovo pri Ljubljani tedanji predsednik sveta KS Franc Maček. Celotna krajevna skupnost Dobrova je še precej večja, saj je od enega konca do drugega, kot pravijo, kar 14 kilometrov. Po številu prebivalcev pa KS Dobrova velja sploh za največjo v novi občini, prav tako pa,

kot pravijo, tudi po dohodku na prebivalca in po številu aktivnih krajanov. KS, v kateri je kar 12 vaških skupnosti, premore tudi kar okoli 170 obrtnikov in podjetnikov, 1 gostilno, 3 gostinske lokale, 2 kmetiji odprtih vrat in kar 4 gasilska društva. Celotno KS prepreda kakih 40 kilometrov (krajevnih) cest, od katerih je kakih 70 odstotkov že asfaltiranih. 6 kilometrov cest pa je tranzitnega značaja. Farna cerkev Matere božje ima še štiri podružnice, obnovljeno in razširjeno pokopališče z novo vežico, ki obdaja farno

cerkev, pa velja za najlepše v novi, najbrž pa tudi v stari občini.

Brez telefona ni napredka

V KS Dobrova je še kar nekaj vasi in zaselkov, ki še nimajo telefona. To jim onemogoča normalni gospodarski razvoj, pravi predsednik skupščine KS Janez Oven, zato si želijo, da bi izgradnja telefonije stekla še letos, kot je bilo predvideno. Potrebujejo kar okoli 750 novih priključkov.

Kakih 80 odstotkov gospodinjstev na območju KS je preskrbljenih z vodo iz vodovodnih omrežij, v gradnji pa je še vodovod v vasi Brezje. Tam bo treba urediti še zajetja in zgraditi vodohrame. Vse vodovode v KS so doslej gradili z lastnimi sredstvi, pa tudi osrednji krajevni vodovod na Dobrovi se vzdržuje z lastnim denarjem (vodarino).

Dobre ceste so za Dobrovo ključnega pomena, saj v kraju, kot rečeno, poteka vozlišče poti za vsa sosednja območja. Cesta Stranska vas—Podutik naj bi bila za obe dolini, horjulsko in polhograjsko, dober izhod na Štajersko in Gorenjsko (potem, ko so jim v Kozarjah onemogočili izvoz na obvoznico), zato jo bo treba nujno asfaltirati. Dela na cesti so stekla že jeseni in upajo, da jih bo vodstvo nove občine letos nadaljevalo.

Asfalt kmalu tudi na Babni gori

Novembra lani so na Babni gori pri Polhovem Gradcu in v delu bližnje Dolenje vasi začeli z zemeljskimi deli pri obnovi tamkajšnjih cest, ki naj bi jih to pomlad še asfaltirali. Nekaj potrebnih sredstev (5 milijonov tolarjev) so zbrali krajanj sami, potrebovali pa bi, kot pravijo, še kakih 20 milijonov tolarjev. Skupno bodo obnovili štiri kilometre krajevnih cest, ki bodo tudi za meter širše od zdajšnjih. B. V.

RAZSTAVA LIKOVNIH DEL KRIŠTOFA ZUPETA

Podobe Slovencev

Slikar Kristof Zupet iz Horjula ostaja zvest ne le svoji, zdaj že dobrodu razpoznavni likovni govornici, ampak tudi svojemu rodnemu kraju. V prostorih horjulske osnovne šole (tu ima slikar tudi svojo stalno galerijo) je Kristof ob letošnjem kulturnem prazniku že vsaj petintrideseto leto zapored razstavil svoja likovna dela — opus zadnjega leta dni.

Med razstavljenimi deli so tudi to pot seveda prednjačili portreti, kjer je Kristof še najmočnejši. Podobe znanih in manj znanih Slovencev, ujete v debele nanose barv in divje, zdaj že lahko rečemo, krištofske linije, ki naj bi le še poudarjale izrazno moč portretov. Tako sta bila skupaj predstavljena oba književnika Zlobca, oče Ciril in sin Jaša, pa — nepogrešljivo — Kristofov brat Janez in nenazadnje tudi slikar sam, to pot tudi v »kombinirani« različici: nekje za umetnikom, z ogljem izrisanim avtoportretom, je namreč utripala razpoznavna silhueta dramatika in slikarjevega življenjskega prijatelja Ivana Mraka... Zgolj fragmentarna, hote nedokončana, je tudi večina drugih Kristofovih portretov, »dokončana«, se zdi, je le podoba italijanskega slikarja, najpomembnejšega Giottovega predhodnika Cimabue, ki pa jo je slikar, kot je dejal, naslikal po starih likovnih predlogah.

Čisto nov sklop razstave so bile fotografske, v detajlih nanezane reprodukcije Kristofove poslikave kapelice v Ravenskem pilu pri Štjaku in freski — prav tako s svetopisemskimi motivi — na domačiji Žakljevih v Šentjoštu.

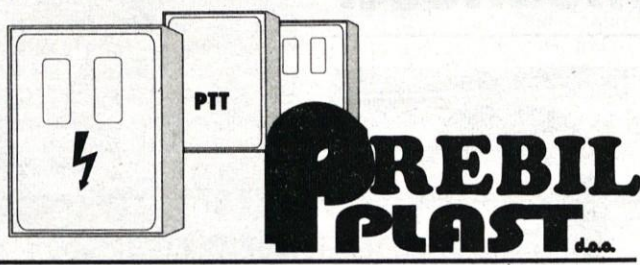
Med krajinami, teh je bilo na tej razstavi tako kot tihožitij, ženskih aktov in anatomskih študij, le za vzorec, velja posebej omeniti Trnovsko cerkev. Ta se nam je to pot odprla izza zelenja trnovskega drevja, z zornega kota, ki ga običajno oko mimoidočega ni vajeno. Ali kot je o tem delu dejal slikar sam: »Tej sliki sem se posvetil, kot da bi mi bila edina. Vleče me gotika, saj je bila navsezadnje eno najpopolnejših umetniških izrazil v krščanskem času. Velike osebnosti pa, kot je znano, živijo v vseh časih.«

Branko Vrhovec

vargalant® d.o.o. HORJUL

PROIZVODNJA AVTO DELOV
HORJUL 227
TELEFON, TELEFAX: (386) 061-749-227

NUDIMO VAM PROIZVODNJO:
— avtomobilskih delov (končnikov, zglobov)
— obdelava na CNC strožnicah
— vroče kovanje
— hladno preoblikovanje kovin

PROIZVODNO IN TRGOVSKO PODJETJE
HORJUL 261, 61354 HORJUL
Tel.: delavnica 061 749-011, stanovanje 061 749-660
Fax: 061 749-556 Mobilni: 0609 611-128, 0609 618-298

PROIZVODNJA IN PRODAJA
izdelkov iz plastike:
elektro in PTT omarice

Delovni čas:
vsak dan od 7. do 18. ure
sobota od 7. ure do 12. ure

MIZARSTVO
Peter Kavčič
Šentjošt 18, Horjul
telefon 061/740-147, 740-181

IZDELAVA PO NAROČILU:

— masivno pohištvo
— stavbno pohištvo
— cerkvena oprema (klopi...)
Izdelujemo tudi razne balkonske ograje in razne stopnice.

Delovni čas:
vsak dan od 7. do 19. ure
razen nedelje

BRUNARICA
»GRIČ«
Košir-Malovrh, Šentjošt 22
telefon 740 128

odprto imamo od 16. do 22. ure
sobota, nedelja: od 10. do 22. ure

Priporočamo vam pizze, domače klobase in narezke ter golaž iz divjačine.

Možnost rezervacije za zaključene družbe do 35 oseb.

SEDEM VPRAŠANJ IN SEDEM ODGOVOROV DRAGA STANOVNIKA, ŽUPANA NA BREZOVICI PRI LJUBLJANI

Težave bomo reševali tam, kjer nastajajo

Župana velike občine Brezovica pri Ljubljani Draga Stanovnika, ki je med najmlajšimi slovenskimi župani, smo našli na dosedanjem sedežu KS Brezovica, kjer so mu dali začasno občinsko pisarno. Hiška je tik ob cesti pri precej večjem brezovškem gasilskem domu, do župana se pride po strmih stopnicah. Že pri vhodnih vratih na nabiralniku je napis Občina Brezovica, na vratih pa je prvi od kažipotov k občinski pisarni. Da se ga najti. Soba je postrežna, v njej pa je županova miza in na vsaki strani stol. Obiskali smo ga med njegovimi uradnimi urami, ki si jih je naložil vsako sredo popoldne od petih do šestih in ker je bližnji sosed tako vrhniške kot borovniške občine. Pogovor bo bolj za spoznavanje, da se ve, kako se župani na novo ustanovljenih občin znajdejo v prvih mesecih županovanja.

Koliko je prebivalcev vaše občine in koliko je vaše- ga ozemlja. To sprašujemo, da bomo imeli nekaj predstave. Delo po dosedanjih krajevnih skupnostih iz vaše občine je bilo lepo vpeljano že doslej, prav gotovo bo to vplivalo tudi na način vašega županovanja? Ali pa so nemara s tem že kakšni problemi?

»Občina Brezovica obsega področje Brezovice, od Gorjanca do Krma, objame KS Rakitno in se spet vrne na mejo med Dragomerjem in Brezovico. Imamo unikatno barje z nekaj osamelci in jezerom, reko Ljubljano. Tretjino občine, ki meri v celoti 9 kvadratnih kilometrov, pa prekrivajo krinski gozdovi, ki nas ob svojih skrivnostih pripeljejo do rakitniške planote z jezerom in blagodejnim podnebjem. Na tem biseru Slovenije nas prebiva v približno 2500 hišah, ki tvorijo 16 naselij, nekaj čez 8300. Seveda smo podatke že podrobneje analizirali, kar pa je pomembnejše za strategijo razvoja otroškega varstva, šolstva in osnovnega varstva. V zvezi z organiziranostjo občine izhajam iz dejstva, da bo občina močna le takrat, ko bodo močni - samozavestni - samostojni, tudi vsi njeni deli. Kot zanimivost naj povem, da na območju sedanje občine deluje podružnica SLS Krim Barje, ki je nadomeščala praznino med KS in preveliko občino Vič že v preteklih letih.

Sicer pa izvajam že peto leto tudi lasten projekt oživljanja družabnosti med ljudmi. Prvo leto je bilo posvečeno družini, drugo sosesčini, tretje kraju, četrto župniji in letošnje novi občini. Tako torej ostajajo vse KS. Poudarjam pa tudi vse skupnosti pod njimi in nad njimi! Kvaliteta bivanja v vsaki skupnosti pa je odvisna od sodelovanja njenih članov. Na ta način se tudi problemi ne kopijo, saj se mnogi rešujejo na kraju nastanka.«

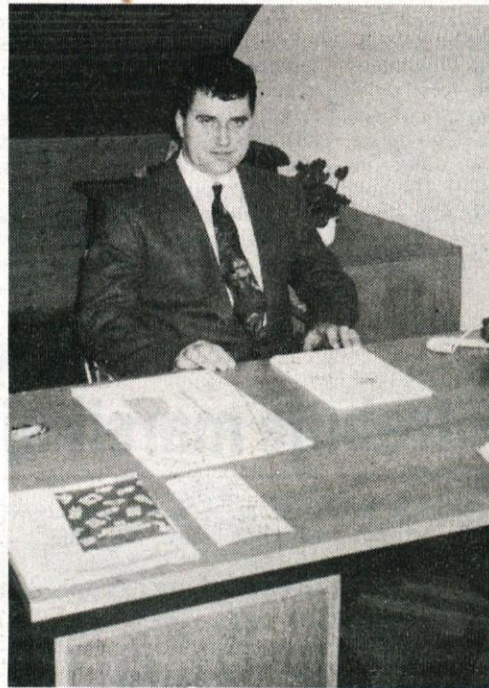
Imate industrijo, imate obrtnike in podjetnike, imate tudi veliko kmečkega prebivalstva. Okoliški kraji so bili vselej nekakšno naravno preskrbno zaledje slovenske prestolnice. Zdaj je ljubljanski župan razen zelo zaščitenih medvedov, ki jim je tudi vladal, izgubil veliko precej manj zaščitenih kmetov. Kmetje so torej postali občani nove občine. Imate vtis, da so občina na eni strani in kmetje na drugi strani zaradi tega kaj na boljšem? Ali pa je dejstvo, da je želodec odrezan od vmena, za kmete pri vas slabše?

»Občina je na boljšem v toliko, da bo delež, namenjen našim krajem, zagotovo prišel k nam, kar za staro občino ne moremo trditi, saj je bila prevelika in nepregledna.

Kar se tiče preskrbe prebivalstva pa župani novonastalih občin ljubljanskega območja nastopamo skupaj in skupaj z ministrstvom za kmetijstvo zahtevamo enake pogoje za vse kmete omenjenega območja, saj so za preskrbo enako pomembni. Torej zagovarjamo enak ključ realizacije programa preskrbe glavnega mesta, kot je bil pri izdelavi tega programa.

Seveda so neizkoriščene možnosti samooskrbe in medsebojne neposredne ponudbe domačih pridelkov in izdelkov tako v okviru naše občine kot tudi med sosednjimi občinami. Naša občina je usmerjena v Ljubljano, kjer se dvakrat odcepilamo.

Veliko imate tudi priseljencev, ki so si v vaši občini postavili hiše in tako precej spremenili strukturo prebivalstva, se pravi, da imate tudi nekaj spalnih naselij. Imate občutek, da bo občina lahko stregla tudi željam zahtevnejših ljudi, ki začno hitro godrnjati, če ni vse tako, kot bi si želeli. Imate pa tudi vasi, kjer dajejo osnovni ton življenju vikendaši, ljudje iz mest, ki na vasi še zmeraj pričakujejo mir in nekakšno idiliko,

Brezovski župan Drago Stanovnik

kakršne po naših vaseh ni več najti?

»Dosedanje delo rojeva sadove tudi na tem področju. Priseljenci so za kraj mrtvi, dokler se v njem ne aktivirajo. Prvi korak morajo storiti domačini in jih vabiti k sodelovanju z vsakovrstnimi povabili.

Vsi se nikoli ne odzovejo, ne domačini in ne priseljenci. Tisti pa, ki se, delajo čudeže na tem področju. Priseljenci so torej nenadomestljiv kapital.

Glede vikendov pripravljamo skupen red za vse nekdanje ljubljanske občine, kar bi izenačilo tudi vse vikendaše.

Mir in idilika sta odvisna od kulture sožitja ljudi. Tudi to področje že nekaj let obdelujem v rubriki Sprava ljubezen sožitje na zadnji strani Slovenskih brazd.«

Kaj od vas ljudje zdaj pričakujejo. Nekaj odziva na začetke delovanja nove občinske uprave ali samouprave, kakor hočete, verjetno že imate, čeprav je vse bolj v zraku. Ni ne statutov in ne proračunov, da bi lahko začeli delati, kot je bilo obljubljeno pred volitvami. Kako premagujete prehodno obdobje, ko niste več občina Ljubljana, občina Brezovica pa pravzaprav tudi še niste. Kako se znajdete med številnimi papirji, s katerimi vas pitajo z vlade in vam pravzaprav vsiljujejo način lokalne samouprave, in interesi ljudi in ne nazadnje strank v občini? Sprašujem o prvih vtisih.

»Za župana so me postavili ljudje zaradi mojih dosedanjih aktivnosti. Kot župan odgovarjam za občino. To pomeni, da moram občino organizirati tako, da bomo skupaj varovali vse ljudi, imovino in okolje pred nadaljnjim razkrojem. Torej bomo skupaj oživljali zapostavljene vrednote. Ljudje se zavedajo, da jim ne morem pomagati, če se med seboj tožarijo in nosijo denar na sodišče, namesto da bi kupovali cevi za vodovod, kabel za javno razsvetljavo ali tlakovce za svojo ulico, če v primerem času ne bo sredstev za celovito komunalno ureditev. Ljudje pričakujejo, da skupaj s starši ugotovimo, da so otroci naši in ne ministri (Gabrovi) in da naj šola izvršuje svoje poslanstvo, ki je v vzgoji zdravih osebnosti, sposobnih samostojno in kulturno živeti in preživeti v rodnem kraju.

Današnji šolski program je preobremenjen, tako da ne nadgrajuje starševske vzgoje, pač pa ustvarja zaprogramirane osebe, odvisne od inštruktorjev in plehkih omam, ki znajo vse, samo živeti ne.

Seveda moji ljudje pričakujejo še marsikaj in vedno tega bo moč izpeljati, seveda sorazmerno s sodelovanjem njih samih.«

Znani ste bili, ko še niste bili župan, da ste zagnano v svojem kraju organizirali marsikaj takega, da se je o vas vedno na široko slišalo. Zdaj imate kulturnih, športnih in drugih skupin v svoji občini precej več. Ali mislite društva kako povezovali, njihovo delo usklajati, se pravi, boste poskušali, da bodo ta društva sestavila novo skupno dušo brezovške občine?

»Res smo se združevali najmanj enkrat mesečno in to na področju nekdanje brezovške občine. Sedaj se je to področje podvojilo in že sestavljamo imenik delujočih skupnosti. Pri tem seveda ne pozabljamo tudi ne na ključarje in ostale župnijske skupnosti. Porajajo se tudi občinske zveze za povezave v občini in med občinami.«

Vaša je bila tudi pobuda, da se povežete v skupno turistično zvezo. Kaj od nje pričakujete? Od turizma bodo nekatere občine gotovo imele več dobička kot od drugih dejavnosti. Zamisel gotovo sodi med tiste, ki presegajo dejavnost prostovoljnih olepševalnih društev in naj občini prinaša tudi dohodek.

»Tudi gostinsko - turistična zveza je med njimi, saj imamo veliko naravnih lepote, kulturnih zanimivosti in ljudi, obdarovane z najrazličnejšimi talenti. Vse to je kapital, ki bi ga bilo potrebno izkoristiti kot dodatni zaslužek za domačine. Obenem pa bi na ta način tudi ohranjali lepote potomcem.«

Ljudje pravijo, da je sosed prvi, ki ti v nesreči priiskoči na pomoč. Kaj pričakujete od sosednjih občin, ki vas obkrožajo? Tudi kakšne skupne načrte?

»Sosedsko pravilo velja za vse skupnosti. Pri nas ga gojimo od družinske navzgor. Sodelovanje med občinami na teh načelih pa je tudi upanje za ozdravitev domovine. To pa je tudi naša skupna dolžnost in seveda tudi odgovornost do naših potomcev.«

N.Č.

MLADI DOPISNIKI NAM PIŠEJO

Mladi in zvesti dopisniki iz Osnovne šole Log-Dragomer, oddelek Bevke, 2. c, so se rade volje postavili pred fotoaparata.

Grdomila

Grdomila se ni zmenila za Decembrovo svarilo. Odprla je vrečo in videla, da je v njej res črno zlato. Grdomila je bila tako vesela, da je takoj vzela črno zlato in si ga njevo veliko začudenje pa se je črno zlato v njeni roki spremenilo v prah. Grdomila se je spomnila na Decembrovo svarilo in zajokala. Le zakaj nisem poslušala Decembra? Nenadoma pa se je spremenila v lepo, pošteno ženo. Vse, kar je bilo v njeni hiši črno, se je spremenilo v razne lepe barve. Njena obleka se je spremenila v lepo rožnato obleko. Rekla si je: lepa sem, prijazna, kaj še hočem. To je pa boljše od črnega zlata.

Živelja je srečno do konca svojih dni.

Ana Dolinar, 2. c

Vaja

Kako bi pa ti pozimi potovala? Pozimi bi potovala z avtomobilom, ker je mraz. V avtu pa me ne bi zeblo. Potovala bi tudi z letalom, da bi lahko gledala hiše in ljudi z neba. Tudi z vlakom bi se peljala. Samo jaz pozimi skoraj nikoli ne potujem. Z avtobusom bi se tudi peljala, ker mi je všeč, da je v avtobusu veliko ljudi.

Ana Dolinar, 2. c

Sladoled

Sladoled raste na gori Sladovir. Tam je mraz. Sladoled prodajajo pingvini sladoledarji. Otroci prihajajo z ledovlakom, v katerem beli medvedki prodajajo sladoled. Ko pridejo na goro Sladovir, hitro tečejo do lokala Sladopir. Tam dobijo sladoled s petimi kepicami, kdor želi pa dobi deset kepic. Dečki se igrajo s sladožogom, deklice pa s sladočunčkami. Ko pride noč, otroci spijo v sladočunčkah. Saša Tomažin, 2. c

Narobe svet

Narobe svet je če, krava daje vino, če krokodil mijavka, če miš muka, če mravlja laja, če miš lovi mačka, če osel kokodaka, če pes kruli, če kokoš zneso kravo, če streha hodi, če konj kokodaka, če otroci čivkajo, če dimnik mijavka, če hrček peče palačinke in če lasje govorijo.

Nimamo nič

Nimamo mame, niti salame, nimamo prašiča, nimamo ptiča, nimamo krave niti podgane, nimamo trave, niti miši, da bi nagajale po hiši.

Prometna vzgoja

Bil je lep zimski dan. Tina in Petra sta odšli na drsališče. Za njima pa je na rolki pri-

spel tudi Gašper. Tina in Petra sta se začeli drsati, Gašper pa se je rolkal naprej. Prišel je še Primož. Skupaj so se začeli drsati. Potem pa je Petra padla. Gašper, Primož in Tina pa so se tako smejali, da so vsi popadali na tla. Naredili so tudi veliko osmico na ledu. Pa tudi

druge številke so pisali in se tako zabavali. Narisali so veliko muco, ki mijavka. Ko pa je bila ura 7, so vsi odšli z drsališča. To je bil lep dan, so si rekli, in veseli odšli domov.

Ana Dolinar, 2. c

Naš razred 2. c

Devetnajst nas je, da ne bo zamere, enajst deklic in osem junakov, ki v šolo hodimo in 2. c zasedamo. V šolo radi hodimo, da sem in tja tudi malo ponorimo, učiteljci ponagajamo in se podimo. No, zdaj pa vse lepo po vrsti, kakor so na roki prsti, če to zanima vas, naj povem vam jaz. Jan hiter je kot strela, ker energija odvečna ga nervira. Ana resna je za tri, vsaka njena naj drži. Gospodična mala je Polona, če kdaj vseh ji ni, vsak svoje dobi. Nekdo pa tiho ogovori, to Simona si gotovo ti. Nina res je prava, med poukom burna je razprava. Ko Tjaša nas grdo pogleda, že vemo, da nastala bo velika zmeda. Če vsi bili bi kot Bina, vladal bi v šoli mir in disciplina. Matic je postaven, velik in močan, a tudi malo je pregan. Nežen in miren je Matej, najbolj ga veseli, če nagajiva družba pri miru ga pusti. Tudi Rok Lavrinc ne pusti, da živčki njegovi trpeli bi. Saša pametna je za dva, a vendar tudi kdaj s sošolko klepetata. Rad Rok Zalaznik nas pozabava, a da nič ne zamudimo, zabavamo se tudi mi. Izziv, ki Jure ga ponudi, včasih koga razhudi. Andreja radi fantje razvezimo, a potem najbolj je, da hitro vsi zbežimo. Monika pridna je za tri, a tudi kdaj se lovi. Petro trebuh rad boli, vendar zdravnika se boji. Špela Frančič riše tako, da jo vsi občudujemo. Špela Jereb močna je za dva, zelo rada se igra. Jaz sem Peter, pišem pesmi in po razredu norim kot veter. Zaželimo sreče in zdravja si, vam, staršem in učiteljci drugi enako zdaj, želim, skrbi in brig od nas, naj ne bo vas strah.

Napisal: Peter Veselinovič, OŠ Log-Dragomer, Oddelek Bevke, 2. c

ANKETA O TEM, KAJ JE KULTURA Elektrika, nakar še Zdravljica!

Med mlajšimi šolarji v Borovnici smo izvedli manjšo anketo. Povprašali smo jih, kaj je to kultura?
Za nekega prvošolčka je kultura elektrika. No ja, z malce domišljije pa morda res. Vendar pa so se vsi prvošolčki strinjali, da je kultura, če si priden, se učiš, da ne kradeš, ne govoriš grdi besed, da pozdravljaš, dodali pa so celo, da je kultura, če si pameten. Za prvošolčke so kulturni tisti, ki se učijo, potem pa se grejo še malo igrati. Proslava je zanje takrat, ko ljudje dobro pijejo in jejo.
Pisateljci pa so tisti, ki pišejo pisma. Po mnenju prvošolčkov smo vsi pisateljci, torej kaj še čakate - na dan s svojimi deli.
Drugi razred - o, iz teh pa še bo nekaj. Kultura je lepo obnašanje, da si čist in zdrav. Kultura je, da čistimo okolje, da na cesti pazimo, da nas ne povozi avto in definitivno NI kulturno, če vpijemo na starejše ljudi.

In kaj delamo na kulturni dan?
Smo bolj prijazni in tisti dan sploh ne cmokamo pri jedi. Veliko so vedeli tudi o dr. Francetu Prešernu. Vsekakor niso pozabili, da so ga otroci klicali Doktor Fig, da pa je napisal pesem Ringa, ringa, raja, pa še jaz nisem vedela.
Ampak drugi razred ne ve samo veliko o kulturi, pesnikih ter pisateljcih, temveč so tudi sami zelo dobri pevci.
Kaj pa ve tretji razred o kulturi?
Kultura je v operi in gledališčih, je branje knjig, kultura je, da ne zganjamo afnarij, kot so pačenje in nagajivost poimenovali tretješolci. Nisem pa vedela, da je kultura tudi zobozdravnik in kadar je vse pospravljeno in čisto.
Na vprašanje, kdaj je slovenski kulturni praznik, so seveda vsi vedeli odgovoriti, neka deklica pa je dodala, da je to takrat, ko ima njen oči rojstni dan. Še dobro, da imamo ljudje rojstne dneve, si vsaj kaj zapomnimo. Tudi jaz sem si mamin rojstni dan zapomnila tako, ker vem, da ga ima na isti dan kot Prešeren. In, seveda, ker me tretjega decembra profesorica slovenščine vedno spomni na Prešernov rojstni dan, ne pozabim skočiti še po šopek za mamo.
No, pa smo že pri četrtošolcih. A, oni so pa že glavni in razredni stopnji. Vejo že za Prešernove nagrade, znajo pa povedati tudi Zdravljico. Da je to naša himna, so seveda vsi vedeli.
Naj povem, da se otroci niso nič pripravljali na anketo, ker tudi učiteljci niso vedele zanjo. Ob tej priložnosti bi se vsem zahvalila za njihovo potrpežljivost, še posebej pa gospe ravnateljci za dovoljenje za izvedbo ankete.

N.P.

RAZISKOVALNA NALOGA NA BOROVNIŠKI OSNOVNI ŠOLI DR. IVANA KOROŠČA

Sožitje z medvedom je dobro

Obe novi občini Borovnica in Vrhnika z delom svojega ozemlja ležita v za Srednjo Evropo nepredstavljivo velikem neprekinjenem gozdnem območju. To se razteza od Kočevskega roga preko Snežniških delov čez Logaško planoto preko Idrijskega do Trnovskega gozda. Vse to območje je relativno gosto naseljeno z domačini in še gosteje (za evropske normative) z gozdnimi prebivalci. Naši gozdovi so trenutno edini naravni bazen v Srednji Evropi, kjer še gospodarji rjavi medved (Ursus arctos L.). Gosta populacija rjavega medveda povzroča sorazmerno neverjetno malo neprijetnih srečanj z človekom. To dejstvo in pa bližina avtoceste, ki neusmiljeno seka prehode medvedom, sta spodbudili nemške biologe, ki so skupaj z Avstrijci in Slovenci pripravili raziskovalni program pri Evropski skupnosti.

Celotna raziskava je vezana na slovensko ozemlje in prva postaja je bila Bistra. Tam so lansko leto ujeli tri medvede, ter jim natakneli ovrtnice, ki neprestano oddajajo radijske signale. Z zaznavanjem teh radijskih signalov lahko natančno določimo mesto, kjer se medved nahaja in tudi njegovo aktivnost. Taki metodi v znanosti rečemo telemetrija.

Za zasledovanje medveda pa je včasih potrebna cela noč. In eno takšno noč je preživel tudi osemnajst članov biološkega krožka osnovne šole dr. Ivana Korošča iz Borovnice. V odpravi sta bila poleg mene še biologa Alexis Zrimec in Maja Berden, kot soferji pa še hišnik in starši. Na Pokojišču se jim je pridružila še voditeljica celotnega projekta nemška biologinja Petra Kaczhinsky, ki je pripeljala celotno opremo za telemetrijo. Ze pred gostiščem smo ujeli signale dveh medvedov. Medved Miško se je oglašal iz okolice Logatca. Signal, ki ga oddaja medvedka Ančka pa je obetal, da se ji lahko še bolj približamo.

Odpravili smo se za Ančkinim signalom. V teh urah smo doživljali tisto razburjenje, ki je ponavadi privilegij raziskovalcev. Celotno delo na prvi pogled ni nič bolj razburljivo, kot vsaka vožnja z avtom. Vendar smo v avtomobilih neprestano poslušali radijski signal. Med tem smo napeto opazovali zemljevid ter poskušali ugotoviti, kje je medved in kaj dela. Vsak si je srčno želel videti medveda (kar se dogodi zelo redko), in vsak, čeprav tega ne bodo priznali, se je vsaj malce bal. Po dveh postajah, na katerih smo odmerili nadaljno smer potovanja, smo končno prispeli na točko, kjer je radijski sprejemnik kazal, da smo slabih 100 metrov od Ančke. Tukaj so nam malo zadržala srca. Podrobom ceste je z grmovjem zaraščena grapa. Na drugi strani grape pa kotiček, ki ga Petra in ostali, ki se z Ančko bolj ukvarjajo, že poznajo. Tam je namreč poleti Ančka preživljala medene mesece z medvedom Markom. Verjetno bo na tem koncu Ančka preživela zimo in kdo ve, mogoče bo imela tudi naraščaj. Predvsem iz obzira na bodoče mamice, smo se odločili, da se medvedu ne bomo bolj približali. Vsak pa ga je poskusil videti.

Petra nam je namreč posodila daljnogled, ki deluje na osnovi infrardečih žarkov in omogoča nočno gledanje. Vendar je bila goščava pretrd oreh. Kljub temu, da nihče ni videl medveda, smo se zmagoslavno vrnili na bazo na Pokojišču, saj smo zelo natančno določili, kje se medved nahaja. Ta podatek je zapisan tudi v uradnem poročilu raziskovalnega projekta.

Na Pokojišču smo zasedli bazo, to so sobe nad gostiščem. Zakurili smo v peči in si pripravili vsak svoje ležišče. Celo pot sva potek telemetrije razlagala ali prevajala učiteljca. Na Pokojišču pa je na oder stopila Petra, voditeljcem se je zdelo nujno ne samo, da razložijo, kako raziskovalci zasledujejo medvede, ampak predvsem, zakaj zasledujejo medveda in zakaj prav v naših gozdovih. Petra je govorila v angleščini, otrokom je razložila,

da v Nemčiji ne poznajo medvedov. Zadnjega so ustrelili že leta 1850.

Danes si želijo naseliti medveda nazaj. Pri tem pa se srečujejo z vrsto problemov. Prva vrsta problemov je zagotoviti prostor, v katerem se bodo medvedji svobodno gibali. Druga vrsta problemov pa so občutki, ki jih doživljajo ljudje ob medvedih. Eni se že ob sami besedi zgrozijo, saj je medved za njih grozljiva in nevarna zver. Medved je res zver, toda prav pri nas dokazujemo, da je možno živeti v dobrem sožitju z medvedom: Pri telemetrijskih meritvah v naših gozdovih so ugotovili, da nekateri medvedji prav radi opazujejo ljudi, da pa si ne želijo stika z njimi. Druga skupina ljudi pa medveda vidi kot plišastega medvedka, kot prijazno igračko. Prav tak pristop je lahko za medveda še kako nevaren, saj običajno ljudje s krmljenjem mladega medveda navadijo na bližino hiš in na to, da lahko pri teh hišah najde hrano. Ko se medved enkrat tega nauči, išče hrano pri vseh hišah in prej ko slej nastanejo problemi. Običajno morajo lovci prav takega medveda ustreliti.

Le redki so tisti, ki na medveda gledajo kot na nekaj povsem naravnega. Kot na bitje, ki živi z ljudmi na istem območju in se ljudem izogne, če le ima priliko. Seveda pa se morajo ljudje zavedati, da medved živi z njimi in mu morajo pustiti vsaj osnovne pogoje za življenje. Ti pogoji so v naših gozdovih zaenkrat še zadostni. Učenci so presenetljivo dobro sledili Petriini pripovedi v angleščini, po kateri se je razvila celo živahna debata, v kateri je Petra odgovorila na številna dobro zastavljena vprašanja in pojasnila marsikatero polnesnico o medvedih. Na primer, da je sedaj v Sloveniji toliko medvedov preprosto zato, ker so pribražali iz Bosne. Zato ni nobenega znanstvenega podatka.

Imamo pa celo obraten podatek. Jaka, ki je bil kot mlad medved označen pred dvema letoma v Bistri, je našel svoj rajon šele v Gorskem Kotarju, saj je celo ostalo slovensko področje naseljeno z našimi starimi medvedmi, ki mladiča nočejo kar tako spustiti do ozemlja. Noč smo nadaljevali z našim stalnim delom, na Pokojišču smo pripeljali tudi računalnik in pozno v noč smo obdelovali

podatke, ki jih beležimo pri našem vsakodnevnem raziskovalnem delu v šoli. Seveda pa smo si vzeli tudi čas za zabavo. Za izvedbo tega večera se moram zahvaliti družini Debevec s Pokojišča, ki nam je prijazno odstopila sobe. Enako zahvalo pa moram izreči vodstvu Osnovne šole dr. Ivana Korošča iz Borovnice za prevoz in podporo.

Na koncu moram povedati, da sem se tega večera kar malo bal, saj nisem vedel, ali so osnovnošolci sposobni preživeti takšno noč. Presenetili so nas in pokazali veliko samostojnosti. Poleg tega pa so aktivno sodelovali pri razlagi v tujem jeziku in pokazali veliko razumevanje tematike. Kot take jih je ocenila tudi Petra, ki trdi, da bo ta generacija sposobna razumeti potrebe živali, ki delijo pokrajino z ljudmi. To pa je tudi ena od temeljnih vrednot, zapisanih v deklaraciji o okolju v Riu, ki jo je podpisala tudi Slovenija. Zavedati se je bosta morali tudi obe novonastali občini. Tudi spomladi pripravljaj naš krožek podobno, a še zahtevnejšo akcijo.

mentor
Matjaž Ocepek

Večer s pevci in plesalci

Bilo je v petek zvečer, ko je nekdo pozvonil. Zašlišala sem moški glas in prepoznala soseda Viktorja. Prišel nas je povabit na koncert kot član pevske skupine LIKO. Sprva nisem hotela iti, ker sem se bala, da bo dolgočasno. Toda zaradi vljudnosti sem raje šla.

Ko sem prišla tja, sem bila presenečena, saj je bilo lepše, kot sem si predstavljala.

Šele tam sem spoznala, kako je moški pevski zbor zanimiv. Prepevali so razne vrstne pesmi, povezovalc pa je na vsake toliko časa pripovedoval o Sloveniji in njenih običajih. Tudi folklorna skupina mi je bila všeč. Ob njej sem spoznala razne ljudske običaje. Njihov ples se mi je zdel zanimiv in nenavaden.

Ker je bilo poskočno in nedolgočasno, mi je čas hitro minil. In ko je bilo konec, sem vsa navdušena zaploskala.

Nika Mohar, 6. d

NOVO!

**DRUŽINSKA
SAVNA**

na Vrhniki
Partizanski tabor 4
odprto:
od 18. do 22. ure
Informacije in
rezervacije po:
tel.: 753-337

SERVIS ŠKODA

RUMENIČ
DRENOV GRIČ 170, VRHNIKA, (061) 755-545
ZA VOZILA IZ PROGRAMA ŠKODA

Odprto: od 8. do 14. ure,
od 16. do 18. ure
sobota: od 8. do 12. ure

opravljamo:
- servisiranje
- druga popravila
- pripravo za tehnični pregled
- popravila zavor

SE PRIPOROČAMO!

PREJELI SMO

PREJELI SMO

Avtošola COM — TAR Vrhnika - zakaj?

Besede so naredile že veliko hudega, vendar si te manipulacije nad mano ne bom dovolila od nikogar. Govorice, ki so začele krožiti, ko sem zapustila COM — TAR, v vsem zanimam in jih štejem za osebno žalitev.

Kot veliko drugih sem se tudi jaz odločila za zamenjavo službe. Do tega imam vso pravico, kajti po spletu dogodkov sem ostala brez osnovnega delovnega sredstva — avtomobila. Podrobnosti ne bom razlagala. Dala sem torej odpoved in pričakovala razumevanje. Vsak pa skrbi zase. Tudi jaz imam otroke, ki naj bi jih pripeljala do samostojnega sluzenja kruha.

Za vsakega inštruktorja, ki pride k avtošoli, si povsod želijo, da pripelje s seboj čim več kandidatorov; Bog ne daj, pa da bi inštruktor odšel in »odpeljal« kandidata s seboj. Na tej »tapi« sem se zdaj

žal znašla tudi sama. Vsakemu kandidatu sem povedala, da grem v drugo avtošolo in da če želi oditi z menoj, lahko gre, če pa hoče ostati pri COM — TAR-ju, pa tudi prav. Kakor je pač bil zadovoljen z mojim poučevanjem.

Je ali ni res, tega ne bom raziskovala, pravijo pa, da kjer je dim, je tudi ogenj. Tako so do mene prišle govornice, da sploh ne bom več poučevala; da mi je bil ponujen avto pa da sem ga odklonila; celo to, da sem delala samomor. To pa je sodu izbilo dno.

Tako kot se je vse skupaj izkazalo, sem vesela, da sem odšla, pa ne v »levo« avtošolo. Naj se COM — TAR vpraša, za koga je morda ona »levo« avtošola.

In še to. Vsakdo ima pravico do proste izbire inštruktorja. Druge avtošole vrnejo denar za plačane, a ne prevožene ure in jim te pravice ne oporekajo.

Bivša inštruktorica AVTOŠOLE COM — TAR, zdajšnja inštruktorica AVTOŠOLE OMEGA — ALEKS LJUBLJANA

Irena Štefančič

Predlog gospoda Leskovca

Ponedeljek, 20. februarja, popoldne.

Popravi mi okensko roletno, jaz pa čistim okno.

Ustavi se g. Leskovec, ter takoj prične s predlogom, ki naj bi, po njegovem, ublažil, če že ravno ne odpravi nočni nemir. Pove mi zato, ker sem se na zadnjem sestanku staroestarjev tako zelo nad tem razburjala. Predlaga, naj si nabavim (kupim) težke brokatne ali morda žametne zavese, ki bi zadrževale zunanji hrup in bi tako lahko vsi mirno spali.

Torej, dragi prizadeti sosedje, gor in dol na Stari cesti, kaj menite na ta predlog največjega kršilca nočnega miru? Res, je rekel, so vsega krivi moji gostje, ki prihajajo tja med polnočjo in odhajajo okrog četrte ure zjutraj, pa razbijajo z vrati avtomobilov, se kličejo in si hupajo. Pa kaj, on je »gazda«! Prosim torej lastniki hiš na Stari cesti predlog g. Leskovca, nabavimo si na njegov račun take protihrupne zavese vsaj za ta čas, dokler ne bodo merodajni vseh treh Krajevskih skupnosti vzpostavili prometni režim in pripravili predvideno obljubljenih 426 parkirnih mest, tako prepotrebni za red na Stari cesti.

Joža Šiberl

Odmev na prispevek: Večer z županom in s svetniki

Oglašam se na članek s tem naslovom, ki je bil objavljen v januarški številki Našega časopisa, ker želim demantirati nekaj izjav avtorja članka, pa tudi da še enkrat javno povem, kar sem že, a to ni razvidno iz članka.

Kot svetnik SNS sem se udeležil ustanovne seje občinskega sveta Občine Borovnica in v zadnji točki dnevnega reda (v »branjevskem« vzdušju), so nas predstavniki stranke LDS s pisnimi vabilom pozvali na predstavitev večer občinskih svetnikov in župana, ki naj bi se zaključil v TVD Partizan s plesom, katerega vstopnina naj bi pomagala k obnovi doma. Predstavitvenega večera sem se res udeležil (predvsem kot lokalpatriot). Od trinajstih svetnikov občinskega sveta jih je bilo navzočih le sedem. Ne spominjam se, da bi lahko vreme vplivalo na udeležbo (saj je bil na ta dan prav prijeten pohod na Pokojišče), razlog za tako borno udeležbo je bil prav gotovo organizator (LDS), ki ni pristojen za sklice svetnikov oz. občinskega sveta. Res je, sprva nisem hotel na oder, kamor me je pozvala voditeljica (članica LDS) in sem že iz dvorane protestno iz-

javil, da se na željo stranke LDS pač ne bom predstavljal, kar sem povedal tudi v mikrofon, nato pa se vrnil v dvorano med gledalce. Ni res, da je moj strankarski kolega Anton Pristavec oporekal mojemu vedenju, pač pa je spregovoril o pozitivnih dejavnostih, za katere se zavzema SNS. Iz članka je razvidno, da hoče avtor prikazati strankarsko razprtijo, ki je v resnici ni, istočasno pa hoče povzdigniti LDS in njej naklonjene stranke.

Po »predstavitvi« je voditeljica povabila prisotne na ples v TVD Partizan in avtor članka navaja, da se je tja preselila večina ljudi (pozabil pa je povedati, da je ta večina predstavljala peščico LDS-ovcev s svojimi boljšimi polovicami). Skratka »izjemno obiskan ples«, ki je prinesel TVD Partizan obilo sredstev za prenovo (tudi prostora, ki ga ima stranka LDS v tej stavbi).

Avtor članka: Jože Zorman

P.S.

Sopodpisnik članka pa je tudi Anton Pristavec, ki s podpisom potrjuje resničnost mojih izjav.

Narobe krovca

Ker sem že v pokoju in nimam posebnih obveznosti, mi čas dopušča tudi kakšen sprehod. Zato se večkrat podam k sv. Trojici. Od tam je lep razgled in čudovita cerkev, golobica, kot ji pravi Cankar, obdana z lepimi kapelicami. Za tak sprehod sem se odločil tudi 3. 2. 95. Po Cankarjevem Klancu sem nadaljeval pot po stezi, ki vodi mimo kapelice sv. Antona. Še preden sem prišel do kapelice, sem zaslišal močno razbijanje pri cerkvi. Aha, sem si mislil, nadaljujejo z obnovo kapelice. Ko pa sem se približal obzidju cerkve z zahodne strani, sem presenečen obstal. Na škarpi z vsake strani kapelice sta stala dva fantiča, po torbah sodeč bi dejal 7. ali 8. razred. Z vsi ihto sta trgala kritino (bobrovec) z kapelice in jo razbijala na škarpi. Poleg njiju je stalo dekletce istih let in ju glasno vzdobujala. Res žalostna slika današnje vzgoje. V jezi sem močno zakričal, zakaj delajo škodo. Poskakala sta s škarpe in vsi trije so se skrili za veliko kapelo. Pohitel sem za njimi, vendar so pobegnili v grmovje in se od tam smejali. Nisem jim več sledil niti jih nisem prepoznal. Pomislil sem: »Če koga ujame in mu dam zaušnico, bom jaz kaznovan.« Takšna je pač praksa danes, da so nekriivi krivi. Z žalostjo v srcu sem odšel po Klancu navzdol. Med potjo sem premišljeval, kdo in kakšni so starši teh otrok ali tudi doma kar razbijajo opeko po strehi. Kako jih vzgaja šola, ki je tudi odgovorna, da otroka vzgoji v dobrega državljana in ne v razbijakega potepuha.

Franc Lenarčič, Vrhnika

Predstavitve drugače

Sprejel sem, ne brez pomislekov, kandidaturu, bil izvoljen. S tem sem prevzel obvezo do svojih volilcev, dolžan sem zahvalo in zaupanje. Trudil se bom, da bomo s skupnimi močmi poskušali našo Borovnico napraviti lepšo, prijaznejšo, bogatejšo duhovno in ekonomsko. Naj postane občinska hiša prijazna vsem ljudem, dostopen kraj, kjer se nudi pomoč in nasveti pri ureditvi lepšega, prijaznejšega življenja. Poskušajmo vsi skupaj napraviti pogled v prihodnost in zaživeti, da postane naš kraj, kraj napredka in blagostanja. Ne mislim se skrivati, hočem se izpostaviti, biti ljudem v pomoč, poslušati predloge, tudi pošteno kritiko. Sem član Slovenskih krščanskih demokratov, katere stranke je merilo poštenost in vse vrednote po krščanski etiki. Poudarjam, izpostaviti, ne pa predstaviti na način, kot je opisan v Našem časopisu, da tudi za predstavitev veljajo pravila, kako, kdaj in kdo.

Franc Kavčnik

Draga proslava

Gostilna Most pri Borovnici je organizirala kulturno prireditev z nastopom dveh pevcev in citrarja, nekaj recitacijami v domači izvedbi, nastopil je ženski duet in dva brata: starejši s harmoniko, mlajši s posebnim instrumentom. Seveda smo pred začetkom složno zapeli slovensko himno.

Kakšno je bilo vabilo? Nobenega obvestila ni bilo o vstopnini niti pri vstopu v lokal ali dvorano. Presenečenje je prišlo pri plačilu zapitka; na primer — sok in pivo 300 sit, vstopnina za dva 600 sit, skupaj 900 sit, in to brez pojasnila, da je spodnja postavka na računu vstopnina (računi niso prišli iz registrske blagajne).

Med upokojenci je nastalo veliko razburjenje, kako si dovolijo na tak način potegniti ljudem denar iz žepa.

Približno pri petdesetih obiskovalcih prireditve so na suho pokasirali 15.000 sit in kdo jih je spravil v žep in ali je plačal prometni davek?

S spoštovanjem obiskovalce Janez Bernik, Brezovica

50-letnica nekoliko drugače

Bogdan Grom, ki ga na Vrhniku poznamo kot dobrega športnika in sedaj rekreativca, je februarja srečal »abrahama«. Nekdanji Starovrhničan je na pobudo ŠD Polž — Stara Vrhnika in ob pomoči TŠK Coming dokaj ne navadno obeležil 50-letnico. Na vrhniškem zunanem štadionu je pretekel 50 krogov (za vsako leto en krog), kar je bilo 20 kilometrov. Ob spremljavi nekaterih rekreativcev, ki so z njim tekli po nekaj krogov, je 50 krogov pretekel v eni uri in 45 minut. Nam koncu so mu za oba dogodka vsi čestitali. Tudi mi se pridružujemo čestitkam.

S. S.

Koncert solistov Komornega orkestra Vrhnika

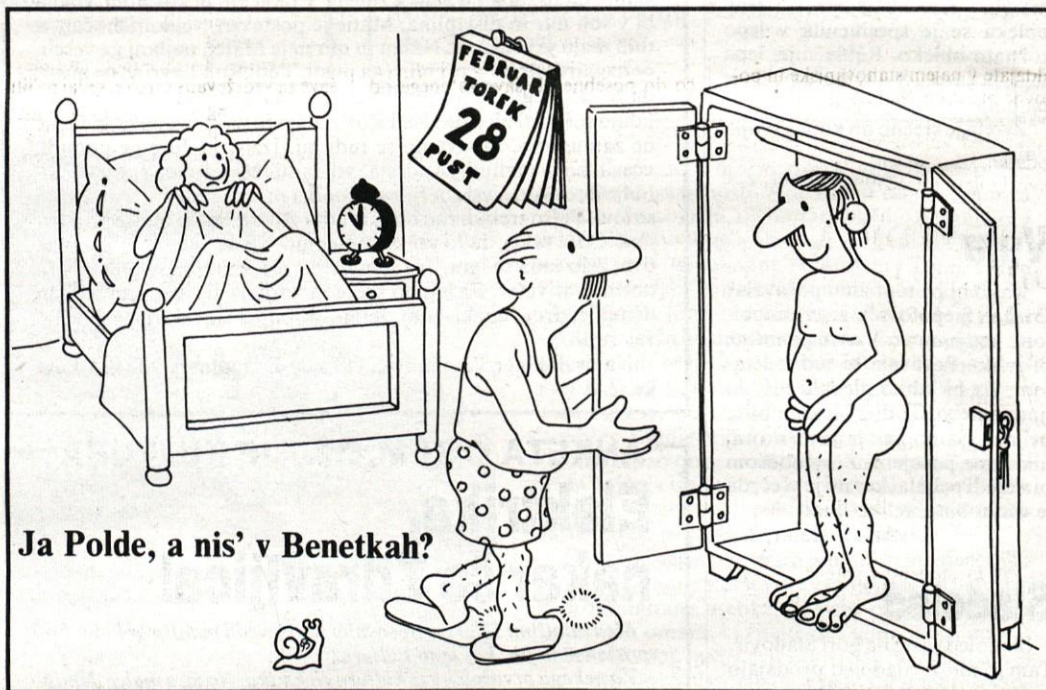
Gotovo že vsi poznate vrhniški Komorni orkester ali pa vsaj zdaj že tradicionalne noveletne koncerte, ki jih že nekaj let pripravljamo skupaj s pevskimi zbori.

Člane orkestra družijo predvsem prijateljstvo ter želja po skupnem muziciranju. Ker bi radi pokazali, da znamo tudi sami kaj lepega zaigrati na svoj instrument, smo sklenili pripraviti KONCERT SOLISTOV.

Tako smo torej izbrali nekaj znanih solističnih skladb, ki jih bomo seveda zaigrali in zapeli ob spremljavi Komornega orkestra, pod vodstvom našega dirigenta Marka Fabianija. To je za nas poseben izziv pa tudi čast.

Vse ljubitelje glasbe vabimo, da se nam pridružite v petek, 17. 3. 1995, ob 19.30, v domu Karla Grabeljška.

Mojca Oblak

Čipkarice Julke Fortuna

Pred 30 leti je Julka Fortuna okoli sebe zbrala dekleta iz osnovne šole Vrhnika in vodila prvi tečaj klekljanja tiste generacije. Zanimanje za izdelovanje čipk je bilo tedaj kar veliko in tečaji so se nato še nekajkrat obnavljali. Julka Fortuna, vedno polna idej in življenjske vedrine, je v soboto, 18. februarja 1995 v Domu obrtnikov okoli sebe ponovno zbrala, sedaj že 30 let starejša dekleta, ki so hodile na prvi tečaj klekljanja pred tridesetimi leti. Družabno srečanje so popestrili mladi glasbeniki iz Podlpe — Smrečja, bivše čipkarice pa so se v sproščnem pogovoru rade spominjale dni, ko so hodile na tečaj klekljanja Julke Fortuna. Ali še vedno klekljajo, jih nismo posebej spraševali, saj je to njihova zasebna stvar. Vendar pa klekljanje, kar nekako zamira in bi bilo potrebno to bogato kulturno tradicijo še negovati in jo prenašati na mlajše rodove.

S. S.

Novosti v Cankarjevi knjižnici

0 Splošno
Slovenska bibliografija

1 Filozofija — Psihologija
Dibitonto, G.: Angeli na vesoljskih ladjah
Mesec, P.: Astralna potovanja/FL Kovesel, I.: Pod črto
Smith, L.: Vodnik po idejah
Klevisar, M.: Spremljanje umirajočih
Covery, S. R.: Sedem navad zelo uspešnih ljudi
Peck, M. S.: Svet, ki čaka, da se bo rodil

2 Verstvo
365 otroških molitvic

3 Družbene vede
Kuljaj, I.: Banda na prostosti
Igličar, A.: Zakonodajno odločanje
Čelik, P.: Na južni straži

5 Prirodoslovne vede
Vogrin, M.: Gramoznice, narava in mi

6 Uporabne vede
Dobrote naravne kuhinje
Perko, F.: Nega in varstvo mladega gozda

7 Umetnost — Razvedrilo — Šport
Artaud, A.: Gledališče in njegov dvojni
Žerjav, M.: Tiho, tiho, čarodej prihaja
Panofski, E.: Pomen v likovni umetnosti

8 Književnost — Jezikoslovje — Leposlovje
Alcott, L. M.: Male ženske
Andersen, H. C.: Mali labod
Rice, A.: Intervju z vampirjem
Suhodolčan, P.: Košarkar naj bo!
Walsler, R.: Tannerjevi
Francič, F.: Škorpionova balada
Lainček, F.: Černelc in Agasi
Kralj, B.: Bežanja, beganja, iskanja
Neuman, Z.: Viharni valovi življenja
Oblak, T.: Brez sladkorja, prosim
Šivec, I.: Triglavski kralj
Sinigoj, D.: Neizstreljeni naboj

9 Zemljepis — Biografije — Zgodovina
Stanič, S.: Slovenija
Klavora, V.: Koraki skozi meglo:
Soška fronta
Zgodovinski atlas sveta od prazgodovine do danes

KLEKLJARČEK SEM

Tudi dečki nismo kar tako, da klekljanje nam ne bi šlo, namesto da se sankamo, pa rajši čipke delamo.

Ko domov iz šole pridemo, najprej nalogo rešimo, potem pa k čipkam sedemo, ker s tem denarce služimo.

Saj mami je težko skrbet' za vse, ker nas otrok je pet, zato se vsi razveselimo, ko za čipke denar dobimo.

Zato, otroci, se učite, ker s tem denar lahko dobite, saj klekljati pač ni težko, poskusite — pa vam bo šlo! J. F.

MLADE KLEKLJARICE

Me deklice smo mlade klekljamo že rade, klekeljne vrtimo, ko klekljat se učimo.

Zunaj veter veje — tu topla peč nas greje. Pri njej lepo sedimo, čipke delati hitimo.

Punkeljičke imamo vse, klekeljne in bučke. Vedno bolje nam bo šlo klekljati je res lepo. J. F.

delovni čas:
pon. - pet.:
9.00 - 12.00;
14.00 - 18.00
sobota
9.00 - 12.00

montaža
trgovina
servis

SIMON
electronic
avtoAKUSTIKA

Gabrče 13, 61360 Vrhnika tel.: 061-754-213

Vse o dohodnini, ki jo moramo za leto 1994 napovedati do 31. marca 1995

Napovedi za dohodnino — sive — lahko kupite v Cankarjevi založbi na Vrhniki, sprejemni pisarni občine Vrhnika, Tržaška 1 in v vseh založbah v Ljubljani. Napovedi je priloženo obširno navodilo, ki ga najprej pazljivo preberite, nato pa natančno izpolnite vse rubrike.

VIRI DOHODNINE

Tako kot doslej mora tudi letos vložiti napoved za dohodnino vsak, ki ima prebivališče v Republiki Sloveniji in je imel v letu 1994 dohodek iz naslednjih virov:

- osebnih prejemki (plače, nadomestila, bonitete, regres, prejemki od priloženostnega opravljanja dela, pokojnine in nadomestila, izplačana pri ZPIZ, plače in pokojnine iz tujine)
- dohodki iz kmetijstva (katastrski dohodek)
- dohodki iz dejavnosti (dobiček zasebnikov)
- dohodki iz kapitala (dobiček, dosežen s prodajo nepremičnin pred potekom 3 let od pridobitve)
- dohodki iz premoženja (udeležba pri dobičku, obresti na posojila, dana drugim, dohodke od najemnin stanovanjskih, poslovnih prostorov in opreme)
- dohodki iz premoženjskih pravic (od avtorskih pravic, izumov, znakov razlikovanja in tehničnih izboljšav)

Podatke o posameznih dohodkih skrbno prepisite iz obvestil, ki ste jih prejeli od izplačevalcev v posamezne rubrike v napovedi. Lastniki zemljišč bodo prejeli obvestilo o višini katastrskega dohodka njihovih kmetijskih in gozdnih zemljišč od Izpostave Republiške uprave za javne prihodke.

OBVESTILO SAMOSTOJNIM PODJETNIKOM IN NAJEMODAJALCEM PROSTOROV

Tudi samostojni podjetniki, posamezniki in drugi zasebniki, ki opravljajo samostojno dejavnost (odvetniki, zdravstveni delavci, kulturni delavci, inovatorji itn ...) ter tisti, ki oddajate v najem stanovanjske in poslovne prostore, morate vložiti napoved za dohodnino do 31. marca 1995. V napoved vpišete vse razpoložljive podatke, manjkajoče pa bo vpisal davčni organ po izdaji odločbe.

NAPOVEDI ZA ODMERO DOHODNINE NE VLOŽIJO:

— zavezanci za dohodnino, katerih osnova za dohodnino ne presega 11% povprečne plače zaposlenih v RS v letu, za katero se dohodnina odmerja — to je 124.896 SIT.

— zavezanci za dohodnino, ki so imeli prejemke iz naslova plačila začasno ali občasno opravljeno delo učencev in študentov, prejetih prek študentskih ali mladinskih organizacij, ki opravljajo dejavnost posredovanja dela na podlagi pogodbe o koncesiji, v skladu s predpisi na področju zaposlovanja in katerih osnova za dohodnino ne presega 51% povprečne letne plače zaposlenih v RS v letu, za katero se dohodnina odmerja — to je 579.062 SIT

— zavezanci, katerih edini vir dohodnina je pokojnina, če med letom, za katerega se dohodnina odmerja, niso plačevali dejanske akontacije dohodnina in nimajo nobenih drugih po zakonu o dohodnini obdavljivih prejemkov, npr. katastrskega dohodka, ...

OLAJŠAVE, KI ZMANJŠUJEJO OSNOVO ZA DOHODNINO

Zmanjšanje osnove za namene, opredeljene v 9. členu zakona, lahko znaša največ 3% osnove, razen zmanjšanja, opredeljenega v 9. točki, ki se nanaša na plačane zneske samopriskevka.

Za katere namene se po 9. členu lahko osnova zmanjša, je bilo podrobno obrazloženo v Našem časopisu za mesec december, lahko pa navodila dobite tudi na naši izpostavi.

Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah zakona o dohodnini (Ur. list RS št. 7/95) se 5. točka sprememni tako, da se glasi: nakup učbenikov in druge strokovne literature ter programske opreme.

7. točka izdatki za humanitarne, kulturne, izobraževalne, znanstvene, raziskovalne, športne, ekološke in religiozne namene.

Poleg teh olajšav, ki skupaj lahko znašajo največ 3% vaše osnove, se priznavajo še naslednje:

Osnova za dohodnino se zmanjša za znesek, ki znaša 11% letne povprečne plače zaposlenih v RS v letu, za katero se odmerja dohodnina, kar za leto 1994 znaša 124.896 SIT.

Posebna olajšava za invalide s 100% telesno okvaro, če jim je priznana pravica do tuje nege in pomoči, v višini letne povprečne plače zaposlenih v RS, to je 1.135.416 SIT.

Olajšava za občane, starejše od 65 let — 8% povprečne letne plače — 90.833 SIT.

40% povprečne letne plače zaposlenih v RS v letu, za katero se dohodnina odmerja, zavezancem, ki so imeli prejemke iz naslova plačila za začasno ali občasno opravljanje dela učencev in študentov, prejetih prek študentskih ali mladinskih organizacij.

OLAJŠAVA ZA VZDRŽEVANE DRUŽINSKE ČLANE

Če je davkoplačevalec vzdrževal družinske člane vse leto 1994, bo lahko uveljavljal olajšavo za vse leto, za krajši čas pa sorazmerni del olajšave.

Za vzdrževane družinske člane se štejejo: — zavec, ki nima lastnih sredstev za preživljanje ali pa so ta manjša od višine olajšave, in razvezani zavec, če mu je s sodbo ali sporazumom priznana pravica do preživnine. Za vzdrževane družinske člane se šteje tudi oseba, ki je v vsem letu 1994 živel z zavezancem v zunajzakonski skupnosti in nima lastnih sredstev za preživljanje,

— otroci oz. posvojenci do 18. leta, če se šolajo, pa do 26. leta, za delo nezmožni, pa ne glede na starost. Za vzdrževane se šteje tudi:

- otrok, starejši od 18 let, ki se ne izobražuje in je za delo sposoben,
- če je prijavljen pri službi za zaposlovanje in živi s starši v skupnem gospodinjstvu ter nima lastnih sredstev za preživljanje,
- pastorek — če prava starša nista zavezanci za dohodnino (noben zanj ne uveljavlja olajšave),
- vnuk — če ima zavezanec pravico do posebne olajšave za enega od njegovih staršev ali če vnuk nima staršev,
- starši — oz. posvojitelji zavezance, če nimajo lastnih sredstev za preživljanje oz. so le-ta manjša od višine posebne olajšave, in to pod pogojem, da živijo v skupnem gospodinjstvu z zavezancem oz. le-ta zanje krije del stroškov (oskrbovalnine), če so v oskrbi v socialnem zavodu ali drugi družini. Potrebno je potrdilo centra za socialno delo.

Vsi drugi sorodniki, ki živijo z zavezancem v skupnem gospodinjstvu ali

pa ta zanje plačuje oskrbovalnino, se ne štejejo za vzdrževane družinske člane (nekoliko drugače je le pri kmetih). Olajšava za prvega otroka in za vse druge vzdrževane družinske člane je za vse zavezance enaka, in sicer 10% povprečne slovenske plače za leto 1993 — to je 113.542 SIT. Za vsakega naslednjega otroka se olajšava poveča za 5%:

za 2 otroka 10 + 15 = 25% (283.854 SIT)
za 3 otroka 10 + 15 + 20 = 45% (510.937 SIT) itn.

Za otroka z zmerno, težjo in težko motnjo v telesnem in duševnem razvoju znaša olajšava 50% letne povprečne slovenske plače ali 567.708 SIT.

Zavezancem, ki jim je kmetijstvo edini vir dohodka, se prizna posebna olajšava za vzdrževane družinske člane, tudi za vse člane gospodinjstva, ki sodelujejo pri doseganju dohodka iz kmetijstva in jim je to edini vir, če njihov zakonec nima drugih lastnih dohodkov. V tem primeru jim pripada posebna olajšava tudi za otroke družinskih članov.

Za istega vzdrževanega družinskega člana se prizna posebna olajšava samo enemu zavezancu, drugemu pa le morebitna razlika do cele olajšave.

Lastni dohodki vzdrževanih družinskih članov

Če ima vzdrževani družinski član lastne dohodke, se znesek olajšave zmanjša za toliko, kolikor so znašali letni dohodki tega člana. Znesek olajšave se ne zmanjša za prejemke iz naslova varstvenega dodatka k pokojnini, denarne pomoči za brezposelnost, družbene pomoči otrokom, denarne pomoči kot edinega vira preživljanja ter denarnega dodatka po zakonu o socialnem varstvu, enkratne denarne pomoči po posebnih predpisih, prispevek za preživljanje otroka, štipendije in plačila učencem, dijakom in študentom za opravljeno obvezno praktično delo v vzgojno-izobraževalnem procesu, za prejemke iz naslova plačila za začasno ali občasno opravljanje dela učencev in študentov, prejetih prek študentskih ali mladinskih organizacij in za sorazmerni del družinske pokojnine, ki jo prejema vzdrževani družinski član.

Če ste med letom uveljavljali olajšave za vzdrževane otroke, sedaj pa jih uveljavlja drug zakonec ali oba ali pa je imel otrok lastne dohodke, se sprizajnite z dejstvom, da ob treba doplačati dohodnino!

Lestvica za izračun dohodnine za leto 1994

Do oddaje Našega časopisa v tisk še nismo dobili uradnega podatka o višini letne povprečne plače zaposlenih v RS v letu 1994 in je ta povzet po okrožnici Ministrstva za finance RS.

Če znaša letna osnova SIT		Znaša davek SIT	
nad	do	SIT	SIT
	564.300		17%
564.300	1.128.600	95.931	+ 35% nad 564.300
1.128.600	1.692.900	293.436	+ 37% nad 1.128.600
1.692.900	2.257.200	502.227	+ 40% nad 1.692.900
2.257.200	3.385.800	727.947	+ 45% nad 2.257.200
3.385.800		1.235.817	+ 50% nad 3.385.800

OPOZARJAMO VAS ŠE NA NASLEDNJE

1. Uveljavljanje olajšav

Olajšave, ki zmanjšujejo osnovo za dohodnino, je mogoče uveljavljati le do poteka roka za vložitev napovedi, to je 31. marca 1995. Kasnejše uveljavljanje olajšav tako za različna vlaganja (3% zmanjšanja osnove) kot tudi za vzdrževane družinske člane (tudi v pritožbenem postopku) ni več možno! Vse dokumente, s katerimi se dokazuje resničnost navedb v napovedi, je treba hraniti še 2 leti po pravnomočnosti odločbe o odmeri dohodnina.

2. Odpis — odlog

Proročno za delni ali popolni odpis dohodnina, ker bi se z izterjavo spravilo v nevarnost nujno preživljanje zavezance in njegovih članov, ter proročno za odlog plačila dolga se lahko vložijo v roku 30 dni po prejemu odločbe.

VLOŽITEV NAPOVEDI

Naj še enkrat poudarimo, da je treba vložiti napoved za odmero dohodnina do 31. marca 1995 pri Izpostavi Republiške uprave za javne prihodke na Vrhniki, Cankarjev trg 4 (Črni ore).

Če uveljavljate kot olajšavo nakup delnic ali obveznic, morate napoved z vrednostnimi papirji in potrdilom o njihovem nakupu prinesiti osebno.

POVZETEK IZ NOVEGA ZAKONA O ZDRAVSTVENEM VARSTVU RASTLIN

Strožje s strupi

Državni zbor Republike Slovenije je na seji 20. 12. 1994 sprejel Zakona o zdravstvenem varstvu rastlin, v Uradnem listu RS je bil objavljen 30. 12. 1994 v številki 82, z veljavnostjo 15 dni po objavi (to je 14. 1. 1995).

Glede na dejstvo, da je novi zakon prinesel nekaj sprememb za trgovce in tudi za uporabnike fitofarmaceutskih sredstev, da je poudarek namenjen varstvu okolja glede uporabe fitofarmaceutskih sredstev, sem se odločila, da na kratko povzamem glavne določbe citiranega zakona.

Najprej bi omenila 3. člen zakona, ki pojasnjuje pomen nekaterih izrazov. V povzetku sem naredila selekcijo in izbrala razlage pojmov, ki so pomembni za vsakdanjo rabo:

1. Integrirano varstvo rastlin je opravljanje vseh znanih ukrepov in postopkov s področja biologije, biotehnologije, žlahtnjenja in pridelovalna rastlin, ki omogočajo minimalno uporabo fitofarmaceutskih sredstev, pri čemer so škoda, ki jih povzročajo škodljivi organizmi, na ekonomsko sprejemljivem nivoju.

2. Rastline so:
a) žive rastline;
b) seme, sadilni material in deli rastlin, namenjeni razmnoževanju;
c) rastlinski pridelki in proizvodi, če niso predelani ali toplotno obdelani;
d) drugi proizvodi in predmeti, s katerimi se lahko prenašajo škodljivi organizmi (npr. zemlja, organska gnojila).

3. Škodljivi organizmi so: živali, rastline, glive in mikroorganizmi v vseh razvojnih stadijih, ki lahko povzročajo škodo gojenim rastlinam. Mikroorganizmi so: virusi, viroidi, spiroplazme, riketije, mikoplazme in bakterije.

Škodljivi organizmi so:
a) karantenski škodljivi organizmi so organizmi, ki so posebno nevarni za rastline, ki jih napadejo in ki terjajo posebne ukrepe za zatiranje ali izkoreninjenje, da se ne bi prenesli ali širili.
b) gospodarsko škodljivi organizmi so organizmi, ki na območju Republike Slovenije povzročajo večjo škodo in jih je mogoče uspešno zatirati s splošnimi oziroma posebnimi ukrepi.

4. Fitofarmaceutska sredstva so vsa sredstva, ki jih uporabljamo:
a) za varstvo rastlin pred škodljivimi organizmi in neparazitiskimi dejavniki;
b) za varstvo rastlinskih pridelkov in proizvodov pred škodljivimi organizmi;
c) za odvracanje škodljivih organizmov;
d) za uravnavanje rasti gojenih rastlin;

e) za preprečevanje kaljenja rastlinskih pridelkov;
f) kot dodatki sredstvom, navedenim v podtočkah a do e te točke za povečanje njihove učinkovitosti ali spremembo njihovih lastnosti;
g) za selektivno uničenje rastlin;
h) za povečanje odpornosti gojenih rastlin proti škodljivim organizmom, pri čemer ne ogrožajo okolja ter zdravja ljudi in živali;

i) sredstva za privabljanje in spremljanje navzočnosti in številčnosti škodljivih organizmov.
5. Feromoni so kemične snovi, ki jih izločajo žuželke oziroma so pridobljeni sintetično in jih zaznavajo drugi oseki iste vrste, pri katerih izzovejo specifično reakcijo (npr. določeno obnašanje ali razvojni proces).

6. Naprave za uporabo fitofarmaceutskih sredstev na biotični cilj so stroji in naprave, vključno z njihovimi vitalnimi elementi, ki vplivajo na natančnost nanašanja (šobe, manometri, regulatorji itn., ne pa standardni strojni elementi, kot so tesnila, maticе, vijaki, zobniki). Med naprave ne štejemo majhnih agregatov na ročni pogon.

7. Karentna je čas, ki mora preteči od zadnjega tretiranja s fitofarmaceutskim sredstvom do spravila ali žetve tretiranih rastlin. Pri uporabi fitofarmaceutskega sredstva za razkuževanje, kot sta dezinfekcija oziroma dezinfekcija, je karentna čas, ki mora preteči od uporabe sredstva do dajanja tretiranih rastlin v promet.

8. Delovna karentna je čas po uporabi določenega fitofarmaceutskega sredstva, v katerem nista dovoljena dostop in delo na tretirani površini, tretiranemu polju oziroma v zaprtem prostoru.

9. Tretiranje je nanos ali vnos fitofarmaceutskega sredstva na rastline, v tla ali prostore za skladiščenje, predelavo ipd.

10. Neparazitiski dejavniki so okoliščine, ugodne za razvoj škodljivih organizmov, na katere je mogoče vplivati (pomanjkanje hranil, nepravilni odmerki fitofarmaceutskih sredstev, vnos drugih kemičnih snovi v rastline ter neugodne življenjske razmere za rastline). Neparazitiski dejavniki pa niso: emisije iz okolja in gnojila.

11. Karantenski nadzor pomeni opazovanje in pregledovanje zdravstvenega stanja sadilnega materiala večletnih rastlin iz uvoza, s katerimi se lahko prenašajo rastlinski škodljivi organizmi, katerih navzočnosti ni mogoče ugotoviti ob uvozu (skrite okužbe), na določenem delu zemljišča v predpisnem časovnem obdobju,

datumu in uri škropljenja, o uporabljenem sredstvu in omogočiti dostop do navodila o uporabi fitofarmaceutskega sredstva 48 ur po škropljenju. Do konca trajanja karentne oz. delovne karentne je treba zdravstvenemu delavcu omogočiti takojšen dostop do podatkov o uporabljenem fitofarmaceutskem sredstvu, navodilu za njegovo uporabo vključno s klinično sliko zastrupitve, ukrepov v primerih zastrupitve in protistrupih, če so znani. Škropiti je treba tako, da se fitofarmaceutsko sredstvo ne razprši na sosednje kulture, objekte oz. parcele;

4. morajo voditi evidenco o uporabi fitofarmaceutskih sredstev na prostem in v skladiščih. V evidenco se vpisujejo podatki o vrsti in količini uporabljenega fitofarmaceutskega sredstva, datum uporabe in datum spravila oz. žetve rastlin, da je mogoče preveriti upoštevanje predpisane karentne in ostanke fitofarmaceutskih sredstev v rastlinah in zemlji. Domači proizvajalci vodijo evidenco o proizvedenih fitofarmaceutskih sredstvih, trgovci pa vodijo evidenco o uvozu oziroma prodaji fitofarmaceutskih sredstev. Proizvajalci in trgovci dajejo ministrstvu letno poročilo o vrsti ter količini teh sredstev v skladu s predpisi;

5. morajo ravnati z ostanki fitofarmaceutskih sredstev in njihovo embalažo v skladu s predpisi.

Novi zakon v 47. členu predpisuje tudi pogoje za izvajalce ukrepov zdravstvenega varstva rastlin, v 73. členu pa tudi rok za preizkus znanja za kmete in tržne pridelovalce hrane. Ukrepe zdravstvenega varstva rastlin lahko izvajajo le gospodarske družbe, zdruge in samostojni podjetniki, ki izpolnjujejo za to predpisane pogoje.

Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko kmetje izvajajo ukrepe zdravstvenega varstva rastlin na svojih zemljiščih in v svojih prostorih. Če pa opravijo preizkus znanja iz varstva rastlin, imajo ustrezno tehnično opremo in znanje ter dovoljenje državnega upravnega organa, pristojnega za kmetijstvo, lahko izvajajo ukrepe tudi v okviru medsebojne sosedske pomoči.

Tržni pridelovalci rastlin za prehrano ljudi in živali morajo opraviti preizkus znanja s področja varstva rastlin.

Kmetje, ki izvajajo ukrepe zdravstvenega varstva rastlin drugim, in tržni pridelovalci rastlin za prehrano ljudi ali živali, morajo opraviti preizkus znanja iz 47. člena tega zakona v petih letih od uveljavitve tega zakona.

Zakon v 48. in 49. členu predpisuje tudi pogoje za pošiljanje naprav na tržišče in za nadzor nad njihovim delovanjem v času obratovanja.

Na tržišče smejo le naprave (navedene v 6. točki 3. člena), s katerimi je ob predpisanih strokovni rabi in upoštevanju navodil mogoče za okolje neškodljivo tretiranje rastlin in objektov s fitofarmaceutskimi sredstvi.

Proizvajalec oz. uvoznik mora na svojo zahtevo in svoje stroške pridobiti certifikat za naprave, ki morajo biti pred pošiljanjem na tržišče preizkušene in zanje mora biti izdan certifikat.

Imetniki certificiranega tipa naprav lahko uporabljajo le določene naprave, opremljene z znakom o rednem pregledu.

Naprave certificiranega tipa, ki so v uporabi, morajo biti pregledane vsake tri leta.

Naprave certificiranega tipa, s katerimi se izvajajo ukrepi varstva rastlin drugim, morajo biti pregledane vsako leto. Naprave certificiranega tipa, ki so v uporabi, pregledujejo na imetnikove stroške pooblaščenca organizacije, ki na podlagi pozitivnega izida izdajo znak o pregledu.

Če so pri pregledu ugotovljene pomanjkljivosti, pooblaščenca organizacija zadolži imetnika naprave, naj opravi za pomanjkljivosti. Če jih imetnik naprave ne odpravi v določenem roku, naprave ne označijo z znakom o pregledu.

Pooblaščenca organizacije vodijo register naprav certificiranega tipa, ki so uspešno prestale redni pregled. Naprave, ki niso uspešno prestale rednega pregleda, so uvrščene v ločen register.

Pooblaščenca organizacije iz tega člena imenuje po območjih minister izmed tistih organizacij, ki za to dejavnost izpolnjujejo predpisane pogoje.

Novi podzakonski predpisi naj bi bili izdani v 1. letu od uveljavitve zakona, do sprejetja novih predpisov pa so v veljavi še vedno stari pravilniki (nekaj tudi SFRJ).

V 10. členu Pravilnika o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati podjetja oziroma druge pravne osebe, katerih dejavnost je promet sredstev za varstvo rastlin na delo in drobno (Ur. l. SFRJ št. 36/91), je določeno, da morajo imeti prodajalce na drobno posebej ograjen prostor ali kontejner za skladiščenje izkoriščene embalaže in neporabljenih sredstev za varstvo rastlin, ki jih vračajo proizvajalcu.

Zainteresirani se lahko za podrobnejše informacije glede zakonodaje o Zdravstvenem varstvu rastlin ogledajo pri kmetijski inšpektorici Inšpektorata Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo.

Zvonka Loštrek, dipl. inž. agr. Kmetijska inšpektorica

ŠPORTNA RITMIČNA GIMNASTIKA

Gostovanje pred sezono

Slovensko reprezentanco so sestavljale tudi Vrhničanke (v prvi vrsti od leve proti desni Cvetko, Milašinovič, Jeremič in Pajnič; ter prav v zadnji vrsti Žilavec)

Še pred prvim pričetkom nove sezone v SRG, ko se bodo pričele prvenstvene tekme in uradni mednarodni turnirji za reprezentanco, so se naše mlade tekmovalke pomerile na prijateljskih mednarodnih turnirjih v Nitri, Varaždinu, Budimpešti, Berlinu, na Dunaju in romunski Oradeji ter na dveh dvobojih slovenske A in B reprezentance z italijansko regijo Veneto v Miranu in Ljubljani. Od rednih slovenskih tekmovalk pa so se ritmičarke iz Vrhnik, čeprav vse še kadetinke in mladinke, pomerile še na pokalu Slovenije, ki je potekal le v absolutni konkurenci. Dan pred tem se je Mojca Rode na ehšibijskem nastopu v Brežicah poškodovala, tako da dva meseca ni trenirala, vendar pa, kot boste videli, je tudi po poškodbi ohranila vrhunsko formo. Ker ni bilo tekmovalja, da naša dekleta ne bi stale na stopničkah, si oglejmo le rezultate:

Budimpešta (tekmovalke iz Avstrije, Madžarske, Finske, Francije, Slovaške, Nemčije in Slovenije)

1. Ladescu — Romunija, 25.10
2. Biljana Milašinovič — SZ Vrhnika, 24.30 + 2x 2. mesto-finala
3. Holdampf Nadia — CSPEL — 24.10

Ljubljana: Pokal Slovenije (18 tekmovalk)

1. Ana Kokalj — Moste Lj
2. Nina Piletič — Moste Lj
3. Dušica Jeremič — SZ Vrhnika
4. Urška Cvetko — SZ Vrhnika
5. Tina Pajnič — SZ Vrhnika

Mirano, dvoboj Veneto: Slovenija članice (6 tekmovalk)

1. Granzotto — Venetio, 16.90
2. Rebov — Slo, 16.70
3. Pajnič, čilavec — obe Slo, 16.50

mladinke (20 tekmovalk)

1. Jeremič Dušica — SLO, 17.30
2. Nina Vengust — SLO, 17.00
3. Bergamo Margherita — VEN, 16.90
6. Milašinovič Biljana — SLO, 16.10
8. Cvetko Urška — SLO, 15.70

Ljubljana, dvoboj Slovenije: Veneto kadetinke (25 tekmovalk):

1. Mojca Rode — SLO, 8.90
11. Barbara Sinigoj — SLO, 7.70

mladinke (15 tekmovalk)

1. Dušica Jeremič — SLO, 9.00
2. Nina Vengust — SLO, 8.50
3. Milašinovič Biljana — SLO, 8.40

Dunaj (udeležence iz Bolgarije, Češke, Slovaške, Poljske, Finske, Avstrije in Slovenije) kadetinke (12 tekmovalk):

1. Zaneva — Levski Sofija, 16.95
2. Mojca Rode in Biljana Milašinovič — SZ Vrhnika, 16.35

mladinke (10 tekmovalk)

1. Iliava — Levski Sofija, 26.05
2. Jeremič Dušica — SZ Vrhnika, 25.30
3. Urška Cvetko — SZ Vrhnika, 24.45

članice (10 tekmovalk)

1. Šalabatiska — Levski Sofija, 27.20
2. Šebestova — Gity Brno, 26.40
3. Motollikova — Slavija Bratislava — 25.65
5. Pajnič Tina — SZ Vrhnika, 25.05

Oradea (udeležence iz Bolgarije, Belgije, Romunije, Francije, Madžarske, Jugoslavije in Slovenije) mladinke (20 tekmovalk)

1. Lazarova — Sofija, 34.75
2. Rode Mojca — SZ Vrhnika, 34.60
3. Gall — Oradea, 34.40
4. Cvetko Urška — SZ Vrhnika, 34.05

V Finalu z obročem je bila Mojca 1., s kiji pa sta si zlato razdelili Mojca in Urška. Mojca si je pritelovadila še bron s kolebnico in trakom.

članice (16 tekmovalk)

1. Iliava — Sofija — 34.85
8. Tina Pajnič — SZ Vrhnika — 32.85 (finale s kiji in kolebnico 6. mesto).

Špela Mohar

Nitra, Slovaška (udeležence iz Nitre, Bratislave, Dunaja, Madžarske, Maribora in Vrhnik) kadetinke (10 tekmovalk)

1. Biljana Milašinovič — SZ Vrhnika, 16.40
2. Marlene Boldizar — Kazinbaricka-Madž, 15.15
3. Eva Zajkova — Nitra-Plastika, 14.50

mladinke (18 tekmovalk)

1. Mojca Rode — SZ Vrhnika, 24.30
2. Rebec Hudecova — Brastislava-Sokol, 24.00
3. Eva Pinter — Maribor, 22.85

Varaždin (udeležence iz Hrvaške, Češke, Slovaške, Poljske, Rusije, Madžarske in Slovenije)

1. Biljana Milašinovič — SZ Vrhnika, 25.10
2. Tanja Despot — Moste, 24.30
3. Petra Šindelarova — Sokol Praga, 23.550

Berlin (udeležence iz Japonske, Latvije, Rusije, Južne Afrike, Nemčije in Slovenije) mladinke (13 tekmovalk)

1. Dušica Jeremič: 3x 2. mesto v finalih
- Urška Cvetko: 5. mesto mnogoboj, 4. mesto kolebnica
- zmagovalka: Olga Klementieva — Rusija

članice (15 tekmovalk)

1. Tina Pajnič: 8. mesto mnogoboj, 6. mesto finale s kiji
- zmagovalka: Julija Klementieva — Rusija

Uspel turnir v karateju

Karate klub Vrhnika je bil organizator 4. tradicionalnega turnirja v tako imenovanem tradicionalnem karateju. Turnir »Vrhnika 95« je bil v soboto, 11. februarja, in je pritegnil 119 tekmovalcev iz 13 klubov iz vse Slovenije. Tekmovali so v treh kategorijah najmlajših karateistov, ki so se pomerili v kateh posamezno in ekipno. Najmlajši karateisti iz

vse Slovenije so pokazali izredno znanje karateja oziroma prikaza borb v kateh. To je kombinacija udarcev in blokad, ki jih uporabljajo v boju z namišljenim nasprotnikom. Veliko gledalcev je uživalo ob nastopih najmlajših karateistov. Vso pohvalo pa zaslužijo vsi člani Karate kluba Vrhnika, ki je uspešno in vzorno organiziral turnir, ki so se ga ude-

Pri mlajših šolarjih so Vrhničani ekipno osvojili drugo in tretje mesto.

ležili vsi najboljši klubi v Sloveniji: KK Postojna, KK Tiko Trbovlje, KK Kuinor Ljubljana, KK Akcija Celje, ŠTK Črnuče, KK Slovan, ŠRD Nove Jarše, ŠD Nove Fužine, KK Logatec, KK Mladina Škofja Loka, TK DO Ravne na Koroškem, KK Sežana in domačini KK Vrhnika.

Za uspeh turnirja pa so zaslužni tudi sponzorji: BTC d.d. Ljubljana, GPG Evgrad Vrhnika, LIKO Vrhnika, Jelko Bajc — Avtotrada Sinja Gorica, ALARM d.o.o. Ljubljana, RAM d.o.o. Verd, Starling d.o.o. Vrhnika, GT d.o.o. Trgovina Kocka in PLASMA s.p. Janez Novak iz Borovnice. Sponzorji so prispevali materialno in finančno pomoč, za kar se jim Karate Klub Vrhnika zahvaljuje.

Rezultati turnirja pa so bili:

MALČKI — POSAMEZNO

Ženske (5 tekmovalk)

1. Nataša Zuljan (ŠTK Črnuče)
2. Tina Perič (KK Vrhnika)
3. Dalila Dragojevič (KK Vrhnika)
4. Sanela Mustafič (KK Vrhnika)

Moški (21 tekmovalcev)

1. Mak Grgič (ŠTK Črnuče)
2. Luka Kavrin (ŠRD N. Jarše)
3. Žiga Drezgic (TK DO Ravne)
4. Mirko Mulalič (ŠTK Črnuče)

EKIPNO

Ženske (1 ekipa)

1. KK Vrhnika

Moški (4 ekipe)

1. KK Kimon
2. ŠRD Nove Jarše
3. KK Vrhnika
4. ŠTK Črnuče

MLAJŠI ŠOLARJI — POSAMEZNO

Ženske (9 tekmovalk)

1. Ljubinka Đokić (KK Kimon)

2. Vesna Janković (KK Sežana)

3. Lida Salkić (KK Sežana)

4. Lara Petkovšek (KK Vrhnika)

Moški (44 tekmovalcev)

1. Milenko Cvjetinović (TK DO Ravne)

2. Jani Krebs (TK DO Ravne)

3. Darko Malinović (KK Vrhnika)

4. Lovro Hovnik (TK DO Ravne)

EKIPNO

Ženske (1 ekipa)

1. ŠTK Črnuče

Moški (5 ekip)

1. TK DO Ravne

2. KK Vrhnika I

3. KK Vrhnika II

4. KK Kimon

STAREJŠI ŠOLARJI — POSAMEZNO

Ženske (13 tekmovalk)

1. Teja Razpotnik (KK Kimon)

2. Emina Mulalič (ŠTK Črnuče)

3. Maja Petkovšek (KK Vrhnika)

4. Ajda Petek (ŠTK Črnuče)

Moški (27 tekmovalcev)

1. Florjan Reiter (TK DO Ravne)

2. Gregor Zajc (ŠTK Črnuče)

3. Aljoša Lipovec (TK DO Ravne)

4. Uroš Bostič (ŠRD Nove Jarše)

EKIPNO

Ženske (3 ekipe)

1. ŠTK Črnuče

2. KK Akcija Celje

3. KK Vrhnika

Moški (4 ekipe)

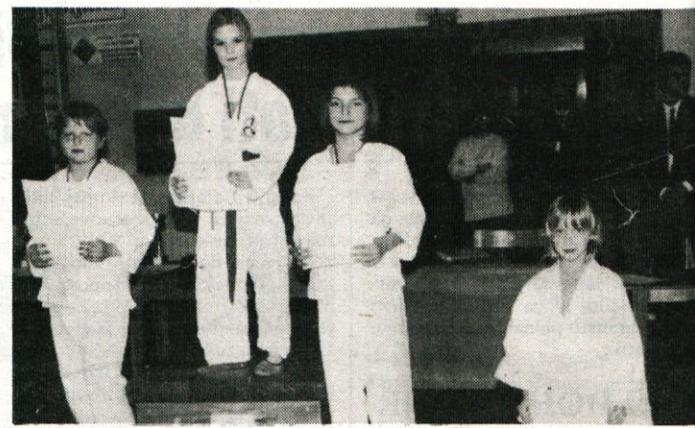
1. TK DO Ravne

2. KK Kimon

3. ŠTK Črnuče

4. KK Vrhnika

S. S.

Vrhničanke Tina Perič (prva z leve), Danila Dragojevič (tretja z leve) in Sanela Mustafič (četrt z leve) so osvojile 2., 3. in 4. mesto v kategoriji malčki.

KONTO - BIRO

RAČUNOVODSKO - KNJIGOVODSKE STORITVE

Jasna Grošelj, s.p.

Vrtnarija 12/c

61360 Vrhnika

tel.: 061/75-44-64

75-33-11/int. 241

BOROVNIČAN PETER SVETE NA ACONCAGUI

Gremo v Čile delat kariero

Borovničan Peter Svete se je sredi januarja odpravil v Čile in Argentino, da bi se povzpел na najvišji vrh Amerike Aconcagua, ki je po nekaterih podatkih visoka 7035, po drugih pa 6960, pač nekje okrog 7000 m. Ko se je vrnil domov sem ga malo povprašal po njegovi poti.

Kako si sploh prišel na misel, da bi se povzpел na Aconcagua?

Začelo se je pred letom in pol, ko sva se z Miretom Celarcem pogovarjala o Aconcagui. Začela sva zbirati že okvirne informacije, vendar je Miro rekel, da se mu ne gre, ker bi rajši študiral. Zato sem zamislil o vzponu tudi sam opustil, dokler se nisem čisto naključno spoznal z Gašperjem Koširjem iz Črnuč, ki se je odpravil na Aconcagua in je iskal splezalca. To je bilo zame kot naročeno in sem takoj vskočil. Smola pri tem je bila, da je on šel za en mesec plezat v Ekvador, kjer so mu ukradli vso opremo in zato ni mogel na pot. Konec decembra sem tako bil naenkrat spet brez splezalca. Medtem sem že intenzivno zbiral sponzorje, treniral, bil sem že čisto noter in nisem vedel, kaj bi. Hotel sem se odpraviti kar sam, vendar sem se na pritisk okolice in po treznem premisleku odločil, da grem v skupini. Pridružil sem se trekingu, ki ga je organizirala Planinska zveza Slovenije, vodil pa ga je Janez Pretnar. V začetku sem se velike skupine bal, pozneje pa sem ugotovil, da je bilo to vendarle pametno. Šli smo 16. januarja prek Rima do Santiaga, s postankom v Riu de Janeiro. Potem smo bili nekaj dni v Santiagu.

Kakšno mesto pa je Santiago?

Po mojem so si vsa južnoameriška mesta, vsaj tista, ki sem jih jaz videl, zelo podobna. Imajo pravokotne ulice, četrti so razdeljene na kvadre. Mi smo bili v centru mesta. Center nima kakšne posebne arhitekture, ki bi jo lahko primerjal z Dunajem, s Prago, niti s centrom Ljubljane ne. Ni starega mestnega jedra, ker ta mesta pač nimajo kake dolge zgodovine. Edine stavbe, ki izstopajo, so cerkve, pa predsedniška palača, na kateri se še vedno vidijo sledovi streljanja med Pinochetovim državnim udarom. Tako se mi samo mesto, kot zgradbe, ni zdelo nič posebnega, se mi je pa zdel vsaj center Santiaga po razvisti, kot da bi prišel v kakšno evropsko mesto. Tam so vse svetovne trgovine in veliko restavracij, v glavnem v stilu McDonaldsa. Tam smo se v glavnem tudi prehranjevali.

Torej niste poskušali lokalne kuhinje?

Sam nisem opazil kakšne tipične čilenske kuhinje. Imajo veliko ribjih restavracij, velike kitajske restavracije... Zadnji dan, preden smo odšli, smo bili v neki mehiški restavraciji, ki ima oder, na katerem so se izmenjevale štiri glasbene skupine, ljudje plešejo, pojejo, skratka, naredijo en velik žur.

Potem si spoznal kar nekaj ljudi?

Ja, spoznal sem kar nekaj prijateljskih ljudi, saj z njimi ni težko navezati stika, ker te kar sami ogovorijo. Redki govorijo angleško, zato so me po koncu pogovora kar pošteno bolele roke. Ljudje so me tam sploh najbolj impresionirali. So tudi zelo verni, vsaj navzven je bilo videti tako, in pa zelo prijazni. Ne vem kako to, mogoče vpliva nanje sonce, ki ga je tam v obilju.

Kakšna pa je bila pot v hribe?

Iz Santiaga smo šli najprej na aklimatizacijsko turo na 90 km oddaljeni San Jose. To je še delujoč vulkan, visok je 5840 m. Do 2300 m smo se peljali z avtobusom, tam smo uredili zjutraj pa smo šli proti vrhu. Tu sem doživel rahlo razočaranje. Mislim, da me lahko ustavi le vreme. O višinski bolezni sem vedel kar veliko, vendar sem ji pripisoval premo pomena. Tako me je pri 3200 m že začela boleti glava, ko smo šli proti 4300 m, mi je bilo slabo. Do jutra sem si opomogel, da sem šel naprej, pod vrhom pa nisem mogel več nikamor. Primerjal sem z Aconcagui, ki je še 1400 m višja in sem pričakoval tam še večje težave.

Naslednji dan po vrnitvi s San Joseja smo šli v Argentino (Aconcagua je namreč v Argentini). Najprej smo se odpeljali v Mendoso, kjer smo uredili formalnosti. Aconcagua je v narodnem parku, zato je bilo treba plačati 80 dolarjev vstopnine. Vrnili smo se v Puente del Inca. To je zadnja vas pred dolino, ki se vije vse do Aconcague. Po njej se v štiridesetih kilometrih vzpneš z 2700 metrov na 4200 metrov, kjer je Plaza de Mulas. To smo prehodili v enem dnevu, težjo opremo so nam nesle mule. Na Plazi de Mulas je narejen tabor iz šotorov in koč, ki je kar pravi hotel. Naslednji dan sem šel na hrib. To gre pa ta-

ko. Po navadi imaš šotor s seboj. Gre se v troje, da se porazdeli skupna oprema, iz Plaze de Mulas na Nido de Condore (5400m) oziroma na Berlino (6000m). To so naravno izravnani prostori, kjer je možnost bivakiranja. S kolegom, s katerim sva se hotela skupaj povzpeti na vrh, sva šla prvi dan na Berlino in tukaj prespala. Čez noč je kolega zvila višina, tako da je naslednji dan šel dol. Zdaj sem bil v dilemi, ali naj grem naprej sam, ali naj se vrnem v dolino. Odločil sem se, da grem na vrh, saj je bilo okrog mene dovolj ljudi, ki bi mi pomagali, če bi šlo kaj narobe. Ob sedmih sem se odpravil proti vrhu in ob pol enih sem bil na vrhu. To je bilo 29. januarja v nedeljo.

Ali je pot težka za plezati?

Ne, ta pot, po kateri smo šli gor, se šteje za normalni pristop. To je po severni in zahodni strani. Ni posebno zahtevna. Potrebujes sicer dereze in cepin, ker je snežena. Strma je edino v zadnji kanaleti, kjer doseže strmino nekje do 30 stopinj. Ta zadnja kanaleta je najbolj zastrašujoča. Ljudem tam zmanjka motivacije. Narediš par korakov, pa si zadihan, vendar si tudi hitro opomoreš in nadaljuješ s potjo.

In potem si se vrnil v dolino?

Ja. Na vrhu sem bil kakšno uro, da sem se malo razgledal, malo posikal. Potem sem šel dol, spotoma sem srečal še nekoga iz naše grupe, ki se je še vzpenjal. Sestop je bil pa hiter, najprej do Plaze de Mulas in potem v dolino, v Puente del Inca. Tu so tudi vroči vrelci, kjer smo si namočili noge. Spali smo v kasarni argentinske vojske. Najlepše pri tem je bilo, da so imeli pivo po zelo nizki ceni. Potem smo se vrnili v Santiago. Imeli smo še izlet na Pacifik in v južni Čile.

Na izletu v južni Čile smo šli tudi v Bariloche. Tam smo se srečali z Dinkom Bertonclem. On je tudi predsednik tamkajšnjega slovenskega društva. Po vojni je šel tja dol, tam je začel smučati in je tudi tekmoval za Čile. Bil je tudi smučarski vaditelj in prvi slovenski himalajec. Z argentinsko odpravo je v petdesetih letih šel na Dhaulagiri. On nas je tudi vodil po okolici. Tam je podobna pokrajina,

Peter Svete na vrhu Aconcague.

kot pri nas. Spali smo v slovenskem domu.

Kako pa naprej?

Iz Bariloche smo se z avtobusom vrnili v Santiago. Tu smo bili še en dan. Santiago me je res navdušil. Z enim Čilencem sem se bolj pogovarjal. Šla sva tudi k njegovemu kolegu Kanadčanu. Čile je država v gospodarskem vzponu in tudi ta Kanadčan je prišel tja tako, da je v statistiko pogledal, katera država je v vzponu. Videl je Čile, o.k., gremo v Čile, in tu dela kariero.

Pa Čilence so zelo lepe in spogledljive. Ko se začnejo s tabo pogovarjati, te najprej vprašajo po imenu, od kod si, potem pa že kmalu sledi vprašanje, če imaš punco in če si zvečer prost, tako da se moraš kar močno držati na vajetih.

Potem smo šli pa domov. Na koncu bi se rad najlepše zahvalil sponzorjem, ki so mi omogočili to pot in s tem vzpon na Aconcagua:

Peter's Teleurh Ljubljana, Študentska organizacija Univerze v Ljubljani, LIKO Vrhnika, Fenolit Borovnica, Jamarski klub Borovnica, Megaron Ljubljana, Športna zveza Vrhnika, Institut Jožef Stefan, Franci Suhadolc Brezovica pri Borovnici, IGZ inženiring d.o.o. Laze pri Borovnici, ASA Naklo, Lani Debevec Brezovica pri Borovnici, Planinsko društvo Vrhnika, Trgovina Jurček Borovnica, Foto Format Ljubljana, Trgovina Kocka Borovnica, ŽIGI d.o.o. Ljubljana, ProSport Tržič, Frizerstvo Julka Lipuš Borovnica, Avtomaterial Borovnica.

Matija Janežič

SMUČARSKÉ NOVICE

Smučarji tekači v polnem tekmovalnem zagonu

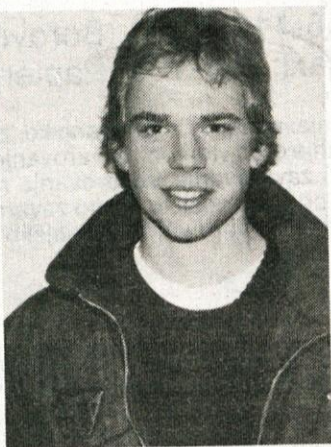
Letošnja smučarska sezona je v polnem zamahu. Razna tekmovalna, predvsem pa državna prvenstva se vrstijo iz vikenda v vikend. Vidno vlogo igrajo tudi vrhniški smučarji, ki se redno udeležujejo vseh tekmovalnih tako v alpskih kot tekaških disciplinah.

Smučarji Tekaškega smučarskega kluba Comming Vrhnika v letošnji sezoni dosegajo kar zavidljivo visoke uspehe, tudi državne naslove. Posamezni tekmovalci so postali stalni člani slovenske reprezentance v posameznih kategorijah, in sicer za sama mednarodna tekmovalna. Med najbolj obetajoča mlada smučarja tekača sta se uvrstila Miha Zrnc in Gorazd Berginc. Oba tekmuje v kategoriji starejši mladinci in sta letos postala tekaška reprezentanta. Svojo tekaško pot sta pričela pri tekaško-smučarskem klubu Comming. Njun prvi trener je bil Zoran Grom, ki je najbolj zaslužen za vse uspehe vrhniških smučarskih tekačev. Sedaj ju trenira Roman Rupnik, ki je tudi sam dober tekač.

V zasebnem življenju sta velika prijatelja, na tekmovalni stezi pa velika tekmeča. Na snegu veliko trenirata skupaj, nekako vsak dan po dve uri. Zaradi pomanjkanja snega se morajo zato smučarji tekači voziti na treninge na Pokljuko ali druga smučišča, kjer pač je sneg.

Miha Zrnc

Je dijak drugega letnika Športne gimnazije v Šiški. Kmalu bo dopolnil sedemnajst let. S tekmovalnim smučem se je pričel aktivno ukvarjati v letu 1989. Največji uspeh je dosegel v letošnjem letu, ko je Slovenijo zastopal na Olimpijadi mladih v Andori. Tam so se zbrali

vsí najboljši mladi smučarji iz 44 evropskih držav. V prosti tehniki je bil najboljši Slovenec na 21. mestu med 80 tekmovalci, v klasični tehniki pa je bil 50. Letos tudi prvič nastopa pri starejših mladincih, ki tekmujejo za EMONA pokal. Od petih letošnjih tekem se je udeležil štirih in je trenutno na četrtem mestu. Tekmoval je tudi v Švici za pokal Alpe-Adria ter bil 16. posamezno, v štafeti pa 5. Na nedavnem tekaškem maratonu (21 km) na Pokljuki je osvojil 4. mesto.

V poletnih in jesenskih mesecih se ukvarja še z rokanjem in triatlonom, kar je dobra predpriprava za tekaško smučarsko sezono. Izreden uspeh je dosegel na državnem prvenstvu v triatlonu, kjer je osvojil srebrno medaljo (800 m plavanja, 20 km kolesarjenja in 5 km teka). Prav gotovo bomo o Mihi Zrncu kot smučarju tekaču še slišali, saj je poln energije in želja za čim boljšim uspehom.

Gorazd Berginc

Sedemnajstletni dijak Srednje

elektro tehnične šole v Ljubljani pa je že bolj znan kot smučar tekač. Aktivno je pričel trenirati nekoliko prej kot Miha in že v mlajših kategorijah dosegel odlične rezultate.

Tudi on letos prvič tekmuje v kategoriji starejših mladincev. Letos je postal član slovenske reprezentance in na pokalu Alpe-Adria v Švici v štafetnem teku osvojil bronasto medaljo. V posameznem klasičnem teku na 10 km pa je bil 11. Za EMONA pokal je trenutno na skupnem 3. mestu, vendar pričakuje na naslednjih tekmah kakšno višje mesto. Na nedavnem državnem prvenstvu na 10 km je osvojil 7. mesto, v maratonu na 21 km pa je bil 3. Redno trenira vsak dan, še posebno pa vaje za moč kar doma v stanovanju. V nezimskih mesecih se udeležuje raznih suhih tekov, maratona, gorskih tekov in triatlona. Na državnem prvenstvu v triatlonu je bil 3. Kot pripravo za teke na smučeh pa tudi rolka, vendar je njegova poglavitna panoga tek na

smučeh. Kot neskrita želja so mu smučarski skoki, vendar zanje zmanjka časa.

S. S.

ALJOŠA GROM TRETJIČ DRŽAVNI PRVAK Vedno več težavnih solo vzponov

Aljoša Grom, član Alpinističnega odseka Vrhnika, je že tretjič zaporedoma postal državni prvak v športnem plezanju za leto 1994.

Aljoša je začel plezati leta 1990 in se posvetil predvsem športnemu plezanju. Svoje plezalno znanje in izredno fizično moč je kmalu vnovčil ter tako že v letih 1992 in 1993 postal državni prvak v prostem plezanju, kjer vsa tekmovalna potekajo na umetnih stenah. V letu 1994 je bilo sedem tekmovalcev na umetnih stenah, od teh so bile štiri najboljše uvrstitve točkovane za naslov državnega prvaka. Tako je bil trikrat prvi in enkrat drugi, kar mu je prineslo naslov državnega prvaka v prostem plezanju za leto 1994. Prav gotovo je to izreden uspeh mladega plezalca Aljoše, saj imamo v Sloveniji kar precej dobrih in kakovostnih športnih plezalcev. Tekmoval je tudi za svetovni pokal na štirih tekmah in bil v skupnem seštevku na dobrem 30. mestu. (v Avstriji 23. mesto, v Nemčiji 32., v Franciji 28. in v Angliji 30. mesto).

V jeseni leta 1994 je še z dvema slovenskima plezalcema preživel dva meseca v Ameriki. Tam so obiskali najbolj znana plezališča

ter preplezali nekaj težavnih smeri. To izredno plezalno doživetje in spoznavanje različnih težavnih stopenj ter neposreden stik s svetovno znanimi plezalcji so Aljošu Gromu omogočili LJKO, IUUV, Trgovina U'REDU, Športna zveza Vrhnika in Občina Vrhnika, za kar se jim mladi in obetajoči plezalec tudi zahvaljuje.

V tem času pa se že intenzivno pripravljata na novo plezalno sezono, v kateri bi rad obranil naslov državnega prvaka ter se v svetov-

S. S.

Svetovno mladinsko prvenstvo v snowboardu — Zakopane Poljska

V času, ko smo pripravljali ta prispevek, so naši tekmovalci — BORUT KRŽIČ, TOMAŽ BAŠKOVČ, MATEVŽ BARBO in JURE SOTLER — tekmovali na mladinskem prvenstvu, kjer so predstavljali SLOVENIJO v prostem slogu. Na prvem tovrstnem prvenstvu lani na Rogli so dosegli: Baškovč 21., Kržič 22., Sotler 24. in Barbo 27. mesto. Poleg njih je na Poljsko odpotovalo še 8 mladincev, ki bodo nastopili v tehničnih disciplinah, eden od njih v kombinaciji. Več o prvenstvu, ki trenutno poteka, pa v prihodnji številki Našega časopisa.

Na domači snowboard sceni sta bili v času od zadnje številke dve tekmi. Na nočnem spektaklu na Bledu — Air + Style — je zmagal Ljubljčan ROK VRENKO. Air + Style je tekmovalje v skokih prek ogromnega kupa snega, kjer tekmovalci izvajajo najrazličnejše trike. Ocenjujejo višino in trik. Tekmo si je ogledalo približno 600 ljudi in je bila, po ocenah predsednika SLOVENIJA SNOWBOARDINGA GORANA VALIČA, najbolj obiskan boardarski dogodek doslej. 2. mesto je zasedel TOMAŽ BAŠKOVČ (SPORTWAY RCG), 3. mesto pa MATEVŽ BARBO (SPORTWAY RCG) in ŽIGA VRTOVŠEK (ROGLA). Drugi naši so se uvrstili takole: JAZBINŠEK na 5., SOTLER na 7. in KRŽIČ na 9. mesto.

3. tekma za WEST FREESTYLE pa je bila na snežnem kanalu (HALF PIPE) na Rogli 19. februarja. Drugič je zmagal JURE SOTLER, ki tako vodi v skupnem

seštevku. Med Vrhničane se je na drugo mesto vrnil ŽIGA VRTOVŠEK (ROGLA), ki je skupno tretji. Tretje mesto je zasedel MATEVŽ BARBO, skupno drugi. BORUT KRŽIČ je bil na koncu četrti, TOMAŽ BAŠKOVČ pa je bil po slabi drugi finalni vožnji šele trinajsti, 15. BOJAN KRŽIČ, 22. ROK LEBAN, 23. PRIMOŽ ZUPANIČ in 26. TIT VIŠČEK. Nastopilo je 32 tekmovalcev. Pred nami je še nočni Air + Style v Mariboru (zadnja tekma za POKAL WEST) in državno prvenstvo 18. marca na Rogli.

V času od 28. 2. do 5. 3. bo v DAVOSU (Švica) svetovno pr-

venstvo. Zaradi obveznosti tekmovalcev do šol in slabega finančnega stanja kluba se le-tega ne bomo udeležili. Zato pa bomo nastopili na pokalu narodov v AVORIAZU.

Zahvaljujemo se sponzorjem: SUBARU SERVISU VRHNIKA, PEKARNI BAŠKOVČ, RCG-ju, ATED-ju Rent a car, CASINU Ljubljana in COPII Ljubljana. V SPORTWAY SNOWBOARD TEAM VABIMO MLAJŠE SNOWBOARDERJE IN BOARDERKE! Pišite ali kličite v SPORTWAY, Stara cesta 16, VRHNIKA, telefon 754 083!

Boštjan Erčulj

Mladi vrhniški tekači v Žito pokalu

Ob lepem uspehu, ki jih letošnja sezona dosegla naša mladinska in juniorska ekipa (Miha Zrnc je bil član državne reprezentance na OLIMPIJSKIH IGRAH MLADIH v Andori, skupaj z GORAZDOM BERGINCEM pa tudi na IGRAH ALPE-ADRIA v Švici; MIHA PLAHUTNIK in ŠPELA JERINA pa pravkar zastopata slovenske barve na OPA igrah v Italiji) pa ne gre pozabiti tudi naših mlajših tekačev.

Tekmovalje za letošnji ŽITO pokal se je z zadnjo tekmo 25.2. na Pokljuki za letošnje končalo. Uradna razglasitev je ponavadi aprila ali maja v tovarni ŽITO v Ljubljani, tokrat pa si že lahko ogledamo neuradne rezultate. Takoj nam pade v oči fantastičen tandem DOMEN ZALAR in GREGOR KOVOVŠEK, ki sta bila letos skoraj nepremagljiva. Domen je zmagal kar na 4 tekmah, ob enem tudi na tisti, ki se je štela za državno prvenstvo, tako da je po Gorazdu Bergincu iz leta 1992 to naš drugi naslov državnega prvaka. Domnova skupna zmaga v ŽITO pokalu pa je sploh prva v našem klubu. Izvrstno pa je letos tekla tudi MATEJA MOLE, ki se je v skupnem seštevku zavihtela na 3. mesto. Značilno za vse tri pa je še to, da so od svoje neposredne konkurence mlajši za leto dni,

kar pomeni, da bodo v kategoriji mlajših dečkov in deklic nastopali še eno sezono. Tudi uvrstitve ostalih: Anje, 3. Tine, Ajde, Martine, Petre, Katke in Klemena so zelo dobre — ogledate si jih lahko v tabelah.

Skupno 3. mesto v ŽITO pokalu

Tekaški smučarski klub COMING Vrhnika po 8 letih naporega dela vsaj v mlajših kategorijah uvršča v »prvo ligo«. Kako pa je z mladinci si bomo ogledali prihodnjič.

Zoran Grom

TEKAŠKI SMUČARSKI KLUB COMING VRHNIKA

in
PODJETJE COMING

COMING

čestitata DOMNU ZALARJU
za osvojitve naslova DRŽAVNEGA PRVAKA v
kategoriji mlajših dečkov v teku na smučeh,
19. februarja 1995 na Pokljuki

Ali je Dani Mattias »vrhniški« smučarski samotar

Ne moremo mimo tega, da smo na alpskega smučarja Danija Mattiasa kar nekoliko pozabili. Že v letih 1992 in 1993 je pokazal izredne smučarske rezultate predvsem kvaliteto v mlajših kategorijah. Nato se je v marcu leta 1993 poškodoval in smučarska sezona 93/94 se je zanj končala.

Z vsjo zagnanostjo in voljo je premagal poškodbo in pričel trenirati za sedanjo smučarsko sezono 94/95 že julija 1994, septembra pa je opravil prve treninge na snegu v Švici.

Dani je 18-letni dijak tretjega letnika športne gimnazije v Šiški in ima status člana C slovenske reprezentance. V njej je 10 mladih, perspektivnih smučarjev, ki naj bi v prihodnje zamenjali Koširja, Kunca, Grilca in druge. Z izgubljenim enoletno smučarsko sezono je izgubil tudi precej FIS točk, kar mu na sedanjih tekmovalnih prinaša slabše štartne številke. Kot klubski trener ga v letošnji sezoni spremlja Janez Vehar, saj bi bil tako večkrat prepuščen samemu sebi, ko ni reprezentančnih obveznosti. Zaradi pomanjkanja snega je moral Dani večino treningov opraviti v Avstriji, Italiji in Švici in zaradi tega je bila prva FIS tekma šele 4. januarja 1995 v Avstriji.

Februarja je bilo državno prvenstvo na Pohorju, kjer je v kate-

goriji starejših mladincev v smuku osvojil 4. mesto, v super G 3. mesto in v veleslalomu odlično drugo mesto.

Udeležil se je okoli 30 tekem za FIS točke širom Evrope in v zadnjem času tudi v Sloveniji. V avstrijskem AETERNMARKTU je bil v smuku 8. na Ravnah na Koroškem pa je v slalomu tudi osvojil 8. mesto. Ob tem je treba poudariti, da so ta tekmovalna v absolutni kategoriji, kjer nastopajo lahko vsi smučarji ne glede na starosti. Največji uspeh pa je dosegel 23. februarja v Avstriji, kjer je na avstrijskem državnem prvenstvu za mladince v veleslalomu osvojil 27. mesto in bil drugi najboljši Slovenec. Največja pridobitev pa je bila v tem, da je pridobil veliko novih FIS točk in bo vnaprej imel boljše štartne številke.

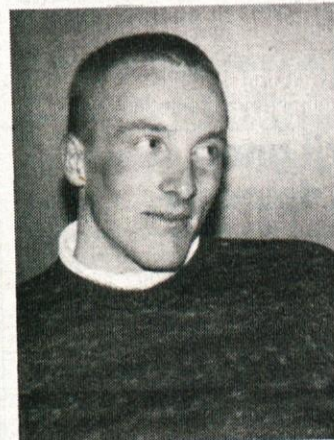
Prav gotovo letošnji rezultati kažejo viden napredek mladega smučarja, ne glede na enoletno odsotnost na smučarskih tekmovaljih. Celot pridobil je FIS točke in želja za naprej je, da bi postal član B reprezentance.

Največji problem pa je pokrivanje finančnih stroškov. Nekako do novega leta je bil v breme slovenske reprezentance, sedaj pa je prepuščen predvsem financiranju staršev in sponzorjev, čeprav bi moral tudi vrhniški smučarski klub prispevati svoj delež. Ne smemo pozabiti, da po vsej Evropi in Sloveniji vedno nastopa za SK Vrhnika in ime Vrhnike ponese preko širnih meja.

Ob pogovoru z mladim smučarjem, trenerjem Veharjem in njegovimi starši je bilo slišati, da je Dani na tekmovaljih vse prevečkrat osamljen, da se vodstvo SK Vrhnika neodgovorno in mačehovsko obnaša, čeprav sta z Mojeo Suhadolic najboljša

vrhniška smučarja. Ne glede na to pa ne zmanjkuje volje do treningov in tekmovalnih, celo še z večjim zanosom in zagnanostjo se loteva nadaljnjih smučarskih načrtov. Na koncu pa se Dani Mattias zahvaljuje sponzorjema: Pleško Cars, d.o.o., iz Brezovice pri Ljubljani in Mizarstvu Janez Kogovšek iz Velike Ligojne za vso pomoč ter Športni zvezi Vrhnika za korektno in dobro sodelovanje.

S. S.

Zadnja novica

Dani Mattias je 25. 2. in 2. 2. na fis tekmi v Kranjski Gori v veleslalomu osvojil 10. in 6. mesto in to v absolutni kategoriji. Še en uspeh več za mladega smučarja.

Mali oglasi

V najem oddam njive blizu Bistre. Tel. 753-276.

PRODAM — diano 6 L, letnik 78, z letno streho, registracija julij 95; — računalnik AMIGA 1200, star 1 leto, miško s podlago, literaturo, 2 joysticka, 180 disket. Informacije: tel. 061/755-087.

Med Sinjo Gorico in Drenovim Gričem prodam njivo — 1/2 ha; informacije po telefonu (061) 791-270 (Opeka).

Inštruiram matematiko, fiziko in kemijo za srednjo in osnovno šolo. Informacije po telefonu 752-358.

Nudim inštrukcije iz angleščine za osnovno šolo. Telefon zvečer: 752-188.

Mehanika C, E kategorije, starost do 30 let, zaposlim. Stane Čepon, Lesno Brdo 24, Vrhnika.

Inštruiram matematiko in angleščino za osnovno šolo. Tel. 753-436.

Na Zapalni pri Vrhniki se je izgubila navadna, sivotigrasta muca. Je prepoznavna, ker ima vidno poškodovano desno oko (rjave barve).

Če se je morda zatekla k vam ali ste jo morda kje videli ali opazili, vljudno prosim, sročite po telefonu 744-003 (KOVAC) do 19. ure ali pa po telefonu 737-146. Najditelja čaka skromna nagrada.

POZIV NEZNANEMU SEKAČU!

Pozivamo osebo, ki je sekala (vede ali pomotoma) smreke in bukovino v zgodu, imenovanem »ČEŠNOVC«, levo nad vodnim zajetjem v STAJAH, da se **takoj** po telefonu ali osebno javi lastniku gozda (telefonska številka in naslov sta v uredništvu časopisa), če se želi izogniti kasnejšemu sodnemu pregonu (policija, sodišče)!

20. 2. 1995

KAMNOSEŠTVO SVETE, s.p.

p. Preserje, Jerezo 97, tel./fax 061/631-294

IZDELUJEMO, MONTIRAMO IN OBNAVLJAMO

- nagrobnike, lučke, vaze
- kurnijske, gostinske pulte
- mize

VEČ kot 20 različnih nagrobnikov vedno na ogled od 7. do 17. ure.

Adriatic® ZAVAROVALNIŠKA DRUŽBA, d.d.
Agencija na Vrhniki in v Borovnici.

Vrhnika:

Jelovškova 6; tel.: 756-110

Borovnica: Cenkarijev trg 4; tel. fax.: 756-133

Paplerjeva 14; tel.: 746-700

Vam nudi ugodna zavarovanja: požarno, stanovanjsko, zavarovanje gospodinskih strojev in aparatov, zavarovanje pred vlomom, zavarovanje stekla, zavarovanje živil v zamrzovalnikih, strojelomno zavarovanje, zavarovanje računalnikov, zavarovanje odgovornosti, avtomobilske odgovornosti in kasko zavarovanje, zavarovanje privedev, živali, posevkov, nezgodno zavarovanje, življenjsko zavarovanje, rentno zavarovanje ter turistično zavarovanje.

NOVO IN UGODNO:

Vsem zavarovancem Adriatic za prostovoljno zdravstveno zavarovanje nudi 10% popusta pri požarnem in stanovanjskem zavarovanju.

Delovni čas:

pon., tor., četr. od 8. do 15. ure
sreda od 8. do 12. ure in od 13. do 17. ure
petek od 8. do 13. ure

- dvizna garažna vrata HÖRMAN
- montaža in nabava avtomatike za odpiranje zapornic, garažnih in dvoriščnih vrat
- montaža domofonov in videofonov
- elektroinstalacije
- strelovodi

Drenov Grič 33
61360 Vrhnika
Tel./Fax: (061) 755 443

PILTAVER ANTON

INFORMACIJE: dopoldne od 7.00 — 8.00 ure
popoldne po 16.00 uri

FITNESS CENTER
PETER KLEPEČ

JORDANOV KOT, RIMSKA C. 33
Log pri Brezovici
telefon: 061/653-188

vas vabi v hram zdravja, športa, rekreacije in sprostitve!

NUDIMO:

- fitness vadbo na trenažerjih
- aerobiko
- steep aerobiko
- krožno vadbo na fitness orodjih
- vadbo za otroke od 6. do 10. leta
- stretching in relaksacijo.

Odrpito imamo vsak dan od 17. do 22. ure!

Šiviljstvo **BIRD**
BIŠČAK IRENA
VERD 210, VRHNIKA
(PROTI BISTRU)
tel. proizvodnja 061/752-612
doma 061/755-577

V NAŠI PROIZVODNJI LAHKO ZA SVOJE OTROKE (od 1/2 do 10 let) IZBERETE:

- **HLAČE** za pomlad — poletje (žamet, deftin, platno)
- bele, pisane **BLUZICE** in **SRAJČKE** (dolgi in kratki rokavi)
- termovelur **JOPICE** in BREZROKAVNIKE
- trodelni krstni komplet
- **OBLEKICE**
- **OBLAČILA PO MERI** za različne priložnosti (BIRMA, OBHAJLO, VALETA)

Vse nudimo po proizvodnih cenah in z ugodnimi plačilnimi pogoji!

Odrpito imamo vsak dan od 7. do 14.30, popoldne pa v ponedeljek, sredo, petek od 17. do 19. ure, v soboto od 9. do 12. ure.

SE PRIPOROČAMO!

AVTOMATERIAL

TRGOVINA, Ljubljanska 29
61353 BOROVNICA
tel.: 061/746-264

- rezervni deli za vozila GOLF, RENAULT, ZASTAVA
- material po naročilu
- izpušni sistemi
- hidravlična olja
- motorna olja, masti
- filtri

- antifriz
- dodatki proti zmrzovanju nafte
- svetlobna telesa
- akumulatorji
- dodatna oprema
- avtoprevleke
- amortizerji Monroe

del. čas:
pon.-pet. 9.00 — 12.00 — 15.00 — 19.00
sob. 8.00 — 12.00

AVTOPREVOZNIŠTVO JANEZ VEHAR

Bevke 115, Vrhnika
telefon: 061/653-877

NUDIM PREVOZE:

- s 3-tonskim tovornjakom
- s 7-tonskim tovornjakom

Se priporočam podjetnikom v vrhniški in borovniški občini

KONTO - BIRO

RAČUNOVODSKO - KNJIGOVODSKE STORITVE

Jasna Grošelj, s.p.
Vrtnarija 12/c
61360 Vrhnika
tel.: 061/75-44-64

SAMO KRI NADOMESTI KRI!

Vabimo vas, da se udeležite krvodajalske akcije, ki bo v občini Vrhnika

v četrtek, 30., in petek, 31. marca 1995,
v prostorih Male dvorane
Cankarjevega doma na Vrhniki,
od 7. do 13. ure.

ČLOVEK ČLOVEKU — KRI ZA ŽIVLJENJE!
RDEČI KRIŽ SLOVENIJE
OBMOČNA ORGANIZACIJA VRHNIKA

Jarkice, rjave, različnih starosti,
bele za dopitanje,

in

pakiran kurji gnoj
prodajam vsak delovnik.

Voljčeva 12, Vrhnika,
telefon (061)752-322.

COM-TAR d.o.o.

AVTO ŠOLA VRHNIKA

ŠOLA S TRADICIJO IN Z DOBRIM USPEHOM

Organiziramo tečaj cestnoprometnih predpisov A, B, C, E in F kategorije.

MOŽNOST PLAČILA NA VEČ OBROKOV
DIJAKI IN ŠTUDENTI POPUST
ZBIRAMO PRIJAVE ZA TEČAJ IZ
VARSTVA PRI DELU S TRAKTORJEM

TURISTIČNA AGENCIJA VRHNIKA

Ponujamo vam počitnice in izlete priznanih turističnih agencij:

KOMPAS, GLOBTOUR, SLOVENIJATURIST,
M&M, A&B, RELAX, ROYAL, PALMA, GRUBER,
ATLAS, ODISEJ...

MOŽNOST OBROČNEGA ODPLAČEVANJA — PRIDITE, NE BO VAM ŽALI!

LINA POMOČ IN SVETOVANJE

Nudimo kakovostno, hitro in poceni pisanje na računalnik ter fax storitve.

INFORMACIJE IN PRIJAVE: Cankarjev trg 5, VRHNIKA
telefon/fax: 755-828

URADNE URE: ponedeljek in sredo od 9. do 18., ure
torek, četrtek in petek od 9. do 15.30.

Sinja Gorica 109, Vrhnika
Telefon 754-199

NUDIMO VAM:

- PIZZE PO ŽELJI
- HLADNE PREDJEDI
- JEDI PO NAROČILU
- MORSKE POSEBNOSTI
- JEDI NA RAŽNJU
- JEDI Z ŽARA
- SLADICE IN SLADOLEDE

Sprejemamo naročila za skupine, poroke, razne večerje in zaključene družbe. Rezervacije sprejemamo po telefonu (061) 754-199.

Vsako soboto igra živa glasba. Skupinam nad 20 gostov nudimo od 10 do 20% popusta.

Obiščite nas in se prepričajte o dobri postrežbi
GOSTILNA IN PIZZERIJA NIBI

**TEHNIČNI PREGLEDI
ZA TRAKTORJE — OBVESTILO**

Upravna enota Vrhnika, Tržaška c. 1, obvešča vse lastnike traktorjev in traktorskih priklopnikov, da bo podjetje AVTOHIŠA LJUBLJANA — tehnični pregledi opravljalo tehnične preglede za traktorje in traktorske priklopnike na Vrhniki in Borovnici naslednje dneve:

VRHNIKA:

- petek, 24. 3. 95, od 8. do 17. ure in
- sobota, 25. 3. 95, od 8. do 13. ure ter

BOROVNICA:

- sobota, 1. 4. 95, od 8. do 13. ure.

Hkrati s tehničnimi pregledi bo poskrbljeno tudi za evidentiranje traktorjev in traktorskih priklopnikov (izdaja novih evidenčnih tablic in prometnih dovoljenj). Zato s seboj prinesite dokazila o lastništvu za vozila (prometna dovoljenja, pogodbe, račune, carinske deklaracije, pravnomočne sklepe o dedovanju, v primeru, da je do sedanji lastnik pokojni) ter osebne izkaznice.

UPRAVNA ENOTA VRHNIKA

Dragi Vrhniki in Vrhnikanke, HVALA VAM!

Prostovoljno gasilsko društvo VRHNIKA se vam vsem najlepše zahvaljuje za podarjene zneske ob obisku naših članov na Vašem domu. Naš koledar naj vam služi, da bil bi vsak dan v tem letu srečen za vas, za nas gasilce pa ob vaši pomoči kupljeni avtomobil uporabljen le za vaje. Zavijajoča sirena na njem namreč ne pomeni nič dobrega. Dobro pa pomeni za nas odziv na prošnje delovnih organizacijam. Tako se na ta način zahvaljujemo Liku Vrhnika, Coming Vrhnika, stranki ZLSD Vrhnika ter vsem, ki ste nam v bodoče še pripravljeni pomagati.

**ŠE ENKRAT VSEM ISKRENA HVALA!
POZDRAVLJAMO VAS Z GASILSKIM
POZDRAVOM
V SLUŽBI LJUDI — NA POMOČ!
GASILCI PGD VRHNIKA**

V SPOMIN

Miloš Rijavec

1. februarja smo na vrhniškem pokopališču spremili na zadnji poti Miloša Rijavca. Od njega se je poslovil njegov mladostni tovariš v igri in boju Nace Grom z naslednjimi besedami:

Tovariš Miloš!
Od Zveze borcev sem pooblaščen, da ti na zadnji poti izrazimo globoko zahvalo za vse, kar si zavestno in vestno storil med NOB, v letih obnove in graditve ter v sami organizaciji. Hvala ti...

Dragi Miloš!
Žal, prezgodaj si omahnil... Tolaži nas le pomisel, da to ni nikomur prizanešeno.

Naj mi bo dovoljeno, da ob tem, za vse nas bridkem trenutku, spregovorim še nekaj, pravzaprav osebnih misli. Žal je tako, da sem zdaj, ko te ni več, izbrskal nekaj spominov nate, na naše otroške igre, na resna mladeniška leta in druge okoliščine in dogajanja, povezana s tabo in z nami — nekoč in zdaj.

Kako veselo smo se igrali otroci Hriba, Gradišča in Klisa! Kako brezskrbno smo skupaj trgali hlače in čevlje na drsalnicah na klancu okrog oreha pod hišo Kadeletovih, kurili kres na Drči ali se namakali v mrzlem zajetju v Starem malnu. Otroci kot otroci. Toda dozdaveti se mi hoče, da si bil ti že takrat bolj resen, zadržan in tih; bolj kot drugi. Toda prav gotovo ne zato, ker bi šutil, da se bo naša otroška igra kmalu spremenila v vojne igre, v resna dejanja, ki so nas v hipu oblikovala skorajda v odrasle. Okupacija in hkrati upor sta otroštvo sprevrgla v posebno, enkratno in že kar možato poslanstvo. Tudi ti, skupaj z Nušo, Toneom, Regino, Gusteljnom, Andrejem, Jožetom, Marto, Miciko, Bronko... in še z dolgo, mlado ter pokončno vrsto, si se opredelil za resnico in svobodo, za trdno in zanesljivo zaledje borcem v slovenskih gozdovih. Igro in šolo si podredil — včasih kar navno nevarnemu,

toda svetlemu aktivizmu deklet in fantov Cankarjevega mesta in dal delež k skupni zmagi in — svobodi.

Res da je od takrat minilo že pol stoletja, da imamo zdaj mirne in nemirne brige, toda zdi se, kot da se le še na zadnjih slovesih spominjamo, kaj vse je prispevala vrhniška mladina — in ti med njimi — tudi v letih po vojni k obnovi in graditvi domovine... Saj to je zgodovina naše mladosti?!

Dragi Miloš, svoje dejavnosti si usmeril v ljubiteljstvo, v modelarstvo in jadrarstvo, radioamaterstvo ti je bilo pri srcu, leta in leta si deloval v borčevski organizaciji, v LIK-u, in v občinskih organih.

Naš globok poklon velja tudi tvoji plemeniti skrbi, ki si jo nesebično in predano, s svojimi najbližjimi, izkazoval svoji materi.

Toda, besede so le besede; nemočne, ko jih izrekamo ob slovesu. Kljub temu, naj mi bo ob koncu — preden te zagrne sosed France — še enkrat dovoljeno, da povem še tole.

To zadnje počivališče, ima, mislim, še drug pomen... Skupaj s tabo in tvojimi smo sočustvovali v bolečini, ko ste se poslovljali od Tonija in skupaj z nami spoznavali, kako krivična, nepravilna in tudi ohola je — pod čudno taktirko usode, ki ne zmore pravično odmeriti svojega početja — lahko gospa, ki sicer obišče vsakogar... Stric Miloš, bodi dober sosed nečaku, kot si bil dober v življenju.

In, in spominim se, da sva skupaj zrla — tamle pod kozolcem — na tujo četo, ki je ustrelila tri mlade partizane... Mar nisva takrat postala močnejša?

In ko se teh fantov in njihovih poslanstev nenehno spominjamo, postajamo odpornejši v tegobah. Prepričan sem, da boš tudi ti doživljal take žlahtne spomine.

Dragi Miloš, hvala ti! Naj ti bo topla tvoja — naša zemlja!

Slava tovarišu Milošu!
Sorodnikom pa izkazujemo sočustvovanje in izrekamo iskreno sožalje.

NA VRHNIKI

**TRGOAVTO
Z METALOTRGOV**

VRHNIKA

Na Cakarjevem trgu 6 (staro kegljišče) — poleg avto-busne postaje

Telefon: 061 756-210, 756-211 (tudi fax)

AKCIJSKA PONUDBA:

1. Motorne žage HUSQARNA vseh tipov na 1 + 3 čeke
 - F — 36 45.000,—
 - F — 61 60.445,—
 - F — 266 74.995,—
2. Betonski mešalci 50 l LIV 41.033,— sit
 - samokolnica 5.198,— sit
3. REZERVNI DELI za TAM, ZASTAVA — INVEČO
4. REZERVNI DELI za osebna vozila GOLF, SKODA, ZASTAVA, LADA 126 P
5. ITALIJANSKO ROČNO ORODJE FELISATI (razno)
 - primer: stabilna krožna žaga s pomikom rezila in pod kotom 64.272,—
 - tip T-770 W 102.511,—
 - tip T-777 Cl
6. AVTORADIO Z ZVOČNIKI CLARION — zastopstvo

Možen kredit od 6 mesecev do 3 let glede na vrednost

Del. čas 8.00 — 12.00, 15.00 — 19.00
sobota 8.00 — 12.00

NUDIMO VAM TUDI GORILCE THYSEN na olje do 6 čekov po posezonskih cenah vseh tipov.

V SPOMIN

Ivan Jurjevčič

3. februarja smo se na vrhniškem pokopališču poslovili od tovariša Ivana Jurjevčiča. Rodil se je leta 1914 v obrtniški družini. Njegova mladost je bila težka. Iskal je delo in leta 1930 se je zaposlil v kamnolomu na Verdu. Tedaj je organiziral skupino mladih borcev Krekove

mladine. Ker je to mladino povezal s slovenskimi skojevci, so ga orožniki zaprli in zasiljevali. Ob izpustu so mu prepovedali nadaljnje delovanje.

Med drugo svetovno vojno se je vključil v delo OF na Vrhniki. Po osvoboditvi je nadaljeval s svojim delom v borčevski organizaciji, dokler zaradi boleznih ni ostal samo še član.

OO ZZB Vrhnika

ZAHVALA

V 26. letu življenja nas je mnogo prežgodaj zapustila hči, sestra in teta

Katarina Telban

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem iz VVZ Podlpe, ter vsem, ki ste jo spoštovali. Hvala za izrečeno ustno in pisno sožalje, za darovano cvetje, sveče in za tako številno spremstvo na njeni zadnji poti! Hvala vsakemu posebej!

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše žene in mame

**Justine
Gojdine**

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste jo spremili na njeni zadnji poti. Hvala vsem za darovano cvetje in sveče ter izrečene tolažilne besede.

Mož Ivan, sin Mirko in nečakinja Tanja

ZAHVALA

Pomlad bo na naš vrt prišla in čakala, da prideš ti in sedla bo na rožna tla in jokala, ker te ni.

(S. Gregorčič)

Ob tragični smrti sina, brata, svaka in strica

Antona Pezdirja

iz Gragomerja, Ob gozdu 12

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom za vsestransko pomoč. Najlepša hvala gasilskemu društvu Dragomer-Lukovica za vso pomoč in izkazano poslednjo čast. Hvala pevskemu zboru Dragomer za čutno zapete pesmi. Zahvaljujemo se sodelavcem UNITAS-a in delavcem LIKA za darovano cvetje in izkazano sožalje. Hvala g. župniku za darovano cvetje in izkazano hvalečnostjo še enkrat HVALA vsem, ki ste se od njega poslovili, ga pospremili na njegovo zadnjo pot in mu darovali cvetje.

Oče in brat z družino

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, brata in starega ata

**Ivana
Podržaja**

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, posebno družini Centa za vsestransko pomoč, in vsem, ki ste darovali cvetje in sveče. Zahvaljujemo se gospodu župniku za opravljen cerkveni obred, pevcem, gasilcem iz Brezovice, vsemu osebju ZD Borovnica in vsem, ki ste ga v tako velikem številu spremljali na zadnji poti.

Žalujoči vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, ata, starega ata, brata in strica

**Ivana
Jurjevčiča**

z Vrhnike

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so kakorkoli pomagali. Hvala za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in spremstvo na njegovi zadnji poti. Prisrčna hvala dr. Rusu, ZB za poslovilne besede, IUV, ISKRA ANTENE, pevcem in trobentaču. HVALA VSEM.

Žalujoči: žena Frančiška, hči Majda z družino in drugo sorodstvo

